

Vide c.

Per

Biblioteca de El Colegio de Nra. Sra. de la Asuncion de la Ciudad de San Carlos
Rosario de la Ciudad de San Carlos

**Lectura perutilis et valde quotidia
na. preclari Juris utriusque docto.
r. philippi de frachis super quot
tidiano et admodum versatili
titulo. extra de appellatio
ni. et nullitatibus senten
tiarum. Cum suore
pertorio. et apo
stolis nuper
editis.**

Tabula Cap.

Index capitulorum in hoc libro contentorum.

Capitulum. Primum.	carta.3.
Capitulum. Intercedere.	car.3.
Capitulum. Ad nostram.	car.4.
Capitulum. Personas.	ibidem.
Capitulum. Quis sit romana.	car.5.
Capitulum. Preterea.	car.6.
Capitulum. j. Ad hec.	ibidem.
Capitulum. Si duobus.	car.7.
Capitulum. S. deniq.	car.9.
Capitulum. Ex ratione.	car.10.
Capitulum. Meminimus.	car.16.
Capitulum. j. Super eo quod.	ibidem.
De appellationibus.	car.17.
Capitulum. j. Super eo.	car.18.
Capitulum. j. Peruenit.	ibidem.
Capitulum. j. Consultat.	ibidem.
Capitulum. Suggestum.	car.19.
Capitulum. Ad presentiam.	ibidem.
Capitulum. Cum teneamur.	car.19.
Capitulum. j. Consultat.	car.20.
Capitulum. Cum parati.	car.23.
Cap. Ad hoc.	car.23.
Capitulum. Questioni.	car.23.
Capitulum. j. Preterea de his.	car.23.
Capitulum. i. Constitutus in principio	ibidem.
Capitulum. Proposuit.	car.24.
Capitulum. Qua fronte nos.	car.26.
Capitulum. Reprehensibilis.	car.26.
Capitulum. j. Ad hec.	car.27.
Capitulum. j. Peruenit.	ibidem.
Capitulum. j. Consultat.	ibidem.
Capitulum. j. Ad hec.	ibidem.
Capitulum. De priore.	ibidem.
Capitulum. Quia nos.	ibidem.
Capitulum. Ad aures.	ibidem.
Capitulum. Ad audientiam.	car.29.
Capitulum. Accepit.	ibidem.
Capitulum. Postremo.	ibidem.
Capitulum. 4. Ad hec quoniam.	car.31.

Capitulum. Cum in ecclesia.	vide.
Capitulum. Si recte.	car.33.
Capitulum. j. Preterea regit.	car.35.
Capitulum. Secundo requirit.	car.36.
Capitulum. An sit.	car.36.
Capitulum. Ponit.	car.40.
Capitulum. Sepe.	car.41.
Capitulum. j. Constitutus.	car.42.
Capitulum. i. Constitutus.	car.42.
Capitulum. j. Ex parte tua.	car.44.

Capitulum. Significavit.	car.44.
Capitulum. Significavit.	car.44.
Capitulum. Ex insinuatione.	ibidem.

Capitulum. Bone memorie.	car.45.
Capitulum. j. Dilecti filij.	car.48.
Capitulum. Pastoralis.	car.50.
Capitulum. S. utrum q.	car.51.
Capitulum. Sollicitudinem.	car.52.
Capitulum. Dilectis.	car.53.
Capitulum. j. Ad nostram.	car.54.
Capitulum. Ablare nobis.	car.54.

Capitulum. Per uias.	car.56.
Capitulum. Ut debitis honor.	car.57.
Capitulum. Cum cessante.	car.67.
Capitulum. Cum speciali.	car.68.
Capitulum. S. porro.	car.70.
Capitulum. Cum causam.	car.72.
Capitulum. Nicolao militi.	car.74.
Capitulum. Tua nobis.	car.74.
Capitulum. j. Dilecti.	car.77.
Capitulum. j. Ex parte.	car.78.
Capitulum. Intimasti.	car.79.
Capitulum. Significante.	car.81.
Capitulum. Interposita.	car.81.

Capitulum. S. idem quoz.	car.82.
Capitulum. S. ille deniq.	ibidem.
Capitulum. Inquisitioni.	car.84.
Capitulum. Inquisitioni.	car.84.
Capitulum. Una sententia.	ibidem.
Capitulum. Si iustus metus.	ibidem.
Capitulum. Dilectio.	car.86.

Vide c. postremo f. 29 verso.

Tabula.

Repertorium seu tabula super vtilissimo & practicali titulo de Appellationibus & nullitatibus sententiarum solemniter lecto per clarissimum iuris virum & doctorem dominum Philippum de Franchis de Perusio.

Abbas monachus.

Abbas coram quo sit conueniendus. vide. j. c. 2. in principio. nu. 1.
 Adonachus dicitur magis strictus & subiectus suo Abbati q̄ sit seruus domino suo vide in. c. 3. in prin. nu. 1.
 Correctio monachorum primo loco pertinet ad abbatem. vide in. d. c. ii. & in. c. reprobem. in vlti. no. nu. 2.
 Abbas pot̄ punire monachū absq̄ consilio sui. c. nō sic in ep̄o vide in. d. vlti. nota. nu. 2. & in. d. c. reprobem. nu. 6.
 Quid aut̄ si abbas foret nimis seuerus. vide ibi.
 Adonachus magis tenetur obedire suo abbati q̄ ep̄o vide in. c. ii. circa medium. nume. 2.
 Absens. Qui iter arripuit ad sedē apostolicā ex cā necessaria sua vel alterius. an possit trahi in iudicio vide plene in. c. meminimus. in prin.
 Absens ex cā reip̄b. patitur p̄mum decretū q̄ p̄curatorē non dimisit secus in eo qui arripuit iter ad Papaz cum habeat maius privilegium. vide ibi. nu. j.
 a. Solutio. Vide infra in verbo excommunicatio.
 b. Alterū an sit de foro ecclesiastico quando nō agitur ad separationem thori. vide in caplo cō soluit. el. j. in prin.
 c. Appellatio. Struz paria sint dicere appello vel submitto me protectioni superioris. vide in. c. ad audientiam in prin.
 Nunq̄ presumitur appellatum aut ex iusta causa nisi hoc probetur per appellatē. vide in capitulo cum in ecclesia. in vltima. not. nu. 3.
 Appellans tenetur producere sententiam & appellationē. ibi in vlti. notab. in fi. nu. 3.
 Quid si appellans non producit sniam an fiat appellatio deserta. vide in. c. ex rōne. col. xviij. v. ij. q̄rit in fi. nu. 70.
 Appellatio deuoluit ad superiorem negocium principale & omnia accessoria & eius consecutiva. vide in. ca. dilectis filijs. in. xij. no. nu. 2.
 Remedium appellationis non d̄ esse vinculu iniquitatis sed ad p̄sidij innocētie institutū vide in. c. cū speciali in. s. porro. in. ii. no. & in. c. cōsoluit. el. ij. in glo. iiij.
 Quid operetur geminatio appellationis. vide in. c. sua no bis col. 3. in vers. in eadez glo. fi. nu. 14.
 Curū & q̄ sit gradatim appellandū vel possit appellari omisso medio. vide in. c. dilecti. ij. in glo. j. no. nu. 11.
 Nō sit q̄ applo vnias p̄s alteri. vide plene in. c. vna snia Si plures habuerunt sniam pro se tñ q̄ vnus appellat an appellatio & snia inde secuta noceat alijs q̄ quos non fuit appellatū vbi ibi in ver. ij. q̄ritur. nu. 13.
 Nō appellatur in absentia iudicis ratiōe metus absentie vel alterius impedimenti q̄ quot sint necessaria vide plene in. c. finali. si iustus metus.
 Curū sit necessario appellandū in presentia iudicis plene ibi in glo. ij. in fine. nu. 17.
 Curuz appellatio in absentia iudicis sit nulla. vide ibi.
 Rationem quare sit in presentia iudicis appellandum ibi in vers. ij. queritur. nu. 19.
 Strum sit necessario appellandū in presentia partis appellate vel sufficiat q̄ sibi postea notificet. vide in ver. sed queritur primo. nu. 18.
 Licet non possit haberi copia iudicis a quo debet tamen appellari presentia iudicis ad quem si eius copia haberi potest ibi in ver. iij. queritur. nu. 20.
 Curū sufficiat appellari in p̄ntia iudicis ad quē q̄ potuit haberi copia iudicis a quo ibi in vers. v. querit nu. 21.
 Nō dicat cōmode haberi p̄sentia iudicis a quo & in quo loco sit requirendus. in ver. sexto querit. nu. 22.
 Quis locus dicatur idoneus ad appellationes interponendas. vide ibi & maxime in fine.

Quando dicatur appellatum incontinenti vt non sit necessario appellandum in scriptis. ibi. 25. & in. c. vt debitus. col. ix. vers. vj. queritur. nu. 15. in vers. vj. queritur. Jura requirētia presentiam iudicis in appellatione an intelligantur q̄ debeat iudex sedere p̄ tribunali. ibi vide. Si plures iudices tulerunt sententiā simul q̄ sit necessario in presentia omnium appellandum. ibi in vers. vj. queritur. numero. 26.
 Si snia ē laia duobus iudicib⁹. an sit necessario appelladū in presentia duorum vel sufficiat diuisim. vide ibi.
 Qua hora sit interponenda appellatio. & an sit possit appellari de nocte. ibi in vers. vj. queritur. nu. 28.
 Non est necesse q̄ appellatio legetur coram iudice vel q̄ appellas aliquid loquatur sufficit sola exhibitio scripturę ad pellationis. ibi vide.
 Curū sufficiat in presentia duorum viroz vel vnus in absentia iudicis appellare. ibi in vers. ij. queritur. nu. 29.
 Curū sufficiat appellare in p̄ntia vni sacerdotis. ibi vide. Non refert an honesti viri sint clerici vel layci. ibi vide. Curū & q̄ nō pot̄ haberi copia iudicis curat tempus appellandi si potuit appellari in presentia bonellorum vt rorum & non fecit ibi in ver. decimo queritur. nu. 30.
 Strum de ipsa appellatione sit fienda copia ipsi appellato perenti copiam vide ibi in ver. xj. queritur. nu. 32.
 Strum copia appellationis sit necessario. danda iudici a quo appellatur. vide ibi in ver. xj. queritur. nu. 33.
 Strum si non datur copia de appellatione. ipsi iudici a quo sit appellatio deserta. vide ibi.
 Cuius expensis sit danda copia appellationis. vide ibi. Quid sit appellatio. vide in rubrica. circa prin. nu. j.
 Appellatio deuoluit. causaz ad superiorem cum omnibus suis accessorijs. vide ibi col. x. in fi. in ver. iij. est p̄mittendum. numero. 25.
 Curū appellatio rescindat vel suspēdat iudicium. vide ibi. Qualis sit natura & effectus appellationis. vide plene in. c. suggestum.
 Appellatio eximit appellatē a iurisdicōe iudicis a q̄ & opatur effectū suspēsiuū. vbi i. c. pastoralis. s. v. xj. pn. nu. j.
 Si a diuersis partibus interponit appellatio ad diuersos iudices quorum vnus est superior absorbet iurisdicōe inferioris illa cā vide in. c. si duobus. post prin. nu. 2.
 Quid si appellatur per vnā partem tantum a sentētia cōtinente vnum capitulum. vide ibi post prin.
 Quid si p̄nter plura capitula. tñ p̄nter ibi col. ij. in fi. nu. 5.
 Quid si sententia cōtinet plura capitula separata vide ibi in ver. circa tertius. nu. 6.
 Quid si appellet. simplr a snia per vnā partē tñ vide ibi. Quid si appellatur limitate in ea parte que facit cōtra appellatē & quid q̄ sunt diuersa ibi plene col. ij. & in ver. s. q̄rit primo. & ver. ij. querit. & vlti. ij. querit. nu. 7. 8. 9.
 Appellatio interposita contra vnum ex pluribus condēnatis an noceat vel prosit alijs & contra si vnus ex plurib⁹ p̄denatis appellauerit vide in. c. i. fi. vna snia. nu. 13.
 Curū in appellatione debeat exprimi nomen iudicis a quo & iudicis ad quem & nomen appellati & ipsa snia lata. vbi de in rubrica col. j. & ij. nu. ij.
 Curū in dubio sit potius p̄sumendum p̄ appellatione q̄ ipsa snia vel e contra vide in. c. de priore col. j. nu. ij.
 Appellatio extraiudicial. Appellatio extraiudicialis est duplex vide in. c. bone. col. v. circa mediū super glo. fi. in ver. & p̄mitte. nu. 16.
 a. Gravamine extraiudiciali potest agi per viā appellationis. j. x. dies & per viā querelę quandoq̄ vide in. d. c. bone. col. vj. ver. vj. q̄ appellari. nu. 25.
 In appellatione extraiudiciali d̄ appellari. j. x. dies a die notitę & in p̄ntia iudicis vide in. c. cū sit circa pn. nume. 4.
 Appellatio extraiudicialis an proprie sit appellatio vide ibi & quid sit in odiosis & quid in fauorabilibus.
 Multas differēcias inter appellationē extraiudicialē & iudicialē vide ibi plenissime & in. c. bōe. super. gl. fi. nu. 15.
 Strum in appellatione extraiudiciali requiratur expressio legitime cause vide in. c. cōsoluit. el. ij. col. ij. ver. quid autē sit in extraiudiciali. nu. 2. & vide in. c. vt debet. igl. in Philip. de Franchis de appel. a ij.

BIBLIOTECA
DEL
Colegio Mayor de Nuestra Señora
del Rosario
E24N072Ej.1

ver. ante fms. nu. 8. & in. c. bone. in q̄rto notabili. nu. 4.
 & plenius ibi in gl. fi. v. 2. q̄ in appellatione. nu. 17.
 An & quando potest hodie appellari futuro grauamine vi
 de in. c. vt debet. in ver. ij. querit. nu. ij.
 An in appellatione extraiudiciali sit appelladū corā bone
 fia viris. vide in. c. fi. in ver. xiiij. querit. & an sit neces
 saria protestatio. vide ibi notabiliter. nu. xxxix.
 Quando appellat a iudice extraiudicialiter procedente an
 sit necessario appellandus in presentia iudicis. vide ibi.
 An appellatio extraiudicialis sit intimanda parti. ibi vide.
 Quid q̄ aduersarius est certus an sit in p̄ntia ipsius p̄tis
 appelladū. vide ibi & in. c. bone. in ver. vij. q̄rit. nu. xiiij.
 An in appellatione extraiudiciali a iudice vel a parte sint
 necessario petenti ap̄oli. vide ibi & in. c. bone. in ver.
 sexto. querit. nu. xiiij.
 Appellatio extraiudicialis valet & si generaliter interpo
 natur & a futuro grauamine & si nulla persona exprima
 tur. vide in. c. bone. in. iij. no. nu. iij. & in glo. fin. nu. xv.
 Duplex est appellatio extraiudicialis. vide ibi.
 An in appellatione extraiudiciali sufficiat q̄ cā fuerit veri
 similis & nō vera ibi in. v. col. in ver. iij. q̄ in appella
 tione. numero. xij.
 Appellatio extraiudicialis requirit q̄ interponatur in scri
 ptis ibi in ver. v. q̄rit. nu. xij. Item d̄ appellari. j. x.
 dies a die grauaminis ibi ver. vij. d̄ appellari. nu. xv.
 An de iure ciuili sit inuenta appellatio extraiudicialis. vi
 de ibi in ver. ix. an de iure. nu. xxvij.
 An per lapsum temporis appellatio extraiudicialis fiat de
 ferta ibi in ver. x. nu. xxx.
 Appellatio extraiudicialis deuoluat negociū p̄ quo est ap
 pellatum in ver. duodecimo dubitatur. nu. xxxj.
 Appellatio extraiudicialis an operetur effectum deuoluti
 uum negocij principalis. ibi.
 Quid sit in causis beneficiaribus. vide ibi singulariter.
 An appellatio extraiudicialis operet effectum suspē
 sium & in quibus ibi in ver. xij. dubitatur. nu. xxxv.
 Appellatio extraiudicialis solum suspendit id quod con
 tra appellationem attemptatur non in alijs. vide ibi.
 An suspendat futura vel consecutina ad actus preteritos.
 ibi in ver. secunda conclusio sit. nu. xxxv.
 An attemptata pendente. appellatio extraiudiciali veniat
 reuocanda ibi ver. xij. querit. cū ver. sequētibz. nu. xxxv.
 An appellatio extraiudiciali non sit differentia an appel
 lans obtulerit incontinenti probare vel nō vide ibi col.
 xj. in ver. vij. conclusio nu. ij.
 An appellatio extraiudiciali non est differentia an appel
 letur a iudice etiam extraiudicialiter procedente vel tā
 q̄ a parte vel a priuata persona. vide ibi in ver. decima &
 vltima conclusio. nu. liij.
 Appellatio ab interlocutoria. De iure ciuili ab in
 terlocutoria regulariter nō appellatur & de iure
 canonico appellatur etia; a minimo grauamine
 etiam extraiudiciali & etiam ab illato vel cōminato gra
 uamine futuro. vide in rubrica. col. iij. in prin. nu. xiiij.
 & in. c. super eo. el. ij. in prin. nu. j.
 An appellatio extraiudiciali a grauamen processerit ex mente
 iudicis vel sufficiat simpliciter probare grauamen illatū
 vide in. c. ad bec. el. j. in ver. ij. querit. nu. iij.
 Ab interlocutoria habente vim diffinitiuā. debet appellari
 ea forma & solēnitā qua appellatur a mera diffinitiuā
 vide in. c. ex ratione. colum. vij. ver. ij. limita. nu. xxvij.
 An appellatio ab interlocutoria d̄z exprimi cā grauami
 nis nominatim & in specie nec pōt iustificari ex alia cau
 sa etiam si fuerit app̄posita clausula generalis ex omnibz
 alijs causis que p̄nt colligi ex actis. vide in. c. consuluē.
 el. ij. colum. ij. numero. j.
 Dispositio & ratio. c. qui generaliter. de procur. in. vj. non
 habet locum in appellatione ab interlocutoria. vide ibi
 in principio.
 An sufficiat exprimere causam per relationem ad acta &
 quid si exprimitur nominatim ex qua parte actorum. vi
 de ibi colum. j. in fin. & in. c. vt debet. in ver. iij. que
 ritur. numero. xij.

An in appellatione extraiudiciali requiratur expressio
 certe cause grauaminis. vide ibi col. ij. in v. qd̄ sit. nu. 2.
 & in. c. debet. in gl. in ver. ante fms. nu. 8. & in. c. bone
 in glo. finali. in ver. ij. quia in appellatione. nu. 17.
 An & quando ab interlocutoria vel a precepto requiratur
 expressio cause in appellatione vide in capitulo per
 uenit. el. ij. in glo. ij. nu. 5.
 An appellatio a confirmatione electionis sit a diffinitiuā
 vel ab interlocutoria. vide in. c. cōstit. el. ij. colum. ij.
 in ver. & aduerte. quia hosti. nu. 15.
 An appellatio a sententia interlocutoria sit appellandum in pre
 sentia iudicis a quo vide in capitulo vt debet. in ver.
 siculo circa scdm̄ principale. nu. 10.
 An sit necessario appellandum in scriptis sine appel
 latur incontinenti apud acta sine ex intervallo. vide ibi
 in ver. ij. querit. nu. 11. & in. c. cū in ecclesia vbi de h.
 Quid dicat appellari in scriptis. vide in capitulo vt debet
 colum. ij. in ver. iij. querit. nu. 12.
 An debeat necessario exprimi q̄ in his scriptis. vide ibi
 in versiculo quarto. querit. nu. 13.
 An appellatio possit probari per testes & sufficiat vnus
 testis. vide ibi ver. sexto. querit. nu. 14.
 Quid dicat appellari incontinenti. vide ibi in ver. vij. querit
 nu. 5. & in. c. fi. vbi. fms. tñ col. 4. nu. 25.
 Ab interlocutoria debet appellari in scriptis. etiam si in
 continenti apud acta appelletur. vide in dicto versiculo
 septimo querit. nu. 15.
 Quando interlocutoria habet vim diffinitiuā valet appel
 latio sine scriptis quando incontinenti apud acta appel
 latur sicut in sententia diffinitiuā. vide ibi in dicto versu
 culo septimo. querit. in fine.
 Statutum q̄ in causis appellationum procedatur solem
 nitatibus & iuris ordinibus non seruatis importat q̄
 valet appellatio sine scriptis. & absq̄ expressioe alicuius
 cause. vide singulariter in dicto versu. vij. querit. in fine.
 & ibi quando statutum vel rescriptum diceretur absq̄
 strepitu & figure iudicij.
 Ab interlocutoria non p̄cedit appellare viua voce refer
 uato beneficio appellandi in scriptis. vide ibi.
 An appellatio ab interlocutoria an sufficiat exprimere
 causam generaliter vide in ver. octauo querit. nu. 17.
 Quid si causa grauaminis esset notoria an debeat causas
 exprimere. vide ibi in ver. nono. querit. nu. 18.
 Quid si de causa grauaminis conste per inspectionem
 ipsius sententie an in appellatione sit exprimenda causa
 vide ibi in ver. x. querit. nu. 19.
 Si simpliciter delegetur causa appellatiois an iustificata
 appellatione & pronunciando q̄ fuerit bene appellatū
 possit delegatus cognoscere de causa principali absq̄
 noua commissione. vide ibi in penult. caria in versiculo
 in ca. glo. in. fi. nu. 43.
 Si ab eadem parte appellat p̄mo ab interlocutoria po
 stea a diffinitiuā super qua appellatio sit p̄mo p̄cedē
 duz vel possit p̄cedi simul sup̄ vtraq̄ appellatione. vide
 in. c. tua nobis. circa medium in ver. ij. cōclusio. nu. 16.
 An ab eadez interlocutoria possit bis appellari & si primo
 exprimitur vna cā possit in secunda appellatioe diuersa
 causa exprimi. vide in ver. iij. conclusio. nu. 17.
 Quomō & qualiter iustificet appellatio pp̄ non admissam
 vel dimissam exceptionem. vide in. c. interposita. in pn.
 Plures notabiles casus in quibus est statiz iustificata ap
 pellatio ab interlocutoria & si p̄betur veritas cause ap
 pellatiois vide in. d. c. interposita i pluribz limitationibz.
 Quando appellans haberet presumptionem iuris contra
 se non sufficit offerre probationem incontinenti. vide ibi
 in ver. vij. ex predictis. nu. 3.
 Quid si de grauamine appeat iuris presumptioe vel per
 solas allegaciones iuris. an tñ in appellatione sit neces
 sario exprimenda cā. vide i. c. vt debet. i. v. xj. q̄rit. nu. 20.
 An si appellatur ab vno vel pluribus grauaminibus cum
 clausula generali & ex omnibus alijs grauaminibus que
 p̄nt colligi ex actis an poterit appellans coram iudice
 appellatiois allegare & p̄leg alias causas q̄ nominatiz
 expressas

expressas vide ibi in ver. xij. querit. nu. xij.
 An i appellatioe ab interlocutoria hñtē viz diffinitiuē req
 ratur expressio cause. vide ibi in vñcu. xiiij. q̄rit. nu. xij.
 Si in appellatione ab interlocutoria non fuit expressa cā
 an possit postea ex intervallo addi vel accumulari alia cā
 ibi ver. xv. querit. nu. xiiij.
 An pluribus causis in appellatione expressis sufficiat vnā
 solum probare. vide in ver. xvj. querit. nu. xv.
 An de iure ciuili in appellatione ab interlocutoria requiratur
 expressio cause rationabilis. cause grauaminis. vide ibi in
 ver. postremo. querit. nu. xxvij.
 Item an de iure ciuili requiratur q̄ appellatio iustificetur
 ex cā expressa. vide ibi.
 Item an de iure ciuili iustificata causa appellationis ab in
 terlocutoria deuoluatur negociū principale. vide ibi.
 An iura loquentia de missione nunciij & de arreptione itine
 ris ad curiam hodie sit correctā. vide ibi plene in glo.
 iij. numero. xij.
 Si committitur causa appellationis vna cum negocio p̄nci
 pali an tunc sit iustificanda cā appellationis vt sic rema
 neat cognitio negocij principalis. vide ibi in penul. car.
 in ver. in glo. penul. nu. xl.
 An iustificata appellatione per appellante possit cā p̄nci
 palis remitti ad iudicem a quo inuito appellante. vide
 ibi in ver. ij. querit. nu. xlj.
 Si cā usa appellationis est pronunciata illegitima an iu
 dex appellatiois de necessitate teneat remittere p̄tes ad
 ad iudicē a quo & qd̄ si p̄cessit inibitoria vel sit delatū
 appellatiois. vide in ver. iij. querit. nu. xlj.
 Appellatio diffinitiuā. An appellatioe a diffini
 tiua nō regit causa & potest iustificari ex no
 uis p̄bationibz. vide in. c. cū in ecclesia. nu. iij.
 Ad intellectum. l. titianus. ff. quod est eo. q̄ sit q̄ iudex
 appellationis possit reformare primam sniam ex noua
 causa. vide ibi singulariter. nu. x.
 Appellatio a diffinitiuā d̄z fieri in scriptis. vide ibi.
 An & q̄ in appellatione a diffinitiuā requiratur expressio
 cause & quattuor notabiles limitationes ad hoc vide in
 c. vt debet. in vñcu. querit. in fi. nu. xiiij. & in. c. cum
 specializ. §. porro. col. iij. in vñcu. ex predictis no. nu. vj.
 Quando sit q̄ a sententia diffinitiuā possit appellari sine
 scriptis. vide in. c. fin. in ver. scias tamē nu. xv.
 Quando dicatur appellari incontinenti vt sic possit appel
 lari viua voce. vide ibi.
 An appellatioe a diffinitiuā requirit q̄ exprimat legitima
 causa quando appellatur a correctione & rescriptum su
 per appellatione aliter impetratum non valeret. vide in
 c. iij. c. circa medium. nu. iij.
 Quando appellatur ab executione in appellatione a diffi
 nitia requiritur causa & alias impetratio rescripti non
 valeret. vide ibi.
 Si committit cā appellatione remota requiritur tñ in appel
 latione a diffinitiuā q̄ exprimat rationabilis cā. vide ibi
 in. c. pastoralis in ver. sic. operatur. nume. ix.
 Appellatiois delatio vñ repulsio. Iudex a quo
 appellatur d̄z in dubio semper deferre appel
 lationi. vide in. c. cōstit. el. ij. col. ij. nu. xix. & in. c. de
 p̄ore circa pn. nu. j. & in. c. vt debet. super glo. in ver. fi.
 ex rationabili cā vbi plenissime de hoc. nu. xxxvij.
 Qua pena puniatur iudex q̄ non deferat appellatioē de iu
 re ciuili & de iure canonico viz plene i. c. §. p̄ore i. fi. nu. iij.
 An & q̄ sit deferendū appellatiois illius qui non deuolit
 appellatioē alterius. vide in. c. cōstit. el. j. in pn. nu. ij.
 & i. c. an sit i oibz casibz. & qd̄ in causis bñficialibz. nu. j.
 Iudex deferendo appellatiois nō videt per hoc fateri gra
 uamen. vide in. c. p̄posuit. col. ij. nu. iij.
 Eoip̄o q̄ ps appellata approbat ap̄ponē cēset ap̄ponē d̄
 latū & cāz eē tractadā i curia vñ in. c. sepe. i. ij. no. nu. iij.
 Si iudex dixit recipio appellatioē cēset deferre. vidē ibi.
 Quid autē si iudex diceret adm̄to seu defero si & inq̄ritū
 de iure tenor & aliter non. an videatur deferre vide ibi.
 Quid nocet appellatū seu appellatioē si iudex nō deferat vñ
 in. c. sepe. in ver. vij. no. nu. xij.

Si dubitat an iudex debeat deferre appellatioē vel nō an
 possit super hoc peti & dari debeat cōsiliū sapiētis. vide
 ibi in ver. iij. nu. vij. & in. c. vt debet. sup̄ gl. i. ver. ex rō
 nabili cā. nu. xxxvij. i. vñ ea. gl. ibi collatōe sapiētis. nu. 38.
 An iudex a quo possit cogi ad differendum appellatiois.
 vide in. c. sollicitudinem. in. j. no. nu. j.
 An non deferenti appellatiois alterius sit sue appellatioē
 deferendū in alijs articulis & causis. vide in. c. dilectis
 filijs decano in. ix. no. nu. ix.
 Quid operetur si iudex deferat appellatiois nulle. puta in
 terposita absq̄ rationabili causa vel absq̄ petitioe apo
 stolorum vel sine scriptis. vide in. c. vt debet. in. xj. col.
 nu. xxvj. in ver. vlt. pone.
 Iudex a quo q̄sum ad effectum vt teneat deferre appella
 tionem vel non h̄z ipse cognoscere vel p̄nuiciare an appel
 latio sit lita vel nō vide ibi i. gl. vñ. rōnabili cā. nu. xxxvij.
 Si iudex delegatus vel ordinarius deuolit appellatioē an
 sit cā reuocare. vide in. c. cū cessante. i. vñ. limita. nu. xvj.
 An iudex possit reuocare delegationē appellationis de cō
 sensu ipsi appellatis. vide ibi i. vñ. apl. p̄ p̄dca. nu. xvij.
 Si vicarius deuolit appellatioē an ep̄s poterit reuocare
 talē delationē. vidē in. c. dilecti. el. ij. in vñcu. q̄rit. nu. xlv.
 Si vnus ex duobus iudicibus deferat appellatioē & al
 tera nō & quid si postea rati ficaret. vide in. fi. vñ. q̄rit i. fi.
 Appellationis desertio. Statutū q̄ cā appel
 lationis finiat. j. duos mēses alias sit defer
 ta respicit ordinatio. vide in. c. si duobus. §.
 j. in primo no. in fin. nu. ij.
 In bñficialibz per lapsum terminis hominis nō deserit ap
 pellatio. vide in. c. cū sit. col. iij. in ver. sed dubitatur. nu.
 xiiij. & in. c. cōstitutus. el. ij. circa prin. nu. ij.
 An desertio appellatiois possit delegari iudici a quo. vidē
 in. c. ad bec. el. j. in pn. nume. j.
 Tempus. c. dierum ad appellandū computatur de momē
 to ad momentū in. c. ex ratione in pn. nu. j.
 Tempus appellationis prosequendū incipit currere die
 appellationis & non die grauaminis vel snie siue in ap
 pellatione iudiciali siue extraiudiciali ibi vide.
 Quando ab eodem est bis vel pluries ab eodē grauamina
 seu ab eadē snia appellatus an fatalia incipiant a die se
 cūde vel prime appellatiois. vide plene in. c. tua nobis
 col. vj. in fin. in ver. sed extra hos casus. nu. xj.
 An tempus prosequende appellatiois incipiat currere a
 die appellatiois interposita an vero a die assignati ter
 mini p̄ iudicē a quo arripiendūz iter seu ad p̄sequendūz
 vel se p̄sentandū. vide in. c. ex ratione. circa p̄nci. nu. iij.
 Annus ad prosequendum datur in appellatione iudiciali
 vel extraiudiciali ibi vide.
 Quod sint fatalia appellatiois & q̄re appellant fatalia
 ibi vide.
 Ad impedimētū impediatur cursum fatalium & p̄ q̄sum
 tempus. vide ibi in ver. quid aſi sit. nu. xv.
 An citra compromissum possit per pactū impediri cursum
 fatalium. vide ibi in ver. sed iuxta predicta. nu. xvj.
 An per pactum potest fieri prorogatio maioris t̄pis. ibi in
 ver. sed dubitatio est. nu. xvij.
 Si victus qui appellauit compromissit negociū p̄ncipale
 & non negociū appellatiois an interim currat fatalia.
 vide ibi colum. vj. §. iij. querit. nu. xx.
 An si impedimentum occurrit facto vel dolo tertij. an cur
 rat fatalia. vidē ibi col. 7. i. vñ. circa q̄ritū impedimētū. nu. 33.
 Quid si impedimētū occurrat facto iudicis. vide ibi in. vñ.
 circa quintum. nu. xxxv.
 An post conclusum in cā currant fatalia. vide ibi col. x. se
 cundo. querit. pone q̄ appellans. nu. xl.
 Si appellans non produxit sententiam an appellatio fiat
 deserta & an iudex possit appellatū interrogare. vide ibi
 in ver. iij. querit. col. xj. nu. xliij.
 An litiganti super attemptatis currat fatalia. ibi col. vj. §.
 circa. iij. impedimētum. nu. xxxij.
 Si litigat sup̄ libello ipto an interi currat fatalia vidē ibi.
 Si litigat super interlocutorijs an interim currat fatalia
 Philip. fran. de appel. q̄ iij.

causa principalis appellacionis. vide ibi.
 Si iudex est requisitus de expeditione cause & facta sit p
 testatio an currant fatalia ibi vide.
 An iudex a quo vel ad que habeat cognoscere & pronun-
 re super desertione. vide ibi in. vij. membro principali.
 colum. x. j. numero. 60.
 In pronuntiatione super desertione requiritur perem-
 ptorius ibi col. x. j. nu. 62. in ver. quo ad scdm oicas.
 An deserta appellacione possit sententia confirmari per
 iudicem ad quem & alia sententia in contrariis sit nul-
 la col. x. j. nu. 64. ibi in v. circa tertiu. & in col. x. j. no. 72.
 in v. circa octauu. vide nota. limitatio ad ele. si applo-
 nez. eode titulo. & in. c. j. de rescriptis. v. vide ibi.
 An delegatus ad cam appellacionis possit diffinire caz de-
 sertionis absqz noua comissione ibi col. x. j. in ver. quo
 ad scdm & in. c. sepe col. v. j. in ver. subdit tñ hic. nu. 22.
 Licet applo in causis electionu & beneficiu sit deserta
 pot iudex ex officio pcedere & supplere secus in causis
 puatorum vide in. c. constitutus. el. ij. circa prin. nu. 1.
 An applo extrajudicialis deserat p lapsu termini iuris
 vel hominis vide plene in. c. psonas i vlt. no. nu. 1. & i. c.
 cu sit i p. nu. 3. & i. c. bone. in v. decio. ita dñerit nu. 29.
 An deserta appellacione extrajudiciali possit interz agi p via
 grele. vide in. d. c. cu sit. col. iij. in fi. & in ea gl. in fi. nu. 13.
 Per lapsu termini hominis deserat applo ta ab interlo-
 cutoria qz a diffinitiva vide in. c. sepe. v. nono no. nu. 13.
 Quid qz appellacione no est psecutus in termino hominis
 sed appellatus sic an applo sit deserta quo ad appellat-
 tes. vide ibi v. secundus casus est col. 5. in fine.
 Si appellans impetrauit in termino hominis an appellas
 possit prosequi post terminu inuito appellato. vide
 ibi in ver. tertius casus. nu. 20.
 Licet a snia interrogante infamiam appellet & appellatio
 deserat tñ actus medio tpe gesti ratione publici officij
 valent. vide ibi col. x. j. in ver. ij. pater nu. 33.
 Si appellatio est deserta ante vel post mortē cōdenati an
 valeat restitui primo factum vide ibi.
 An gesta ratione puati officij valeant pendente applo si
 postea appellatio deserat ibi. vide & in. c. pastoralis. §.
 verum. columna. ij. nu. 8.
 An gesta cum excoicatio valeant pendente appellacione
 ist postea appellatio est deserta vide ibi.
 Opponatur de desertione appellacionis aut qz no po-
 tuerit appellari aut qz applo sit renunciatum de istis
 exceptionibus tanqz de prejudicialibus est primo co-
 gnoscendum vide in. c. ex ratione columna. x. j. vers.
 quo ad scdm dicas. nume. 62.
 An iudex possit pcedere negocio principali referuado ex-
 ceptionem desertionis in fi. cause vide ibi.
 Iudex ex suo officio pot opponere & pronuntiare appella-
 tionem desertam vide ibi.
 Ppionis intimatio. An applo sit necessario
 intimanda iudici qz appellat in eius absentia.
 vide in. c. fi. col. v. j. in v. ultimo. querit. nu. 40.
 An sit necessario intimado parti seu aduersario. vide ibi
 An quo ad reuocationē aut patoru sit necessario intima-
 da appellatio iudici a quo vel parti. vide ibi.
 An sufficiat qz intimatio fiat ad omni ptis vel iudicis vide
 ibi. & in. c. bone. i v. vij. qz appellari. & ibi plene. nu. 25.
 Si ea est bñficialis de beneficio parochiali vel alio reg-
 rente residentia sufficit qz intimatio fiat ad ecclias ipsius
 beneficij. vide in. d. c. fi. in fi. nu. 42.
 An intimatio applonis possit fieri p generale pcuratores
 vel aliu quecuqz absqz mado vide in. c. fi. in fi. nu. 43.
 An intimatio possit fieri pcuratori gñali vide ibi nu. 44.
 Quid si intimatio appellacionis est facta parti sed non est
 facta iudici quid opetur ibi in fine. nu. 49.
 Applo extrajudicialis non est necessario intimanda parti vel
 iudici. vide ibi in. c. bone. in v. nona conclusio. nu. 52.
 An applo sit necessario intimanda. quo ad oēs effectus
 vi de in. c. dilectia filia de cano. col. vlt. in prin.
 Si si at intimatio appellacionis & petatur copia applonis
 an sit necessario dāda copia. vide i. c. fi. v. x. qrit nu. 37.

An appellatus vel iudex certus de snia & d appellatio e
 puta qz eius pñentia vel in pñentia pcuratores no est ne-
 cessaria intimatio vide in ver. v. qrit nu. 22. in fi.
 An tenet qz dare copia si non petat. vide ibi.
 No currit ipso nisi a die date copie qñ est petita copia als
 sufficit qz snia vel appellatio fuerit lecta. vide ibi.
 Copia d3 petit eogruo loco vel tpe. vide ibi.
 Intimatio snie vel applonis possit fieri per pcuratores ge-
 neralem. vide in. d. c. fi. col. penul. nu. 43.
 Quid si intimatio fiat per amicu negocioru gestorū vel
 alium nullū habentē mandatū. vide ibi.
 An sufficiat qz fiat intimatio pcuratori gñali vel regratur
 intimatio qz habeat pale mandatū. vide ibi. nu. 44.
 Si iudex vel appellatus est alias certus de snia vel appel-
 latioe an tñ regrat intimatio vide ibi. nu. 45.
 Quid si appellas vult intimare appellacionē vel velit qz
 intimare sniam sed dñ pparat se ad hoc iudex vel pars
 cui d3 fieri intimatio voluit audire ibi. nu. 47.
 Sed an sufficiat qz ostendatur appellatio vel sententia &
 legatur absqz eo qz aliter mittat intimationem seu co-
 piam. vide ibi. nume. 47.
 Ille cui sit intimatio snie vel appellacionis no tenet credē
 nisi scriptura sit auc. aut si non fuit lectus totus tenor
 snie vel appellacionis. & alit no ostenducta notitia sentē-
 tie vel appellacionis. vide ibi. nu. 48.
 Appellacionis prohibitio a snia pncipis no ap-
 pellat vide in rubrica. col. ij. nu. 4.
 An a snia concilij appellat. vide ibi. nu. 4.
 An possit cōsuetudine introduci qz appellet ad minores
 vel ad parē vide ibi col. iij. nu. 11. in v. & adde pñictis.
 Nullus inferior a principe ē legatus de latere pot com-
 mittere cam appellacione remota. vide ibi col. 4. in ver.
 aduerte tamen. nu. 20.
 A snia lata p vel p libertatē appellatur. vide ibi colum. 4.
 in v. ij. pñitro. nu. 16. & nu. 17.
 In pñs causis non est prohibita appellatio. vide ibi nu-
 mero. 18.
 An potestas vel alius officialis condemnatus in officio
 possit appellare. vide ibi. nu. 19.
 An a snia regis franchorū appellet & de iure recognoscat
 superiorem. vide ibi col. ij. circa medium. nu. 4.
 An a sententijs ducis Venetorum appelletur. vide ibi.
 An a sententia Imperatoris possit appellari ad papam
 ibi columna. iij. in versiculo. & ex predictis inferitur
 nume. 9. & nume. 10.
 A sententia sortis vel fortune an possit appellari vel of-
 ficiū superioris implorari ibi colum. iij. in versiculo
 & adde predictis. nu. 11.
 An possit in integrū restitutio peti rōne lesionis vel mino-
 ris etatis. vide ibi col. 3. in v. sed dubitatur. nu. 8.
 An in his que in cōscientia alicuius remittunt possit ap-
 pellari vide ibi colum. 3. in pñci. nu. 7.
 An snia Senatus appellet qd sit hodie a snia senatoris
 in vrbe. vide ibi col. 4. in vers. & aduerte. nu. 9.
 A snia no recognoscentiū superiorē pot appellari ad pa-
 pam ibi in v. sed limita omnia. nu. 10.
 In omni casu censet appellatio pmissa nisi reperitur
 prohibita in v. ij. pñitro. nu. 16.
 An & qñ v3 appellatio generalis. vide in. c. ij. in fi. nu. 4.
 Si alicui onegat audietia seu no d3 audiri an intelligat p-
 bibita applo. vid ibi i v. qd at si alicui. col. v. i ru. nu. 22.
 Si ca cōmittit libere expedienda & terminanda an intel-
 ligat phibita appellatio. vide ibi. nu. 23.
 In his que relinquuntur i arbitrio iudicis pot appellari
 vide in. c. cñ sit colum. iij. in v. & aduerte. nu. 10. & vide
 in. c. ex ratione. colum. x.
 Si iudex qui tollit sniam succedit ipsi cōdenato poterit
 ipse appellare a snia quā ipsemet tulit. vide in. c. ad hec.
 si in vna. versicu. iij. queritur. nu. 7.
 Quare pro minimo grauamie appellat & secus est i resti-
 tu in integrū vel reducioe ad arbitriū boni viri. v. vide i. c.
 de appellacionibus.
 An a snia lata super desertioe appellacionis possit appel-
 lari. vide

lari. vide in. c. ex rōne in. x. col. i. circa nonus. nu. lxxij.
 Quando sit qz pendente appellacione interz grauet possit
 plures appellari nouo grauamie. vide no. i. c. si directe
 colum. j. in glo. j.
 In diuersis articulis non bz locus regula qz non licet ter-
 tio prouocare. & qñ locus habeat. vide ibi plene colum.
 tercia. nu. vij.
 An in sententia interlocutoria habeat locum regula qz no
 liceat tertio prouocare. vide ibi colum. iij. in versiculo.
 quarta conclusio sit nu. vij.
 Licet quis non possit tertio vel aliter prouocare tamen oi
 casu poterit adherere appellacioni aduersarij. vide ibi in
 v. v. conclusio. & in. c. sua nobis. in ver. ij. querit. nu. xij.
 Etiam in sententijs que non transeunt in rem iudicatā habz
 locū regula qz no licet tertio prouocare nec poss. x. oies
 appellare. vide in. c. si recte. col. v. in v. v. conclusio. nu. ix.
 & in. c. sua nobis. in glo. ij. ibi plene. nu. x.
 An & quado princeps per via rescripti possit cōcedere ter-
 tiam appellacionem. vide ibi in ver. v. conclusio. nu. x. &
 in. c. sua nobis. in ver. ij. queritur. nu. xij.
 An possit fieri geminatio appellacionum & possit quis pfe-
 qui quam velit. vide in. c. sua nobis. col. iij. ver. in ea. gl.
 in fi. nu. xij. & in ver. v. conclusio. col. v. & in ea. col. in v.
 sed extra hos casus. nu. xix. & nu. xx.
 Si primo est appellatum ad vnum iudicem possit in secūdo
 appellacione appellari ad diuersum iudicem. vide ibi in
 ver. v. conclusio. nu. xvij.
 Quid si primo appellatur viua voce referuato beneficio ap-
 pellant in scriptis qd operetur talis referuatio vide ibi
 in ver. vlti. dubitatio. nu. xij.
 Si ab interlocutoria non fuit appellatū. j. x. oies no pote-
 rit appellari postea condemnatione expēsari. vide in. c.
 sepe in ver. ix. queritur. nu. xlv.
 Si non est appellatum a cōdemnatione expensari an pos-
 sit appellari a taxatione ibi in versicu. x. queritur. nu. xlvj.
 An verus contumax condemnatus in expēs possit appel-
 lare a condemnatione expensarum. vide ibi in ver. vnde
 cimo queritur. nu. xlvij.
 An verus contumax in sententia & in condemnatione ex-
 saram possit postea appellare a taxatione expēsari. vide
 ibi in ver. duodecimo. queritur. nu. xlvij.
 An & quando propter omissiones cōdemnationis expēs-
 rum possit a sententia principali appellari. ibi vide in v.
 decimo septimo. queritur. nu. liij.
 An a cōminatione iudicis possit appellari. vide plene in. c.
 cñ cessante. in ver. v. nota. nu. vi.
 An grauamine futuro possit in iudicio vel extra appella-
 vi de ibi.
 An regulares possint appellare vel reculare eorum platus
 vide in. c. cum speciali. §. porro in vlt. nota. nu. liij.
 Confessus vel conuictus qui audiatur appellans in ciuili-
 bus vel criminalibus. vide ibi plene in glo. j. nu. v.
 An fide confessus possit appellare in versicu. sed queritur
 primo. numero. vij.
 Durante statuto qz quis habeat pro conuicto & confesso an
 possit appellare ibi vide plene.
 An tunc requirat expressio cause in appellacione ibi in ver.
 sed aduerte. nu. vj.
 An vera confessio pcuratores vel contumacia p iudicet
 domino vi appellari non possit in ver. vltimo queritur.
 numero. xvj.
 A grauamine pcedente re ipsa lz non ex mente iudicis po-
 test appellari. vide in. c. cñ causam. in vltimo no. nu. ij.
 Omni casu quo procedit appellatio omisso medio nisi p p-
 tez opponatur exceptio. vide in. c. dilecti in glo. j. nu. xij.
 Appellatio ad maiorem iudicem vel ad parem seu minorem
 quem debuerit appellari an sit nulla. vide ibi. nume. xij.
 Valeat consuetudo qz in omni casu possit appellari omisso
 medio ibi in ver. ij. limitatio. nu. xij.
 Valeat consuetudo qz a iudice seculari appellatur ad ecclia-
 sticum omisso medijs iudicibus secularibus vide ibi
 numero sexto.

Valeat privilegium seu prescriptio qz possit appellare. omisso
 medio sed non possit prescribi qz non appelletur ad pri-
 cipem ibi vide. nu. xv.
 Quando episcopus litigat cum eius subdito eligunt arbi-
 tria quibus appellatur ad papā & non gradatiz ibi in ver.
 tertia limitatio. nu. xvij.
 Si archiepiscopus litigat cum episcopi subdito corā ipso
 episcopo. ab episcopo non appellatur gradatiz in versu.
 quarta limitatio. nu. xvij.
 Quando simul concurrat iurisdicatio mediata & immediata
 tñc potest appellari ad mediata omisso medio ibi in ver.
 v. limitatio. nu. xij.
 Si episcopus accusatur suspectus an a snia delegati appel-
 latur ad episcopum ibi in ver. v. limitatio. nu. xx.
 Quando proximus in gradu no foret catholicus vel exco-
 municatus potest appellari omisso medio ibi in ver. v. j.
 limitatio. nu. xij.
 Legatus de latere non potest cognoscere de appellacioni-
 bus ad sanctissimū papā seu ad sedem apostolicā inter-
 positis in ver. idē est in legato. nu. xxiij.
 Ad patriarchas in tota eius prouincia potest appellari
 omisso medio ibi in ver. nona limitatio. nu. xxiij. & in. c. fi
 duobus. §. j. in. ij. nota. nu. ij.
 Ad papā potest appellari omisso medio ibi in ver. x. limita-
 tio. nu. xxv. & in ver. v. j. itellige. nu. xxiij. & vide in. c. fi duo
 bus. §. j. col. ij. in ver. f3 limita. & in. ij. nota. ibi. nu. ij.
 A sententia subdelegati a papa non in totū non pot appel-
 lari ad papam omisso medio ibi nu. xxv.
 Ad papam potest appellari omisso medio quado no oppo-
 nitur exceptio ibi vide in ver. ij. fallit. nu. xxvj.
 Quando delegatus datus no in totum detulisset appella-
 tionem ad papā valida est appellatio omisso medio ibi in
 versu. ij. itellige. nu. xxvj.
 Si vnus ex duobus delegatis a papā cōmittit alteri vices
 suas etiam non in totum d3 ad papā omisso medio ap-
 pellari. ibi in ver. quarto itellige. nu. xxvij.
 A delegato legati pape vel a delegato episcopi vel alteri
 ordinarij potest appellari ad papam omisso medio ibi
 in ver. v. j. itellige. nu. xxix.
 An a sententia subdelegati delegati alicuius principis de
 iure ciuili appellatur ad proximum subdelegatum vel
 ad primum ibi in versu. sed dubitatur. nu. xxx.
 An a sententia subdelegati delegati ad aliquam vniuersita-
 tem causarum debeat appellari ad ipsum delegatum
 vel ad primum delegatē. ibi in versiculo. quid autem
 sit & in versiculo. tertio. queritur. numero. xxxj. & nume-
 ro. xxxiij.
 An a sententia vicarij possit appellari ad episcopum si epi-
 scopus ipsam causam appellacionis aliter delegat in ver.
 in eadem glo. ibi. no. xxxij.
 An a delegato episcopi possit appellari ad ius eluauicariū
 in versu. ij. queritur. nu. xxxij.
 An vicarius episcopi vel alterius possit cognoscere de ap-
 pellatione ad episcopum interposita ibi.
 An a sententia speciali vicarij possit appellari ad epm ibi
 in versu. ij. queritur. nu. xxxiij.
 An a collatione beneficij facta per vicarium de speciali cō-
 missionē episcopi seu alio articulo specialiter cōmissio de-
 beat appellari. ad episcopum ibi.
 Quid si episcopus delegat causam in fraudem vi sic non
 appelletur ad archiepiscopum. vide ibi.
 An a sententia delegati a vicario episcopi possit appellari
 ad episcopum ibi in versu. iij. quarto. queritur. nu. xxxv.
 An a sententia prelati subdito episcopo possit appellari ad
 episcopum vel eius vicariū ibi.
 Si causa delegata est episcopo an possit eius vicarius co-
 gnoscere in ver. v. queritur. nu. xxxvj.
 Si causa est delegata vicario no poterit episcopus cogno-
 scere ibi.
 Si a sententia alicuius non potest appellari an poterit
 appellari a sententia vicarij eius ibi in versu. sexto que-
 ritur. numero. xxxvij.
 Philip. fran. de appel. B liij

Tabula.

An a sententia vicarij generalis pñcipis nō possit appellari
sicut ab ipso pñcipe ibi in ver. vij. queritur. nu. 38.
An de iure civili a sententia vicarij possit appellari ad eū
cuius est vicarius ibi ver. vij. querit. nu. 39.
An a sententia vicarij epi possit supplicari epi in versicu.
nono queritur. nu. 40.
An valeat appellatio dicēdo appello si nō expm̃it iudicē
ad quem in versiculo sexdecimo queritur. nu. 49.
An valeat appellatio ad iudicem competentem aliter nō
expm̃endo ibi in versiculo decimo septimo. queritur
numero. 50.
An valeat appellatio dicēdo appello ad maiorem iudicē
aliter non expm̃endo quare ibi in versiculo decimo
octavo. queritur. numero. 51.
An valeat appellatio alternatiua ad plures seu diuersos
iudices. vide ibi in versiculo decimonono. querit. nu.
mero. 52. & supra in rubrica. in colum. numero. 3.
An valeat appellatio incerta si declaret infra decem dies
ibi versicu. limita tamē. numero. 54.
Omni casu valeret appellatio alternatiua vel incerta qñ
suberat probablis dubitatio iuris vel facti. vide ibi in
versiculo secundo limita. numero. 55.
An valeat appellatio copulatiue ad plures iudices & qd
si est apposta clausula. & ad quemlibet alium iudicem
competentem. vide ibi in fine. nu. 56.
Abicunqz pronunciatu tacite vel expresse personaz esse
legitimam puta tutozem procuratozem minoz potest
licite tali grauamine appellari. etiam de iure civili. vide
in capitulo ex parte. ad. in quinto notabili numero. 4.
& in capitulo cum.
An si iudex expresse vel tacite reiciat exceptiones possit ap
pellari. vide ibi. numero. 5.
An a relatione seu consultatione pñcipis vel sententia
in responione pñcipis appelletur. vide in capitulo
intimasti. in versiculo quartus & vltimus actus. nu.
mero. 6.
An a sententia lata fm̃ cōsiliū sapientis possit appellari
ibi vide. nu. 7.
Etiam in manifestis potest appellari. vide in capitulo euz
fit. §. preterea. in pñcipio. nu. 2.
Quando fit qñ in notorijs admittatur appellatio. vide in
capitulo consuluir. el. j. circa finem numero. 7.
An ab eadem sententia possit per vtranzqz partē appellari
ad plures & diuersos iudices vide in capitulo si dua
bus. circa pñcipium.
An qui obtinuit sententiā pro se seu qui non est grauatus
possit appellare. vide ibi in pñci. numero. 1.
An quando sententia continet diuersa capitula tamen cō
nexa possit appellari ad diuersos iudices. ibi colum. 2.
in versiculo circa scdm̃ casum numero. 5. & columna. 3.
in versiculo sed queritur. numero. 7.
Quando sententia continet vnum negociū vel vnum
capitulum an licet vtriqz parti appellare ad vnum vel
diuersos iudices vide ibi columna. 2. versiculo circa
pñm. numero. 4.
Si sententia continet diuersa capitula separata an debeat
per vtranzqz partem appellari quando vtrazqz pars gra
uatur & appellatio vnus an prosit alteri. vide ibi col. 3.
versu. circa tertium casum. nu. 6.
Quid si a sententia continet vnus vel plura capitula cō
nexa appellatur limitate ab ea parte que facit contra ap
pellantem & pro alia parte approbat sententiam vide ibi
col. 3. versu. sed queritur vt pñmo. nu. 7.
Quid si sententia continet diuersa capitula separata & vtra
qz pars grauatur an debeat per vtranzqz partem appel
lari vel appellatio vnus aliter pñt. vide in versiculo. ij.
queritur. nu. 8.
Si sententia continet plura capitula separata & appellat
simpliciter a sententia pro ea parte que fecit & contra &
p alia parte approbat sententiam ibi in versicu. tertio
queritur. nu. 9.
Quid si sña cōtinet diuersa capitula & appellatur ab vna
parte ab vno capitulo ad vnū iudicem. an tunc possit per

alterā partē appellari in alijs capitulis ad diuersum iu
dicē. vide ibi in ver. vltimo queritur. nu. 10.
Dispositio. c. si. de rescript. in. vj. & dispositio. c. dispendia
§. reus quoz. eodem titulo in sexto non habet locum
in causa appellationis. vide ibi in colum. ij. in ver. nec p
dictis obstat. nu. 11.
Si est appellatū ad plures & diuersos iudices an valeat
pcessus cause appellationis corā vrozqz iudice. vide ibi
vj. in versu. extra glosam. nu. 17.
Quid si pars asserit se appellasse vbi nō erat appellatuz
vel erat appellatum post decem dies vel sine scriptis
vel sine expresse cause vel erat apponi renunciatuz
vel erat appellatum tertia vice an his casibus si iudex
pronunciat expresse se competentem valeat pcessus.
vide ibi colum. vj. ver. ij. queritur. nu. 19.
Quid si in pñdictis casibus iudex vel ipsa pars habeat de
his notitiam. an pcessus valeat in absentem. vide ibi
in ver. tertio queritur. nu. 22.
Si laycus litigat corā iudice ecclesiastico poterit ab omni
grauamine appellare. vide in dicto capitulo si duobus
§. j. in principio. nu. 2.
Si clericus litigat corā iudice seculari nō poterit appel
lare nisi sicut potest de iure civili. vide ibi.
Quod non possit vel possit appellari ab interlocutoria of
respicere ordinatozia iudici sed qñ possit vñ nō possit ap
pellari a diffinitua dicitur respicere decisoria. vide ibi
in primo notabili. in fine. de quo plenius. vide in capi
tulo vt debitus columna. vndecima. in versu. septimo
queritur. quere ibi circa fines. nu. 16.
Statutum qñ debeat appellari infra quinqz dies alias ap
pellatio sit deserta aut qñ instantia finiatur per duos mē
ses respiciit ordinatozia vide in capitulo si duobus. §. j.
in primo notabili in fine. nu. 3.
In terris ecclesie ab omni grauamine appellat
etiam coram iudice seculari. vide vbi supra of
cuz est in secundo notabili. nu. 4.
Ad papam potest appellari omisso medio etiaz si a iudice
seculari appellatur. vide ibi. nu. 5.
Ad legatum de latere vel ad patriarchaz potest appellari
omisso medio. vide ibi.
Casus in quo ad papam non potest appellari omisso me
dio. vide ibi in colum. ij. in versu. sed limit. nu. 5.
Ad imperatozem nō potest appellari omisso medio. vide
ibi & plenius in capitulo dilecti filij pñor.
Scholaris de quocunqz loco sit potest appellare ad impe
ratozem omisso medio etiam de iure civili. vide ibi co
lumna penultima. nu. 6.
Ad papam potest a sententia iudicis secularis omni casu
appellari quādo nō est alius superior de iure vel of scō
vide ibi circa si nem in versiculo. tertio limita. colum. ij.
numero. 8.
An in rebus ecclesie & miserabilium personarum possit
a iudice seculari appellari ad papam & quid in bonis
patrimonialibus clericozum. vide ibi in fine. nume. 9.
An a negligentia vel tarditate iudicis possit appellari. vi
de in. c. ex ratione. colum. x. in versiculo. & adde. & plene
in. c. cum cessante. in penultima carta. in princ. in versu.
culo vltimo queritur numero. 33. & in capitulo. ex pte.
ad. in vlti. nota. in fine. nume. 10.
Iudex nō vult reuocare grauamen vel inter
locutoria an possit appellari. vide in capitulo.
cum cessante in penultima carta in princ. of si.
vltimo queritur circa pñcipium. numero. 33.
An grauamen in ommittendo transeat in rem iudicatam
vel sit necessaria appellatio. vide in. c. cum cessante. in
penultima carta. in versiculo. sed dubitatur. nu. 35.
Torura & captura appellatur etiam de iure civili etiam
si aliquis stetit in carcere per annum & vltra poterit
appellare. vide in capitulo super eo circa pñcipium.
numero. 2.
Quando grauamen habet causam successiuam & conti
nuam semp potest appellari & semper dicitur esse infra
decē dies col. ij. & plenius. vide in. c. ex pte. ad. col. ij. in
versiculo

Tabula.

versu. quinto vltimo nu. 22. & nu. 23. & nu. 24.
Ratio differētie qñ de iure canonico a quolibet minimo gra
uamine appellat & non sic de iure civili. vide in. c. sup eo.
el secundo columna. ij. in glo. ij. nu. 11. & vide in. c. de ap
pellationibus.
Licet a pena legis nō appellatur. tamen a declaratoria qua
iudex pronunciat incidisse in penā pōt appellari. vide
i. c. peruenit. el. j. i. fi. & ibi de rōne differētie. n. 12.
An a sententia sup declaratiōe iuris possit appellari vide in
c. sepe. in quinto nota. nu. 8.
Eide. xvij. notabiles effecti quos ēt operat hodie clausula
appellatione remota in capitulo pastoralis col. j. secūda
tertia quarta. quinta & seq.
Quid qñ dicta clausula est in statutis puta si statutum tollit
appellationem quas appellationes includat & a diffini
tiua vñ ab interlocutoria. vide ibi in ver. xv. operat. nu. 12.
& in ver. sexto queritur. nu. 22.
Quid operat dicta clausula de iure civili. vide ibi col. ij.
in ver. circa scdm̃ pñcipale. nu. 13.
Remota appellatione in interlocutoria nō intelligit remo
ta in diffinitua nec ecōtra. ibi in §. quarto querit. nu. 20.
& in rub. col. v. in ver. sed tamen dubitatur. nu. 21.
Statutum vel pactum tollens appellationē an intelligat in
diffinita tam a diffinitua qñ ab interlocutoria.
Si statutum dicit a sententia lata. an tunc poterit appellari
a sententia ferenda. vide de his duobus plene in. c. inter.
posita. §. ille. in versu. v. pone. in. fi. nu. 9.
Clausula appellatione remota potest apponi p inferiores a
pñcipe non recognoscente superiorē. vide in. c. pasto
ralis. in. vij. col. in ver. quinto queritur. nu. 21.
Statutū tollens appellationem in executione instrumen
torum laudozum seu sententiarum intelligitur quo ad
partes nominatas in instrumento non autem quo ad
alios. vide ibi in versiculo. vj. queritur columna. vj.
numero. 25.
Clausula appellatione remota nō extendit ad tertios cōtra
dictores. vide ibi.
Clausula appellatione remota habet locum quādo pcedit
iudicialiter inter partes secus si extraiudicialiter qñ ē no
tandum pro executionibus executorū. vide ibi in versu.
octauo queritur. nu. 27.
Clausula omni appellatione remota vel alia dispositio pro
hibens appellationem nō habet locum qñ iniusticia esset
manifesta. vide ibi in ver. nono & vltimo queritur. nu. 28.
Si iudex potest supplere & nō suppleat nō pōt appellari &
similr si noluit assignare terminū appellanti ad arripien
dum inter. vide in. c. ad bec. el. ij. circa pñm. nu. 1.
An & qñ a precepto possit appellari & in appellatione de
beat expm̃i causa grauaminis. vide in capitulo puenit
el. ij. circa medium. nu. 5.
An verus contumax appellat. vide in capitulo nicolao. in
fin. numero. 20. & numero. 21. ibi an contumacia procura
toris pñiudicat domino in appellando & in. c. bone. in §.
octauo debet. nu. 11.
Mulier minor & rusticus citati personaliter ad sententiam
tamen non excluduntur ab appellado. vide singulr in di
cto. c. nicolao. in. fi. nu. 20.
Aerūs contumax non appellat ēt in sententijs que nō tran
seunt in rem iudicatam ibi in fi.
Aerūs contumax appellat in his que veniunt ex accidē
te pp moram vt est in multa ibi. vide in fi.
An exceptio qñ verus cōtumax nō appellet sit declinatoria
vel pñbitoria & possit apponi in fi. ibi vide. nu. 22.
Aerūs contumax in non agendo vel in non exhibendo vel
in non restituendo appellat. vide ibi in. fi. nu. 23.
Appellationis renunciatio. In bis officialibus pōt
renunciari appellationi & sententia trāsit in rē iu
dicatam. vide in. c. euz sit. in. fi. nu. 15. & in. c. inter
posita. §. ille. ver. vltimo queritur. nu. 19.
Procurator non pōt expresse renunciare appellationi etiā
ab eo interposita sed tacite sic nō psequendo vel nō ap

pellando. vide in. c. ex ratione. col. vij. in. iij. impedimē
to i. §. qd aut. nu. 34. & in. c. nicolao. in. fi. nu. 18. & i. c. inter
posita. §. pe. ver. vj. queritur. nu. 10. & in. c. cū speciali. §.
porro. in. fi. ver. vli. queritur. nu. 16.
An pñelatus ecclesie possit renunciare appellationi in. d. c.
nicolao. in. fi. nu. 13.
Quando fit qñ appellans litigando corā iudice a quo ap
pellauit censet renunciare sue appellationi. vide plu
res limitationes in. c. cū teneamur. in vltimo nota. nu. 4.
& plene. vide in. c. sollicitudinez. in versu. iij. limitatio.
numero. 13.
Perens a iudice a quo reuocare grauamen & partes citari
an censetur renunciare appellationi. vide ibi singulari
ter in ver. sed dubitatur. nu. 5.
Quando in rescripto est clausula appellatione remota nō
potest impetrans renunciare dicte clausule inuito ad
uersario. vide in. c. pastoralis. in versu. decimotertio
operatur. numero. 11.
Licet quis iurauerit stare mandato iudicis vel alterius tñ
potest appellare nec censetur renunciare appellationi.
vide in. c. ad bec. el. ij. iij. nota. & in primo & nu. 2.
Promittens etiaz cum iuramento parere sententiē iudicis
potest appellare. vide ibi in. iij. no. nu. 3.
Nunqñ intelligitur renunciatus appellationi nisi expresse
pñcipaliter fiat mentio ibi in fin. nu. 4.
Si aliquis promittit soluere iudicatum potest appellare.
vide ibi.
Qui promittit habere ratam sententiam poterit appellare
nec cōmittitur stipulatio rati. ibi vide.
Quid si partes cōueniunt de sententia cemo modo ferēda
an censetur renunciatum appellationi. vide ibi singula
riter & maxime in fine. nu. 6.
Promittens soluere iudicatum & parere sententiē nō ex
cludit ab appellatione nec incidit in penam. vide ibi in
ver. & adde pñdictis. nu. 4.
Si partes promiserunt stare sententiē ferende fm̃ cōsiliū
sapientis & consentiunt qñ feratur sententia fm̃ cōsiliū
non dicitur renunciatum appellationi. vide ibi nume. 5.
Excommunicatus petēs absolutionem a iudice quo appella
uit an videatur appellationi renunciare. vide in. c. qua frō
te. col. iij. in ver. sed aduerte. nu. 21. & in. c. sollicitudinem
col. pe. in ver. ij. adde. nu. 16.
Quando appellans ipse non deulit appellationi sue sed
aliquid innouauit in pñiudicium sui aduersarij censet
sue appellationi renunciare. vide in. c. an sit col. j. in ver.
secunda regula. nu. 2.
Qui non paret sententiē pro se late non videtur ei renun
ciare. vide ibi. nu. 3.
An non deferens appellationi sue intelligatur renunciare
perpetuo vel ad tempus quousqz fiat restitutio antepta
torum vide ibi col. ij. nu. 6.
Quando fit qñ per actum contrarium intelligatur quis re
nunciare appellationi quādo est protestatio in cōtrariū.
vide in. c. sollicitudinem. in vlti. notabili. nu. 5. & in col.
penul. in ver. iij. & vltimo adde. nu. 17.
Querelans de iniusta sententia coram episcopo an videat
renunciare appellationi interposite ad papaz. vide ibi i
ver. ij. queritur. nu. 6.
Per actum sonantem in pati coram iudice a quo non cen
setur quis renunciare sue appellationi. vide ibi in ver. vj.
queritur. nu. 10.
Nunqñ per actum contrarium appellationi censetur quis
renunciare appellationi quando ille actus nō fuit acce
ptatus per alteram partem. vide vbi supra dictum. est in
versu. secunda limitatio. nu. 11.
Quando iudex a quo deulit appellationi an per actum
trarium ex post coram ipso censetur appellans renun
ciare appellationi. vide ibi in versiculo tertia limitatio.
numero. 12.
An litigando coram iudice a quo censetur quis renūcia
re appellationi interposite. vide plene per multos casus
ibi in versu. quinta limitatio. nu. 14.

Tabula.

An per sebz appellacione censetur renunciari pme appel-
lacioni. vide in c. sua nobis. col. iij. versiculo sed aduer-
te numero. 15.
An sit qd possit renunciari appellacioni anteq sit interpo-
sita. vide in capi. interposita. §. ille deniq. columna. ij. in
princip. nume. 3.
Si partes cu iuramento pmiserunt stare sine iudicio & mada-
to eius an vel possit finiam an intelligat renunciari appella-
tione ibi in ver. ij. queritur. nu. 4.
Si est soleniter renunciatur appellacioni an intelligat ex h re-
nunciatur instantie iuri & cae ibi in v. ij. queritur. nu. 5.
An renunciado appellatōi intelligat renunciatur nullitati ibi
in ver. iij. queritur. nu. 6.
Si simpliciter renunciatur appellatōi an intelligat indistin-
cte: renunciatur tam a diffinitiva qd ab interlocutoria ibi
versu. quinto pone. nu. 7.
An appellans possit appellacione interposita renunciare re
integra inuito appellato. ibi in ver. vj. queritur. nu. 11.
Quid sit si appellatio iam erat pntata superiori & oblatu
libellus. ibi vide nu. 12.
Quid sit in appellacione a diffinitiva an appellans possit re-
nunciare appellacioni inuito aduersario. vide ibi & in v.
octavo queritur. nu. 13.
An appellans possit reuerti ad iudicem a quo inuito appel-
lato. vide ibi.
Si appellatio est interposita soluz pro illa parte que facit
se appellatū & p alia parte non. an possit appellans renun-
ciare inuito appellato. ibi in versiculo omnia tamen pre-
dicta. numero. 14.
An re non integra possit appellans renunciare sue appella-
tioni inuito appellato. ibi in v. ij. queritur. nu. 15.
Quid si appellans non approbat appellacionē. sed eas im-
pugnauit an possit se iurare ibi. nu. 16.
Quid si ipsi appellanti erat sibi iam assignatus terminus p
iudicē a quo an possit appellacioni renunciare. vide ibi in
ver. aliquando & quinto. nu. 17.
Quid si iudex a quo iam detulerat appellacioni. ibi in ver.
aliquando & sexto. nu. 18.
An i beneficiabus vel maioribz causis possit appellans re-
nunciare appellacioni ibi in versu. vltimo. nu. 19. querit.
& in c. cu sit romana. ibi fine. nu. 15.
Si vnus ex pluribus reis appellauit an appellans possit
renunciare appellacioni in iudicio alioru correoꝝ seu co-
sorum cōdemnatoꝝ. vide in c. p. in versu. sed que-
ritur primo. nu. 2.
Appellans non possit renunciare appellacioni in preiudi-
cium adherentium vel prosequendum pro eorum inter-
esse. vide ibi.
An extra iudicium possit renunciari appellacioni per pactu
non solu hie mora. sed et an & super lite incerta. vide ple-
ne in c. interposita. §. ille. in fi. nu. 20.
An pactum firmetur iuramento. vide ibi. nu. 21.
An valeat pactum ex parte vnus tantum. vide ibi.
Et an requiratur scriptura. vide ibi. nu. 22.
Quid in causis matrimonialibus criminalibus vel in causa
status an possit quis renunciare appellacioni. vide ibi in
fine. numero. 4.
Postoli. An datio apostolorum sit actus iudi-
cialis. & an sit necessaria in datione apostoloru
citatio partis.
Item an possit dari quolibet loco. vide in c. fi. in versu. sexto
queritur. nu. 22. & 3. seq.
Cum appellatur in absentia iudicis an sint necessario pe-
tendi apostoli. vide ibi in versiculo decimotertio queri-
tur numero. 34.
Eo casu quo in presentia iudicis est appellandū nō sunt ne-
cessario petendi apostoli. ibi vide. nu. 35.
Sufficit protestari de apostolis quādo appellatur in absen-
tia iudicis a quo ibi vide. nu. 36.
Si appellatur in absentia iudicis. licet postea iudex faciat
presentia sui infra dies. xxx. an nō sunt necessario apostoli
petendi amplius. vide ibi. nu. 37.
An quando est appellatus in absentia iudicis propter eius

metu debeant postea cessante metu peti apostoli in pten-
tia iudicis. vide ibi. nu. 38.
An apostoli sint petendi in appellacionē extra iudiciali. vide
ibi in versu. xij. querit. nu. 39. & in c. bone. in versu. sexto
queritur nu. 23.
Si sententia ē lata a duobus an possint apostoli separatim
dari. vide i ver. vj. querit. & qd si vnus iudex dedit solus
an alter possit postea ratificare. vide ibi. nu. 26. & seq.
Quid si vnus iudex dedit apostolos delatoꝝ. alr refuta-
toꝝ. vide ibi. nu. 27.
Rbiter arbitrator an & qñ possint cogi ad eligē-
dum tertium. vide notabiliter in c. cum specia-
li. columna tertia in fine in versiculo in glo. in
versu. aduocet. nu. 11.
An stetur sententie solius tertij. vide ibi circa principium.
An arbiter vel arbitrator possit recusari suspectus. vide ibi
in versu. xv. queritur. nu. 31.
Rchiepiscopus. an qñ archiepiscopus possit co-
gnoscere de causis subditoꝝ sui suffraganei & li-
mitationē ad. c. pastoralis. de offi. ordi. vide in c.
cum in ecclesia in prin. 1.
An episcopus recusatus est suspectus archiepiscopus co-
gnoscit de causis subditoꝝ episcopi. vide in c. cu spall
in versu. vltimo nota. nu. 5.
An archiepiscopus possit cognoscere de iniusticia excoꝝ.
tionis & appellacionis dicta de causa interposita ad papā
vide in c. sollicitudinē. in ver. ij. queritur. & in versu. tertio
queritur. nu. 6. & nu. 7.
Argumentum de maioribz ad minus an habeat lo-
cum in privilegijs vel dispensationibus. vide in
c. pastoralis. colum. vj. in versiculo. sed queritur
primo. nume. 14.
De argumento a simili. vide in c. cōstitutus. el. ij. col. vbi si-
ngulariter de hoc. nu. 4.
Triptata. Qualiter reuocent attemptata post
appellacionē extraiudicalem. vide plene in c. j
in vltimo nota. nu. 4.
Practicam & formaz super reuocationē attemptatoꝝ vide
plene in c. cōsultu. el. ij. col. 2. nu. 3. & p Inno. & docto. in
c. directe. de excep.
Libellus gnālis sup reuocationē attemptatoꝝ. an pcedat &
de mō & practica formandi libellū. vide in c. j. cōsultu. el.
ij. col. ij. in ver. extra glo. nu. 3. & nu. 4.
Quo iure fiat reuocatio attemptatoꝝ. vide ibi. nu. 5.
Attemptata post appellacionem iudicialē vel extraiudicialē
an sint nulla ipso iure. vide ibi in versu. vltimo. dubita-
tur. nu. 6. & in c. j. in prin. nu. 4.
Si appellatio est deserta & renunciatur est appellacioni nō
reducuntur attemptata. & durat officium iudicis i reuo-
cādo. ibi in d. c. cōsultu. i. fi. n. 7. & i. c. ad audiētiā. i. fi. n. 5.
& in c. sepe. in glo. super ver. rata. nu. 28.
An & qñ si appellat in vno art. separato si fiat inhibitiō an
iustificata appellacione oia attemptata veniant reuocāda
si articulus appellacionis poterat separatim a causa p-
cipali tractari. vide in c. super eo. el. j. & ibi plene ad intel-
lectū. c. nō solu. §. j. eo. ritu. in. vj. nu. 3. de quo ē. vide in
c. bone. in versu. xij. dubitat. & ibi quid in appellacione
extraiudiciali. nu. 35. & seq.
Appellacione vltē pendente an possessor appellans possit
turbari in sua possessione vide in c. cu teneamur. super. j.
glo. colum. 2. nu. 7.
Episcopus sententialiter depositus potest appellacione
pendente suum officiu exercere & excommunicare. vide
ibi. numero. 8.
Per appellacionem non est suspensio iurisdictionis iudicis.
quo ad reuocationem attemptatoꝝ. vide ibi in v. nō
tabili numero. 2.
Iudex a quo potest appellacione pendente inhibere parti-
bus ne cōtrahat matrimoniu vel aliud faciant qd appella-
tionem. vide ibi. nu. 3.
Si innovatio fiat a tertio nō bz locū remediū attemptatoꝝ
vide ibi col. iij. in ver. i. ca. gl. ibi reformare. nu. 15. & seq.
Iudex

Tabula.

Iudex a quo pendente appellatōe pōt innouare cōtra ter-
tium ibi. vid. e.
Pendente lite & appellacione cum fideiussore pōt fieri exe-
cutio & innouatio qd reū pncipalem. ibi vide. nu. 19.
Inhibitiō qd nulla fiat nouitas fideiussori non pdest reo
pncipali vel econtra. vide ibi. nu. 20.
Pōt via ordinaria peti reuocatio attemptatoꝝ per appel-
lantē corā iudice a quo. vide ibi col. iij. in ver. secundus
intellectus. nu. 21.
Etiam si iudex a quo detulisset appellacioni potest inhibere
qñ nil innouetur & reuocare attemptata ibi vide col. 4. in
versu. secundus intellectus. nu. 21. & seq.
An delegat qd detulit appellatōi possit reuocare attempta-
ta. vide ibi in col. quarta in versu. ex predictis. nu. 24.
An possit reuocare inhibitiōia se facta. vide ibi.
An sit qd attemptata an possit inhibitiōe veniant reuocāda.
vide ibi plene in c. significabus. in principio. nu. 2.
Reuocatio attemptatoꝝ sit cu fructibz perceptis postā-
tis ad domū expoliati expensis spoliantis. vide in c. bo-
ne. in vltimo notabili. nu. 6.
An possessio translata in tertiam personam. pendente appel-
lacione extraiudiciali veniat reuocanda per viam attem-
ptati. vide in capto bone. col. ij. in gl. in ver. eo statu. nu. 8.
An remedium attemptati detur qd tertiu bonefidei possessio-
re maxime si habet cam a iudice seu ab appellante. vel ap-
pellato. ibi vide. nu. 10.
Quid si tertius possessor est cu titulo vel bonafide. ibi in v.
tertia & vltima. nu. 12.
Septem notabiles differentias inter interdictum vnde vi &
in quibus sit magis privilegiatum remedium attempta-
toꝝ vide ibi col. 4. in versu. amplius ē vide. nu. 13. de
quo etiā vide in c. cōsultu. el. ij. colum. ij. versu. extra
glosam. nume. 3.
An omnia attemptata post appellacionē extraiudicialē veniant
reuocāda. & qd de attemptatis in preteritū vel in futurū
ibi vide in d. c. bone. in versu. nono. quid. & in ver. decimo
cum sequenti. nu. 52. 53. & seq.
An notorius defectus iuris impedit reuocationē attem-
pta. vide in d. c. bone. in quarta. colum. in versiculo septi-
mo & vltimo in fine. nu. 14.
Sententia censure post appellacionē extraiudicialē est nul-
la licet non probeat veritas cae appellacionis. vide ibi in
versu. xij. querit. & in v. ij. cōclusio sit. nu. 40. & nu. 45.
An sit differentia quo ad reuocationē attemptatoꝝ inter
appellacionē iudicalem vel extraiudicalem. vide ibi in
versu. j. conclusio sit. nu. 36.
An in appellatōe iudiciali possit agi ad reuocationē attem-
ptatoꝝ deserta appellacione. vide ibi in versu. sexto. con-
clusio sit. nu. 49.
Attemptata post inhibitiōem in appellacione extraiudicia-
li sunt nulla etia si nō iustificetur causa appellacionis ibi
in versu. septima conclusio. & plene vide in capitulo. dile-
ctis filijs in decimo notabili. nu. 10.
Quo ad reuocationem attemptatoꝝ & ad iustificandum
appellacionē oblatio probatiōis incontinenti nihil ope-
ratur in appellacione extraiudiciali. vide in versu. octaua cō-
clusio. nu. 5. in appellacione extraiudiciali veniunt reuo-
cāda attemptata dato qd appellatio nō sit intimata iudici
vel parti vide ibi in versu. nona conclusio. nu. 52.
An quo ad reuocationē attemptatoꝝ in appellacione extra-
iudiciali sit ofia siue appelles a parte siue a iudice exi-
dicialiter pcedente. vide ibi in versu. decima & vltima
conclusio. nu. 53.
An quo reuocationē attemptatoꝝ in appellacione extra-
iudiciali sit necesse qd in appellacione sit expsa & legitima
ca grauaminis si ius cōe facit qd appellantem vel nō in v.
versu. vlti. que causa. nu. 54.
Attemptata in appellacione extraiudiciali veniunt reuocā-
da. & si nō cōtingat iudicium possessionis. sed alterius
iuris. ibi vide. nu. 55.
Cōtra possidentē appellatio extraiudicialis. qd nō emat vel
edificet vel aliud fiat non inducit reuocationem attem-
ptatoꝝ. vide ibi in penul. & vltima. col.

Quando in rescripto est clausula appellacione remota
nūqz veniunt attemptata per viā atēptati reuocāda. vi-
de in c. pastoralis. ver. vj. operatur. nu. 7.
Licet iudex a quo non admittat appellacionē non bz pro-
pter hoc aliquid ipse innouare nisi qñ esset notorius ap-
pellacionē esse non legitimam vide in c. cōstitutus. el. ij.
colum. penul. nu. 21.
An atēptata sint ipso iure nulla & si appellatio deserat. vi-
de in c. ad audiētiā. in fin. nu. 5. & an reuocantescant. vi-
de in c. sepe. in gl. sup vbo rata. nu. 28. & in c. cōsultu. el.
secundo in fine. numero. 7.
An facta innouationē poterit quis adire iudicē. & petere.
ne in sua possessione turbet. vide in c. an sit. col. ij. nu. 4.
Si quis attemptauit post appellacionē alterius exceptio
attemptatoꝝ obstat agēti in quacūqz causa. vide in c.
an sit. col. ij. in ver. in ca. glo. ibi non bz. nu. 7.
An privilegium attemptatoꝝ. vt reuocetur per viā attem-
ptati habeat locū si appellatio est deserta. vide ibi.
Quid sit in attemptatis post appellacionē extraiudicalem
si appellatio est deserta ibi notabiliter.
Reuocatio attemptatoꝝ pertinet ad iudicē & appellatio-
nis & nō ad aliū vide in c. sollicitudinē. i. ij. not. nume. 4.
Duos casus in quibus reuocatio attemptatoꝝ possit fie-
ri p alium iudicem qd appellacionis. vide ibi.
An attemptata circa consecutiua veniant reuocāda. vide
notabiliter in c. ad nostram. el. ij. col. ij. in fi.
An sit necesse qd reuocatio attemptatoꝝ petat specificē
in libello appellatōis. vide in c. dilecti. in ver. queritur
primo. col. ij. in prin. nu. j.
An attemptata possint reuocari primo ante sniaz si hoc nō
sit petitū an oia reuocari vide ibi in ver. ij. qñ. nume. 2.
In reuocatione attemptatoꝝ nō requiritur libellus nec
litis contestatio. ibi vide. nu. 3.
An si iudiciū ē ceptū in negotio pncipali possit fieri reuo-
cario attemptatoꝝ ante qd feratur sententia super ne-
gocio pncipali. vide ibi.
Reuocatio attemptatoꝝ vsqz ad quātz tps potest peti
& an potest peti ante conclusum in causa. vide ibi nu. 4.
Quando reuocatio attemptatoꝝ est talis que facilius fieri
nō pōt puta in funere defuncti. tūc nō fit an oia s3 expe-
ctat snia diffinitiva. vide ibi in versu. j. limita. nu. 5.
An atēptatū est tale in quo nō pōt fieri reuocatio nisi per
sniaz diffinitiva nūqz bz fieri an. ibi in v. vlt. limita. nu. 6.
Si in libello petat reuocatio aliquoꝝ atēptatoꝝ an si ap-
pellans succubuit in illis intelligitur succubuisse in alijs
atēptatis. vide ibi in ver. iij. principaliter queritur. nu. 7.
An litiganti super attemptatis currant statuta sup negotio
pncipali vide ibi in ver. iij. queritur. nu. 8.
An remedium attemptatoꝝ possit deduci incidenter p viā
exceptionis vel replicationis ibi in ver. si. v. querit. nu. 9.
An reuocatio atēptatoꝝ possit peti principaliter & de p se
absqz iudicio & libello appellatōis. vide in v. qñ. nu. 10.
An delegatus possit reuocare attemptata an litis prestatio
nē lite pen. vide in c. significate. col. ij. in medio. nu. 14.
Attemptata pendente appellacione possunt et pendēte di-
lacione reuocare. ibi in versu. 8. limita. nu. 21.
An qd bz locū reuocatio atēptatoꝝ si appellatio nō fuit
intimata iudici vlt. vlt. i. c. fi. in v. vlt. qñ. nu. 40. & seq.
An nō. Si bānū ex forma statuti nō bz audiri
tū si fuit auditū poterit in quacūqz pte iudiciū op-
poni & excipi qd nō audiat. vide in c. ex pte. j. col.
ij. numero. 7.
Beneficiū. Legatus natus pferit bñficiā s3 solū le-
gatus de latere. vide in c. j. in pn. nu. 1.
Si beneficiū regit ordinē annexū an qd petentē
psecutionē vlt ordinē possit p viā exceptionis impediri pos-
sessio bñficiū. vide in c. pñtū. el. ij. col. penul. nume. 19.
An contra pñsum p viā collationis vel pñfiois possit ex-
ceptio criminis vel alia opponi ad impediēdū possessio-
nē. vide ibi. col. vlti. nu. 20.
Ad. c. fi. de elec. in v. vide ibi singulariter.
Capitulū vacante sede pōt cōmēdare bñficiū cui collatio
ptinet ad solū pñlatū. vide in c. bone. in pn. nu. 1. & seq.

In beneficiis appellatio. Et ad papam. l. de uoluntate patris co-
gnoscendi et pnuiciandi no in conferendi et pnuiciandi. vide
singl. in. c. bone. co. ix. v. xij. dubit. n. 32. et in. c. ij. in pn.
Limitatione ad. c. a collatione. de appellatio. in. vj. et ad cle.
auditor. de rescrip. ibi vide.
Probanda est ad beneficiu requirens psonale residetia et
non disponat vide in. c. peruenit. el. ij. in prin. nu. 1.
Non requiritur admonitio iudicialis qn sit pceptu. et qd re-
sident in beneficio et an possit appellare. vide ibi nu. 3.
An valeat collatio beneficii facta excoicato. ignorant excoica-
tu. vide in. s. veru. q. in ver. in eadem gl. in fin. nu. 7. et seq.
An valeat collatio beneficii facta excoicato pendente appella-
tione ab eo. vide ibi nu. 10.
Apitulus. Si capitulu bz litigare cu eius plato
an sit dand' curator vel possit constituere iudicu
vide in. c. significavit. in fin. nu. 10.
Apitula carcer. Nisi pnt fieri executio sine vl
c insfri quo ad captura psona nisi pmo citato debi-
toze causa cognita. vide in. c. ex. ratio. in pe. car.
in ver. ij. adde. in fin. nu. 86.
Contra heredem no pot deueniri ad captura psona nisi co-
primo citato illiquidato q sit heres. vide ibi nu. 87.
Etiam appellatio et lite pendente pot appellans psona fr
capi rone suspitionis fuge. vide in. c. cum teneamur. col.
ij. v. sed limita. et ibi singulariter ad intellectu. l. ait ptoz.
s. si debitor. ff. de his que in frau. creditorum. nu. 13.
Captura semper et ot tpe pot appellari et of grauame hfe
cam successus et semper. i. dec. dies vide in. c. ex. pte. el. j.
col. ij. v. v. et vl. nu. 9. in. c. super eo. el. ij. col. j. et ij. nu. 3.
An clericus possit capi et detineri in carcere p debito ciuili
et ciuile excoicatio no. i. c. dilectis filijs dcano. i. pn. n. 1.
Suspectus de fuga vel fugitiuus potest capi lite pendente
nec conuictus officium iudicis. vide in. c. significante.
in versu. vj. lim. nu. 20.
Aula. An sit q cessante ca cesset effectus. vide
c plures limitationes in. c. cu cessante. in pn. nu. 1.
An in dubio presumatur ca impulsus vel fina-
lis. vide ibi circa principium. nu. 2.
Citatio nuncius relatio. Quando quis citatur a
c duobus superiorib' eode tpe cui sit magis obe-
diendu. vide in. c. cum parati. in. ij. col. versu. ij.
nota. q quando nu. 7.
Citatus coram generali iudice causari et coram speciali iu-
dicillius cae cora quo teneat magis coparere. vide ibi.
An nuncius possit citare sine spali commissione iudicis. vide
ibi in versu. circa principium. nu. 9.
Si in acta nihil apparet de commissione an credat in hoc iu-
dici. vide ibi in versu. secundo. queritur. nu. 10.
Si in acta constet de citazione et relatione citationis an psu-
mitur de commissione iudicis. ibi in ver. ij. querit. i. si. col. i.
Si in acta constat de commissione iudicis et de citazione psu-
mit in dubio q citatio pcessisset ad requisitiones partis.
vide ibi nume. 11.
Si in uno loco est deputatus gñalis et publicus nuncius ad
citationes faciendas an valeat citatio et sibi credatur si no
constet de commissione iudicis. vide ibi in versu. quarto que-
rit. nu. 12. et in. c. cu sit. s. pte. col. ij. nu. 3. et seq.
An iudex possit committere parri citatione. vide in. d. c. cu pa-
rati ver. vj. queritur. nu. 15.
An qn credatur nuncio de commissione sibi facta in citando.
vide plene in ver. quarto. querit. in fine. nu. 12. et seq.
An iudex potest committere nuncio pte generaliter citan-
di. vide plene in ver. qnto queritur. nu. 14.
Si nuncius portat litteras ex pte iudicis vel eius sigillo p-
batur commissione l3 aliter no constet ex actis. vide in. d.
ver. quarto queritur in fine. nu. 13.
An iudex possit committere notorio ver parti potestate citadi
vide ibi in ver. vj. queritur. nu. 15.
An commissio citationis requirit scriptura vel possit pbari p
testes. vide ibi in v. septimo. et ultimo querit. nu. 16.
An valeat citatio sine loco. vid ibi co. 4. v. circa. ij. pn. n. 17.
Citatio facta p delegatu sine expresse loci est nulla secus
in ordinario. vide ibi nu. 18.

An valeat citatio sine die vl termino. vide ibi plene i quarta
column. versu. ij. queritur. nu. 13.
An ad iponendu multa valeat citatio absq die vel terioz
vide ibi col. qnta i pn. v. qre p pcoradad. co. qnta i pn.
Si i citatioe e oies. i. i. h. e hora certa vid ibi i. ij. v. qrit. n. 20.
Citatus ad acti q solet hora certa expediti vsq citatio. absq
alio termino. vide ibi.
Quid si i loco reddit' ius his i die vid ibi i. ij. qrit. n. 21.
Electio nuncij pntet ad iudice ordinariu delegatu vel arbi-
trum. vide ibi ver. circa. ij. principale. nu. 22.
Quid si nunci' i iurauit fidel' exerce offm suu. vid ibi n. 23.
An debeat constare ex actis de electioe nuncij facta p iudi-
cem. vide ibi nu. 25.
An credendu sit nuncio publico citanti. vide ibi col. i. deci-
ma in fine. in versu. sed queritur primo. nu. 37.
Quo ad captura psona vel pignoru no credit et publico et
iurato nuncio. vide in dicto. ver. in fine. nu. 27.
Nuncio citanti extra territoriu no credit sine lra. vide ibi
in versu. ij. limita. nu. 28.
Sufficit q lre sint sigillate puato sigillo iudicis. aut subscr-
pte a tabellione. ibi nu. 26.
Solus q nuncius portat litteras presumitur q sit nuncius
eius cuius litteras defert. vide ibi nu. 30.
De relatione citationis credit lras quas nuncius remittit suo
sigillo. ibi vide. nu. 31.
Si nuncius refert se classe et ps negat cui sit magis credendu
vide ibi in versu. ij. queritur. nu. 33.
De statuto q credat nuncio et ei' relatio. vid ibi. qrit. n. 33.
Si e discordia inter nunciu et notariu. cui sit magis creden-
du. ibi vide in ver. quarto queritur. nu. 34.
An credat nuncio dñbis et rñsioe pta cit. i. v. l. qrit. n. 35.
Si nuncius refert se potuisse i possessione bonoru Ticiu de
bonis oli iohannis. an credat nuncio q ad illa bona. vide
ibi in versu. postremo queritur. nu. 36.
An actus relationis nuncij sit de ordine substantiali citatio-
nis ibi col. vij. in fine. in ver. circa quartum. nu. 37.
An debeat presto constare iudici ex actis de relatione citatio-
is. ibi col. vij. v. ij. qrit s plurib' qñtib' notadis ad h. n. 38.
Statutu regres citatione sufficit pta pntia. ibi vid. n. 39.
An labit instantia vel terminus ad finiendu cam pot iudex
ex officio pferre sniam no expectata relatioe nuncij. vide
ibi in ver. tertio limita. col. ij. nu. 41.
An relatio citationis possit fieri p nunciu tpe feriato vel pñb'
abstib' vide ibi in fin. v. postremo qrit. in col. ij. nu. 42.
An relatio nuncij possit fieri tabellioni siue iudicis pntia vel
sedetis p tribunali. vid ibi in v. vl. queritur. co. ij. nu. 43.
An nunci' palu nunciu pot facit citatione. vide ibi in fin. nu. 44.
Renuncians appellatiōi e necessario citadu i ca pncipali
vide in. c. personas. in fin. nu. 24.
Iudex a quo no tenet citare appellante ab eo. et si appella-
tio sit deferta. vide ibi in fine. nu. 25.
In notoria requit citatio. et an sufficiat vna absq per pto-
ria. vide plene et singulariter i. c. cu sit. s. pte. col. ij. v.
nota. scdo. nu. 6. et in. c. ex. insinuatione. in fin. nu. 5.
An et qñ in causis notoria possit pferri snia absq citatioe.
vide in. d. s. pte. col. ij. nu. 8.
Clericus et in minoribus citatus a iudice seculari no tenet
copare et pcessus e null'. et si iudex cu clericu ignorabat
vid in. c. si duob'. co. v. sup. gl. i. v. nisi cognouerit. nu. 15.
Citatus a duobus superioribus cui magis obedire teneat.
vide in. c. cu parati. in glo. ij. in v. ij. nota. nu. 9.
An ex processu no apparet de commissione iudicis an citato
sit nulla. vide ibi in. ij. col. in v. ij. circa primu. nu. 6.
An credit iudici de commissione citationis. vide ibi in v. i. v.
ij. queritur. col. ij. nu. 10.
An i dubio presumat q pcesserit. regitio pta et commissio
citationis. vide ibi in versu. tertio querit. col. ij. in fin.
An in loco e deputatus gñalis nunci' an possit citare absq
commissioe. et sibi credat. vide ibi i. v. ij. querit. co. ij. n. 12.
Elapso termino boie p iudex a quo pcedere ad executione
snie vel in ca pncipali absq alia citatione pta. vide. c. p-
sonas. col. vl. in ver. ultimo. dubitatur. nu. 23.
An si q citatus teneat copare allegaturus pñlegiu suu
vide

vide i. c. si duob'. col. v. et i gl. i. v. nisi cognouerit. nu. 15.
An iudex sit citandus ad defensionem sue snie. vide in. c. qua
fronte. in vltimo. nu. 13. et seq.
An sit q iudex a quo appellatur teneat post appellatione
citare ampli' appellare ab eo. vide in. c. si recte. co. 2. n. 3.
In articulo iuris seu declaratione iuris no pot pferri snia
declaratoria no citata pte. vide plene in. c. sepe. in quarto
notabi. col. ij. nu. 7.
Omne id qd pot allegari et citatione facta ab hoie ad excu-
sandu cotumacia pot allegari respectu citationis aut ter-
mini iuris vl statuti vide in. c. sepe. in versu. xj. mo. in. iij.
column. nume. 14.
Si iudex appellationis ab interlocutoria pnuiciat bene
appellatum an poterit procedere in negotio principali
absq alia citatione. vide in. c. sepe. in glo. in versu. perem-
ptorie. column. vj. nu. 21.
An in sententia super defensione sit necessaria citatio. vide
ibi in ver. sed queritur primo col. vij. et in. c. ex. ratione.
col. 7. nu. 22. ver. quo ad scdm dicas. nu. 62.
An et qñ in interlocutoria requiratur citatio. vide in. c. sepe.
in ver. sed queritur primo. in fin. nu. 22.
An in taxatione expensarum requiratur citatio. vide ibi in v.
decimotertio queritur. nu. 50.
An sit q carceratus possit citari in carcere vel ad domu vi-
de in. c. dilectis filijs dcano. in. ij. no. ibi plene et singu-
lariter. et ibi an valeat processus et iudicium contra car-
ceratum. nu. 2.
An in causa appellationis possit deueniri ad diffinitiuaz no
citata parte. vide in. c. p. tuas. i. ver. vltimo nota. et vide in
fin. an possit altera parte absente vel no citata. nu. 3.
An iudex sit citadus in ca appellationis et alijs casib'. vide
i. c. cu spali. s. porro. co. vl. n. 18. et i. c. iterposita. s. si. i. pn.
An iuxta finem anni possit appellas pleg appellatione appel-
lato ulterius no citato et qd possit appellatus appellante
no citato. vide no. in. c. interposita. s. si. in fin. nu. 4.
Iudex ex suo officio pot monere partes ad sniaz et ipsam p-
ferre ne instantia pereat. vide in. c. ex. ratione. co. 17. v. quo
ad scdm dicas. nu. 62. et seq.
Confessio. An sit q ex confessione resulet notoriu
vide in. c. cu speciali. s. porro. circa pn. nu. 1.
An et qñ confessionem admittat illa defensio
que e vera confessione et an plus operat ficta qd ea confes-
sio. vide ibi col. iij. in ver. sed queritur prio in fin. nu. 8.
Ficta confessio in vno iudicio an pducet et pbeet in alio in
dicio inter easde partes. vide ibi in ver. ij. querit. nu. 10.
An confessio defuncti probet et habeat paratam executio-
ne et hñe vide ibi in ver. tertio queritur. nu. 11.
An ficta confessio defuncti probet cora heredem vel sibi
non noceat ibi in ver. et aduerte q predicta. nu. 12.
Quid si statutu dicat q contumax habeat pro confessio et
conuicto vide ibi nu. 13.
An ficta confessio filij pducet patri ibi in v. iij. qrit. nu. 15.
An ficta confessio alicuius pducet tertio eo casu qd ea confes-
sio pducatur. vid ibi v. iij. querit. vbi plene de h. nu. 14.
Confessio pcuratoris in vno iudicio no pducit domino
in alio iudicio. vide ibi in ver. vltimo. queritur. n. 16.
An confessio aduocati pducet pti et an possit reuocari no
pbato errore vide in. c. cu cam. in prin. nu. 12.
Et qd quantum tempus possit reuocari confessio aduocati.
vide ibi in. ij. col. in ver. sed dubitatur. nu. 3.
An confessio procuratoris pducet domino quo ad facult-
tate appelladi vide in. c. cu spale. s. porro. v. et vltio que-
ritur. in penul. col. nu. 16.
Conficta persona. Coniuncta persona no cogit
defend' si nolit. vide in. c. ex. pte i. pri. el. ij. nu. 3.
Compromissus. Vide. i. i. ver. appellationis dñer
tio et ver. tempus terminus.
Pendete compromisso cora arbitro si currit tps
in ca appellationis siue sit termin' homina siue iuris vid
in. c. ex. ratione. col. iij. ver. circa tertiu nu. 14. principale.
An pendete compromisso cora arbitroze currat tps instantie
cae appellationis vide ibi in ver. postremo querit nu. 31.
An per pactu possint suspēdi fatalia i causa appellationis

q no pcurat vide ibi i. v. s. dubitatio e col. 2. nume. 17.
Per pactum vel compromissum no potest prorogari tēpus
prime instantie vide in ver. ij. queritur. nu. 19.
Si fiat compromissum in ca pncipalis singulariter an cur-
rat tps in ca appellationis. vide ibi in ver. iij. qrit. nu. 20.
An tempus apostoloru currat pendente compromisso. vi-
de ibi in ver. v. queritur. nu. 21.
An tps statuti currat pendente compromisso. vide in. v.
sexto queritur. nu. 22.
Quid si statutu prohibet instantia cause appellationis pos-
se prorogari. an tunc pendente compromisso. currat tps in
stantie datum a statuto. vide ibi.
An pendente compromisso possit altera pars redire ad iu-
dicez cam psequedo. vide ibi in ver. vj. querit. nu. 25.
Quid si in pmissio e clausula q totiens pena comittat
quoties puentu fuerit. vide ibi in v. s. tu limita. nu. 27.
Si arbitri tulit sniaz an altera pars possit de cetero pleg
cam appellationis. vide ibi in versu. vlti. querit. nume. 6.
Quid si laudum est emologatum p partes. an possit pleg
postea cam appellationis. vide ibi in v. iij. limita. nu. 28.
Quid in snia arbitratoris et an pendente compromisso possit
amplius redire ad iudice. vide ibi in v. vltimo limita. nu.
29. et ibi sing. est limitatio ad. l. si q rem. ff. de arbi.
Si est petita reductio ad arbitrium boni viri an inter i pos-
sit psequi causam appellationis. vide ibi nu. 30.
Ad hoc vt p collegiu possit fieri compromissum siue in spia
lib' siue in pphanis regit q oēs sint pcorades et vni' q
dictio ipediret. vid i. c. pñtue. el. ij. i vl. no. nu. 5. et seq.
Statutu prohibes compromissu in certa ca intelligit. in ne-
gocio pncipali no aut in emergentibus vel in vno arti-
culo cause. vide in. c. pastoralis. in v. vj. querit. nu. 6.
Confanguinei. Et qd ad quem gradu dicant
c confanguinei. vide in. c. postremo. col. ij. nu. 5.
An panguinei dicant ta ex latē mris qd pñs
et quid si statutu facit mentionem de confanguineis. vide
ibi col. iij. versu. sed pro declaratione. nu. 6.
Conscientia. An de iure canonico oīd qd e li-
citu in foro iudiciali dicat licitu i foro cōscie
vide in. c. constitutus. el. ij. col. ij. nu. 9.
Consilij. An et qñ iudex teneat partis dare
c consilij sapietis. vide plene in. c. vt debet' ultra
mediu i v. i. ca. gl. ibi collatioe sapietuz. nu. 38.
Potest iudex petere consilium sapietis in multis pñibus. vi-
de in. c. intimasti. in prin. col. j. nu. 1.
An formare punctum questionis spectet ad iudicem vel ad
partes ibi plene.
Quando consultatio sit simplr quero quid iuris qd im-
poriet vide. ibi in nu. 3.
Quando committitur causa consilio sapietis debet de pñcto
seu consultatione fieri copia parti. vide ibi nu. 4.
Solus q partes sciuerut pñctu formatu a iudice et no cō-
tradijerut videt' approbasse ibi in ver. et aduerte. nu. 5.
An valeat snia non expectato consilio qñ de consensu pñum
erat facta commissio ibi in ver. v. vltimo. nu. 9.
An a snia lata pñm consilium possit appellari vel snia nun-
t' transeat in rem iudicatam. ibi in fin. nu. 7.
Consuetudo An possit pñtitudine introduci
c q appellet ad partem vel minorem. vide ru-
bricam col. iij. in versu. et adde pñctio. nu. 2.
Valeat consuetudo q appelletur omnis medijs et de iure
ciuili. vide ibi in versu. adde. ite. nu. 12.
Non potest consuetudine vel proserptione introduci q
no appelletur ad principem. vide ibi nu. 13.
An possit consuetudine introduci q pbatio imperfecta heat p
plea. pbatoe vid i. c. ij. co. i. v. i. gl. i. v. i. dñeo. nu. 5. et seq.
Valeat consuetudo q a iudice seculari in oī casu appel-
let ad papā. vide in. c. si duobus. s. si. in v. ij. limita. nu. 7.
An consuetudo et ius comune possit ad idem simul concur-
rere. vide in. c. bone in no. v. nu. 5.
Consuetudo q viciuata si pñt vñdi nisi i certo loco vel certo
precio vel mercatia. vide in. c. significat. column. pe. et fi.
in fin. numero. 24. et seq.
Et an tale ius possit acgru pñlegio vel pñtitudine. vid ibi

Tabula.

Contumacia. An verus contumax dominus? v. pcur. possit appellare vide. s. in verb. appellationis p. bibilio. t. j. in verb. procura.

Contumax nūq. intelligitur cōsentire vel progare iurisdictiones. vide in. c. si duobus. col. vij. v. extra gl. nu. 17.

An valeat pcessus cōtra contumacē si iudex nō pnuiciat expresse se competentem. vide ibi. nu. 18. & seq.

Si iudex pronunciat expresse se cōpetentē an possit decetere dici de defectu iurisdictionis & an q. per processum ad vltiora censetur iudex pronūciare se cōpetentē. vide ibi in ver. ij. queritur. nu. 19.

Quando pcedit cōtra absentē cui competeat vltima exceptio an valeat pcessus si iudex sciuit qd si iudex ignorat & para sciuit vide in ver. ij. queritur. & ibi vide no. l. i. m. i. l. i. p. rector. s. marcellus. nu. 22.

Contumax cōparens tenet psequi cām in eo statu in quo causam inuenit ibi. vide in si. nu. 23.

An cōtumacia pcuratoris p iudicat offio vt possit cōdenari in expen. vide in. c. sepe in primo nota. & quid in cāis matrimonialibus vel in causis status. nu. 1. & seq.

Ad accusandum contumaciam quicquid potest allegari cōtra citationem faciam ab homine poterit allegari in citatione seu in termino iuris & statui vide in. c. sepe. in ver. sicu. ij. no. nu. 14.

Quando sit q. iudex possit facere gñas cōtumaci si habere. tur pro cōfesso vel appellatio deserta. vide ibi in ver. in eadem glo. ibi facere gratiam. nu. 25.

An & q. contumax possit postea declinare iudicē vel opponere postea exceptiones declinatorias. vide in. c. vt debi tus vltra medium. in versicu. scias tamen q. si primo im petrans. nu. 35.

Contumacia procuratoris an p iudicet domino quo ad ap pellationem. vide in verbo procura. in prin. & in. c. nico lao. in fine. nu. 18.

Curia romana. Quando dicatur causa appella tionis vel alia deuoluta ad curias vel esse in cu ria. vide in. c. nicolao in ver. s. querit p. no. nu. 4. in. c. interposita. s. j. in prin.

Quando sit q. causa possit cōmitti in curia si sua natura nō sit deuoluta ad curiam vide in. c. nicolao. in versiculo. ij. queritur. nu. 17. & plene in. c. interposita. s. j. & in cap. sepe. in secundo notabili. nu. 3.

Qualiter intelligat q. Roma sit communis patria. vide in c. meminimus. in fine. nu. 2. & seq.

An omnis causa appellationis interposita ad papam sit ne cessario tractanda in curia romana. vide in. c. sepe. col. ij. in ver. ij. queritur. nu. 23.

Ubi & in quo loco dicatur esse curia romana. vide in capi. meminimus. in fine. nu. 3.

An hodie in curia imperatoris dicat esse communis patria ita q. quilibet possit ibi conueniri. vide ibi. nu. 3.

An. romana. ff. ad municipalis. hodie sit correcta. vide ibi numero. 4.

An hodie Roma sit cōis patria. vide ibi plene s. bis. nu. 5.

Domini. An possit tolli dominiū per rescriptū pncipia si erat questum sententia vel aliter. vide in. c. sua nobis. in ver. tertio queritur. nu. 13.

Ecclesia vacans. Ad quē spectat cura seu custo dia vacantis ecclesie. vide in. c. bone. in pn. nu. 1.

An capitulū vacante sede possit ponere iconomū in ecclesia vacante. vide ibi. no. 2.

Lect. electio. Opponens electo l3 aliquo iure excludat iudex officio pōt supplere. vide ibi in. c. constitutus. el. ij. in pn. nu. 1.

In electionibus ecclesiasticis qui non est iusto impedimēto detentus nō pōt alteri cōmittere vices suas nisi volētib⁹ illis de. c. vide ibi col. ij. in v. ij. cōclude. nu. 6.

An possit institui procuratorem qui non sit de collegio. ibi. in tertio versu. conclude. nu. 8.

An in oibus collegiis impeditus vel non possit cōmittere vices suas. vide ibi in ver. quarto conclude. nu. 9.

An & q. electus possit renūciare suo iuri. vide ibi in si. Electores & patrones possunt astringi per iuramentū ad eli

gēdū magis ydoneū. vide i. c. pñtū. el. ij. in. j. no. nu. 1.

An possit astringi ad alterū de duobus personis aut de cer to genere personarum. vide ibi in. j. no. nu. 3.

Electus & cōfirmatus non obstante appellatione d3 cōseq possessionem. vide ibi in v. l. no. nu. 4.

An possit salua cōscientia eligi ydoneus si potuisset eligi ydoneor & an valeat appellatio i. pñtū. vide ibi col. ij. nu. 5.

An senec⁹ reddat quē inabilē vt nō possit eligi. vide ibi col. ij. in glo. in ver. impotentis vide ibi. nu. 10.

An sit preferendus magis diues vel nobilis vel magis do ctus. vide ibi in eadē gl. ibi nu. 11.

An electo & cōfirmato agenti ad possessionē obstat exce ptio criminis vel defectus iuris. vide ibi col. ij. nu. 18.

Ad limitationē & intelligētiā. c. si. s. ele. i. v. v. ibi singl. n. 2.

Quā sit eligens indignū priuē iure eligendi si electio nō habuit effectū & quid q. eligens cōtempnit appellationē aduersari vide in. c. cōstitutus. el. j. in si. nu. 8.

Excoicatio. De absolutioe. i. pñtū. in v. absolu tio. An & q. appellatio suspendat excoicationē. vide in rubrica col. vj. ver. sed aduerit. nu. 29.

Utrūq. snia cēsure possit appellari p. r. dies. v. ibi nu. 30.

Snia excoicationis lata post appellationē ēt excoicatio est nulla. vide in. c. j. in. ij. no. nu. 3.

Ab boie nō pōt ferri excoicatio p delicto. sed solū p cōtu macia. vide in. c. cū sit. & in. s. pñtū. & in prin. nu. 3.

c. q. fronte. i. ij. no. nu. 5. & i. c. reprobabilis. i. pñtū. & i. ij. no. Cōmū pōt excoicari absq. alia citatione vel amonitione qd ē notabilis limitatio ad. c. sacro. vide in. c. cū sit. s. pñtū. in pn. nu. 4. & i. c. qua fronte in pn. nu. 5. & seq.

Excoiplo q. subditus non obedit pcepto pñtū pōt excoicari absq. alia amonitione. vide in dicto. s. pñtū. in gl. si. nu. 5.

Etia notorius criminofus nō ē excoicatus nisi pñtū sit ci tatus. vide ibi circa medium. nu. 6.

An & q. abfens ēt territorij pōt excoicari. vide ibi plene in versicu. vltimo. an abfens. nu. 9.

An per statū possit excoicari abfens ēt territorij ibi.

An rōne pñtū vel rei site v. delicti possit abfens excoicari. vide ibi in fine. nu. 12.

Judex ēt incompetens pōt excoicari rōne cōtumacie. vide in. c. si duobus. in glo. in ver. si renebit. nu. 12. & seq.

Appellatione excoicationis in dubio d3 intelligi de maiori vide in. c. sup. eo. el. ij. in pn. nu. 5.

Quā sit q. excoicatus pro violenta manus impositione possit absolui ab epō. vide in. c. pñtū. el. j. nu. 1. & seq.

An dñciatio excoicationis sit nulla p appellatiōē si excoi catio v. ibi i. ij. notabili. n. 5. & plene i. c. pa. s. v. nu. 3.

An excoicatio lata in pñtū abfens absq. amonitione sit nulla vide ibi & in. c. pñtū. in qnto notabili. nu. 7.

An absolutioe excoicationis requirat citatio & an primo req ratur snia declaratoria. vide ibi plene de hoc. nu. 6.

Per denūciatiōē nō pbat quē esse excoicatu. vide ibi.

Excoicatus celebrās indiūinis sit irregularis a qua solus papa absoluit. vide in. c. ad pñtū. nu. 1.

Excommunicatus post appellationē legitimā si celebrat in diūinis non incurrit irregularitatē. & idē in oibus alijs casibus qbus excoicatio forci nulla vide ibi in. c. pñtū. lis. in ver. in eadem glo. in fine. nu. 8.

An excoicatus post appellationem legitimā si vltandus in iudicialibus vel extrajudicialibus vide ibi maxime circa finem & in. c. pñtū. s. verum. col. ij. nu. 6.

Quot sint casus in quibus excoicatio est nulla. vide in. d. e. ad pñtū. circa medium nu. 2.

Episcopus snialiter depositus pōt pendente appellatione excoicari. & suū officium libere exercere. vide in. c. cum teneamur. in glo. ij. nu. 8.

Excoicatus repellitur a petitione etiam extrajudiciali coras superiore v. iudice. vide in. c. cū pati circa pn. nu. 1. & seq.

Tertius cuius non interest admitti ad opponendū excep tionem excommunicationis. vide ibi. nu. 2.

Quando quis timet excoicari modus est q. appellet primo q. excoicatio post appellationē ēt iudicialē est nulla. vide notabiliter in. c. dilecti. circa pñtū.

Quando in rescripto vel alia dispositione est cā appella tione

Tabula.

vide i. emota. an i. c. excoicatio post appellationē sit nulla vide no. in. c. pñtū. in ver. vj. operatur. nu. 7.

Per denūciatiōem excoicationis quis nō plus ligat q. fuerit. vide in. c. pñtū. s. verum. nu. 3.

An per denūciatiōē probet excoicatio. vide col. j. versu. ij. nota. nume. 3.

An valeat gesta cū excoicatio tollerato in his que geruntur rōne pñtū officij. vide ibi col. ij. v. in eadē gl. in fine. n. 8.

An valeat collatio bñficii facta excoicatio occulto ignorati se excoicatu. vide ibi. nu. 9.

An pendente appellatione excoicatus possit se ingerere di uinis & sit irregularis vide ibi. nu. 10.

An valeat collatio bñficii facta excoicatio pendēte appel. & an valeat gesta ab eo si appellatio nō erat legitima vel si sit deserta. vide ibi.

Excoicatio nō est in aliquo subueniendū ēt p alimētis vel rō ne elymofine nisi fame pñtū pñtū de pñtū cui sub uenit ne mēdicet. & v. ibi rōne ofie co. ij. sup. gl. si. n. 11.

An suspensio a bñificio sit pñtūndū ne mēdicet. vide ibi in ver. ex pñtū inferitur. nu. 12.

Excoicatus nō equiparat relegato. ibi col. ij. in si. in ver. in ea gl. ibi. v. q. j. nu. 13.

Excoicatio subtrahit fructū bñficii & quotidianē distribu tiones ēt pendente appellatione ēt si de fructib⁹ in snia nil sit expñtū. vide ibi in v. cōclude ergo. col. ij. nu. 14.

An excoicatio subtrahat administratio temporaliū bñficiū sui vide ibi in ver. sed dubit. nu. 15.

Ad quē spectent fructū bñficii q. excoicatio fuit iusta. vide ibi col. ij. ver. extra. glo. nu. 19.

An excommunicatus possit priuari beneficio & quid si sit in excommunicatione per annum. vide ibi in ver. scdo queritur. nume. 20.

An suspensio vel excoicatus possit interim alienare bona sui beneficii. ibi in v. ij. queritur. nu. 21.

An pendente appellatione possit denunciari excoicatus q. per denūciatiōē in plus ligetur. ibi in versicu. quarto queritur. n. 22.

Excoicatus ignoranter si appellat a die notitie non pōt de nūciari appellatiōē pendente & est magna limitatio. vide ibi in ver. quinto. querit. nu. 23.

Si appellat a sententia declaratoria aliquem incidisse in ex coicationes pendente appellatione non poterit de nūciari & excommunicatio & denūciatio esset ipso iure nulla. vide ibi in versiculo sexto queritur. & est singu. li. miratio. nu. 24.

An iudex delegatus possit denūciare vel denunciari face re excommunicatu. vide ibi in versiculo septimo queri tur. col. ij. nu. 25.

Quādo sit q. excoicatio & pñtū sit deferendum iuramen tum. vide in questioni.

An valeat excoicatio vel denūciatio absq. citatione partis vel monitione. vide in. c. qua fronte. in quarta. col. in vñ. extra glo. queritur. nu. 28.

An publicatio seu denūciatio excoicationis absq. alia cita tione pñtū sit nulla. ibi vide in fine. & in capiu. reprobabilis. ij. colum.

Quā pro vna cā repetitur imposita excoicatio a iure ipso fa cto pōt pro eadē cā ferri excoicatio ab homine absq. alia monitione. vide in capitulo. reprobabilis. in secundo notabili. nu. 5. & seq.

Excoicatus a iure pōt interim p eadē cā excoicari ab ho mine absq. alia amonitione. vide ibi.

An iudex possit denunciare excoicatu a canone absq. alia amonitione. vide ibi col. ij. nu. 13. & seq.

An possit quis excoicari p alia cā q. pro cōtumacia. vide in c. qua fronte. in. ij. notabili. nu. 5. & seq.

An excoicatio possit suspendi seu relaxari ad tempus. vide in capitulo ad hec quoniam. circa finem. in vñ. quarto nota. que sunt. nu. 10.

Sententia excoicationis potest ferri sub conditione extrin seca secus in alijs sententijs. vide in capitulo preterea. el. tertio. in principio. nu. 1.

Sententia excommunicationis lata sub conditione vel in die

suspenditur p appellationē subsequente. vide in capitulo preterea. in vñ. notabili. nu. 3.

An si creditor pñtū terminū oblixi cuius debitor pñtū excoicationis. vide ibi in prima glo. nu. 4.

Per pactum debitoris & creditoris nō pōt quis reincide re in eadē sniaz excoicationis si semel sit absolutus secus si tale pactū apponat in snia absolutiois. vide ibi col. ij. vñ.

An & quādo in sententia excoicationis conditio retro trahatur ibi vide.

An & q. quis mutans domiciliū incurrat in excoicatione ante euentū diei vel conditiois. vide in. d. c. pñtū. col. ij. in ver. in ea. glo. in fine. nu. 10.

Quid si pendente cōditione iudex est mortuus aut remotus ab off. an & cōditiōē scit. cōditio & excoicatio vñ expiret snia cōditionalis. vide ibi in ver. sed queritur primo. nu. 11.

Quid si in alijs sententijs. vide ibi.

Si iudex in sententia excommunicationis sub conditione vel ad diem dixerit ex nunc prout extunc excoicatus an cōditio retrahatur. vide ibi in vñ. queritur. n. 13.

Si iudex in snia dixerit excoicare si appellat aut si eligeris an illo appellante vel eligente sit excoicatus vt dicat elec tio vel appellatio pcedere excoicationē vide in. d. c. pñtū. terea. in ver. vñ. queritur. nu. 15.

An in dubio presumatur q. appellatio pcecesserit excomu nicationē vel cōtra. vide ibi in versu. sed aduerit. & ver. vñ. queritur. nu. 17.

An in excoicatione post lapsum terminū possit debitor pur gare morā. vide ibi in ver. sed dubitatio est. nu. 18.

Si aliquis pp impossibilitatē vel inopiam nō potest soluere excommunicationem. vide ibi colum. antepenult. in. vñ. queritur. nu. 18.

Si aliquis fuit iusto impedimēto detentus ita q. cōparere nō potuit in termino an currat excoicationē. vide ibi i. vñ. octavo queritur nu. 21.

An per verba excoicatum te cognoscas sit canon late snie vide ibi in ver. vñ. queritur. nu. 22.

Excommunicatio potest esse in pendenti iō aut statim ligat aut statim est nulla. in. c. sepe. in versiculo. in eadem glo. colum. ij.

An excoicatus possit pñtū petere denūciari & declarari nō esse excoicatum. vide in capitulo sollicitudinē in scdo notabili. nume. 2.

Cōicans cū excoicatio post appellationē legitimā nō ēt excoi catus. vide in. c. dilectis filijs. in vñ. nota. nu. 12.

Superior mandat excommunicatum denunciari & publica ri & vitandū quid si constat q. excommunicatus fuit post appellationem legitimam. vide ibi in vñ. nota. notabili. nume. 12.

Sententia excommunicationis postq. lata est non potest su spendi per inferiorem a papa. vide in. c. dilectis filijs. in ij. notabili. nu. 15.

Denūciatio excoicationis pñtū ex cā suspendi vide ibi nu. 16.

Solus papa pōt suspendere sniaz excoicationis. ad tempus ibi in vñ. quarto nota. nu. 17.

Quid addat excoicatio quantū ad decem. vide ibi. nu. 18.

An pro snia excoicationis pñtū q. est appellatū. vide in c. dilectis filijs. de cano. in fine. nu. 20.

An forma & solēntias. c. sacro. de sen. exco. habeat locū in prelatijs regularib⁹ pcedentibus cōtra eius regulares. vide in. c. cū speciali. s. pñtū. in fine. nu. 19.

An excoicatio trāseat ad tertiam pñtū. vide i. c. cū cā. co. vñ. in ver. in ead. gl. ibi similiter. nu. 14.

Appellari extrajudicialiter an obstat exceptio excoicationis vide in. c. bone. ver. xj. nu. 30.

Excoicatio lata post appellationē extrajudicialē an sit nul la ipso iure pñtū l3 nō pbat veritas cause appellatiōis ibi in ver. xij. dubitatur. nu. 35. & in ver. scdo conclusio sit. n. 40. de quo ēt vide in. c. dilecti. in vñ. nota. nu. 1.

Resolutio ab excoicatione. Absens extra territo rium pōt absolui a sententia censure. vide in ca. cū sit. s. pñtū. in fine. nu. 13.

Etia si iniuria pñtū sit illata clerico absq. vulnere in so lus papa absoluit. vide in. c. pñtū. el. j. nu. 1.

Tabula.

Quando iniuria foret levis potest executio absolui ab epo. vide ibi notabiliter. nu. 3.
 Que iniuria dicatur levis vel enormis relinquit arbitrio episcopi vide ibi.
 Executio pro iniuria et offensa non debeat absolui nisi primo satisfacta et requiratur citatio partis in valeret absolutio non citata parte. vide ibi ver. ult. nota. nu. 8.
 An et quia absolutio ab executione recuperet fructus medietatis deperditos. vide in c. pastoralis. §. veru. col. iiij. in fi. in ver. in eadem. glo. ibi. nu. 18.
 Sicut executio non suspenditur per appellationem subsequente ita nec absolutio. vide ibi in fi.
 Absolutio ab executione non refert an iuret de parendo mandatis iudicis vel ecclesie. vide in c. ad bac. in pn. n. 1.
 Fideiussor datus de parendo mandatis ecclesie an teneat in causa appellationis. vide ibi. nu. 2.
 Juramentum quod prestat in absoluteione est potius de consuetudine quam de iure vi. in c. questioni. in pn. n. j.
 Absolutio quod promittit cum iuramento satisfacere postea non satisfacta non reinducit in executionem. ipso facto non possit per suam reintroduci ut ibi in. iiij. nota. nu. 2.
 Qui post absoluteionem non satisfacta si ex hoc iterum executio non potest absolui nisi primo incipiat satisfacere nec sufficit cautio cum sit relapsus. vide ibi quarto nota. nu. 3.
 Etiam a perituro exigitur iuramentum de parendo mandatis ecclesie in absoluteione. vide ibi in fi. in ver. in ea. glo. in fi. nu. 5.
 Quando sit executio possit absolui priusquam satisfacta. vide ibi.
 An cautio debeat esse cum fideiussione vel pignore. vide ibi in. iiij. col. 1. et plene in omnibus causis. vide in c. qua fronte. col. iiij. in glo. in verbo. cautione. nu. 15. et seq.
 An iudex a quo possit absolui executio. vide in c. qua fronte. iiij. et v. no. et in col. iiij. nu. 8. et seq.
 An appellatio quod aduersarius non absoluit ab executione ne habeat retardare et impedire absoluteionem. vide ibi in septimo et vlt. nota. nu. 11. et nu. 13.
 Quando offensa est notoria respicit principaliter deus vel rem publicam potest executio primo absolui quam satisfacta. vide ibi col. iiij. in ver. quartus casus. nu. 17.
 Quando satisfactio consistit in impedimento alicuius iuris spiritualis semper de quo primo absolui quam satisfacta. vide ibi in ver. de secundo intellectus. nu. 19.
 Etiam ubi offensa esset notoria valeret absolutio non facta satisfactio non possit appellari. vide ibi col. iiij. circa pn. numero. 20.
 An executio petendo absoluteionem a iudice a quo appellatur censetur tunc appellationi renunciare ibi in ver. sed aduerte. nu. 21.
 An iudex delegatus potest absolui executio a se si a detulerat appellationem ibi col. v. in pn. nu. 23. et seq.
 Absolutio facta post appellationem non est secus in executione. vide ibi col. v. in ver. ex predictis omnibus. nu. 26. et col. viij. in ver. iiij. querit. in fi. nu. 37.
 An iudex appellationis potest absolui executio anque cognouerit primo de appellatione. vide ibi col. v. in ver. vltimus intellectus. et ibi sing. ad intellectum. c. romana. §. sententia. de appellationi. in. vj. nu. 27.
 An et quia in absoluteione ab executione regatur citatio partis et quid in absoluteione ad cautelam. vide ibi col. viij. v. extra glo. nu. 28.
 Sententia executionis non potest reuocari aut nulla pronuntiari nisi citata parte. vide in ver. secundo querit circa medium. nu. 30. et seq.
 Opponens quod executio non absoluitur nisi primo satisfacta an possit repelli per exceptionem executionis. vide ibi in ver. tertio queritur. nu. 35.
 Valeret absolutio de executione et pro manifesta offensa nulla facta satisfactio. vide ibi in ver. quarto. queritur. numero. 36.
 Absolutio post appellationem an sit ipso iure nulla vide ibi.
 An absolutio vel executio ex falsa causa valeat vel sit nulla. ibi. in ver. quinto queritur. nu. 38.

An absolutio non prestat iuramento sit nulla. vide ibi in ver. sexto. limita. nu. 40.
 An inuitus impenitens possit absolui. vide in c. ad presentiam in fine. et in d. c. qua fronte. in ver. quinto. queritur. in fi. nu. 39. et in c. ad bec. qm. in vlt. col. n. xj.
 An possit quis absolui ad certum tempus vel usque ad certam diem. ibi. vide. nu. 10.
 Absolutio ab executione non seruato ordine dato ab homine in rescripto est nulla ipso iure. vide in dicto. c. qua fronte. col. xij. in ver. sexto. limita. nu. 40. et seq.
 Si datur ordo a iure quod primo fiat aliquid vel satisfacta an absolutio aliter facta sit nulla. vide ibi in ver. vltimo dubitatur. nu. 42.
 Absolutio obiecta per vim vel metum est in nulla ibi in fi.
 An petens se absolui ab executione censeatur se fati ex executionem. vide in c. ad presentiam. in glo. iiij. numero. 5.
 An iudex delegatus possit absolui. ad cautelam. vide ibi in vltimo. nota. nu. 4.
 Absolutio ab executione quod promittit satisfacere. parere mandatis iudicis et ita iuravit si tunc postea non satisfacta non reinducit in executionem sed possit reintroduci per aliam suam. vide in c. questioni. in. iiij. no. nu. ij.
 Qui post absoluteionem fuit inobediens et ex hoc iterum executio non debet absolui nisi incipiat satisfacere. vide ibi in iiij. no. nume. 3.
 An et quando quis potest absolui non facta satisfactio. vide ibi in fine.
 An in absoluteione sit necessario citandus iudex quod executio. vide in c. qua fronte. in vlt. no. nu. 13.
 Absoluiendus in omni casu regulariter sufficit quod prestat iuramentum cautionem ibi col. iiij. in glo. in verbo cautio. n. 15.
 Casus in quibus cautio deesse cum fideiussione vel pignore. vide ibi.
 An sit quod possit absolui non facta satisfactio. vide ibi plene.
 An absolutio executionis non citata parte sit nulla ibi col. vj. ver. secundo queritur. nu. 30.
 Quod superior non potest reuocare executionem vel ea nullam pronuciare absque citatione partis. vide ibi in ver. aliqui non queritur. nu. 31.
 Quando quis denunciat executio an regatur citatio. vide ibi in fi. nu. 45.
 An executio possit suspendi vel absolui ad tempus. vide plene in c. ad bec. qm. in fi. in ver. iiij. no. questio. nu. 10.
 Si iudex dixit nisi probet se soluisse. j. mensem ipsum non absolui an sit absolutio si probet soluisse. vide in c. preterea. ver. quarto. querit. nu. 14.
 Sicut executio non suspenditur per appellationem subsecquentem ita nec absolutio. vide in c. pastoralis. §. veru. in fine. nu. 26.
 An archiepiscopus possit absolui ad cautelam a sua executione lata ab epo post appellationem ad papam. vide in c. sollicitudinem. in ver. quarto queritur. nu. 8.
 Si est appellatum a sua executione. an pendente appellatione possit peti absolutio a iudice a quo vide ibi in ver. quinto querit. nu. 9. in c. questioni. in. iiij. col. nu. 4.
 Executio petendo absoluteionem cum protestatione quod non intendit renunciare appellationi poterit absolui a iudice a quo appellatur absque renunciatione appellationis. vide in c. sollicitudinem in penul. col. in ver. secundo. adde. n. 16.
 Executio a delegato pape an mortuo delegato possit absolui ab ordinario loci. vide in c. ad nram. in fi. nu. 14.
 Expense. Et iudex pronunciet se incompetente. et potest condemnare partem in expensis et ratione contumacie. vide in c. si duobus. col. v. ver. se tunc aduerte. nu. 13. et vide si pronunciat instantiam peremptam vide in c. ex ratione col. xviij. in ver. circa quartum. nu. 66. in c. reprobentibus. circa fi. nu. 16.
 An deserta appellatione debet appellans condemnari in expensis. vide in c. ex ratione. col. xviij. ver. circa quartum. nu. lxviij. et plenius in c. reprobentibus. in fine.
 An iudex a quo vel ad quem possit pendere appellatio in expensis. si appellatio est deserta. vide in c. ex ratione col. xviij. v. circa quartum. et in c. reprobentibus in fine. nume. 16.
 Quando

Tabula.

Quando expense debentur iure actionis potest fieri petitio expensarum et condemnatio ex intervallo etiam post sententiam ibi in c. ex ratione. versu. circa. quantum in fine. numero. 69.
 An prelati ecclesiarum et alij administratores sint cōdemnandi in expensis et in quibus bonis fiet executio. vide in c. reprobentibus colum. iiij. in fine. in ver. in ea. glo. in fine. nume. 15.
 An appellans condemnatur in expensis quando nec ipse nec appellatus nullo tpe est prosecutus appellacionem. vide in c. ex ratione. col. 18. ver. secundo queritur. quid nu. 70. et in c. sepe. in ver. v. col. xij. queritur. et ibi quod abesse sine taxatis appellatur. nu. 40.
 Si iudex appellacionis pronuntiando appellationem desertam omisit condemnationem expensarum possit postea quando cūq; supplere. vide in c. sepe. circa finem in ver. iiij. queritur. nu. 38. et in c. ex ratione in ver. sed querit primo. quid si iudex. col. 8. nu. 68.
 Si appellatio est deserta iusta causa litigandi excusat ab expensis vide in c. sepe. circa finem. in versu. iiij. queritur. numero. 39.
 Si iudex appellacionis ab interlocutoria pronuciavit male appellatum et omisit condemnare appellacionem in expensis. an iudex a quo quando causa ad eum reuertit poterit condemnare. vide ibi in ver. vj. queritur. nu. 41.
 De quibus expensis poterit iudex appellacionis condemnacionem facere. et de expensis factis in causa principali. vide ibi in ver. vj. queritur. nu. 47.
 Si iudex pronunciat super aliqua exceptione et non condēnat partes in expensis poterit postea ex intervallo quando docūq; usque ad finem cause in illis expensis condemnare. ibi in ver. 8. queritur. nu. 43.
 Quando sit quod duret officium iudicis post sententiam in condemnacione expensarum et nota limitatione ad l. in terminato. vide ibi. nu. 43.
 Si iudex lata interlocutoria non condēnavit in expensis poterit semper usque ad diffinitivam et in diffinitiva supplere vide ibi in c. sepe. ver. ix. queritur. nu. 45.
 Taxatio expensarum est quedam executio ibi vide in ver. xij. queritur. in fine. nu. 49.
 An iudex possit reuocare taxationem expensarum. et post. dies corrigere ibi in ver. xij. queritur. nu. 51.
 An iudex ex officio suo possit condemnare in expensis si hoc non fuit petitum a parte. vide plenius in ver. decimo. queritur. nu. 52.
 Appellans non est condemnandus in expensis quando aliqua opinio alicuius doctoris facit pro ipso appellante. vlt. de in. c. et debitis. col. 18. in ver. iiij. aduerte. nume. 39.
 Ex contumacia abbas vel monachorum quando fiat executio vel condemnatio expensarum in bonis monasterij. vide in c. nicolao. in principio. nu. 2.
 Appellans renuncians appellationi condemnatur in expensis. c. interposita. §. iiij. vide plures notabiles limitationes. in pn. nu. 1.
 Executio. Vide in verbo sententie. et in verbo instrumenti executio.
 Acta. An sit quod facta possit haberi per infectis vide in c. ad nram. el. ij. nu. 2. in pn.
 Fama. vide. j. in verbo. testis.
 Quis probationem facit fama in civilibus et criminalibus. vide in c. j. in fine col. iiij. in glo. in verbo. fama. nu. 8.
 Et quid si est iusta cum vno teste vide ibi in ver. sed limita primo. nume. 10.
 Quam probationem facit fama in factis antiquis. vide ibi in ver. et scias. nu. 12.
 An fama notoria indigeat probatione. vide in c. q. nos. in principio. nu. 1.
 An per solam infamiam publicam et clamoriam possit placitum regularis priuari. vide ibi. nu. 4.
 Erit. Citatus die feriato obtilitate hominis si comparuit et iudicium sponte suscepit poterit si iterum citatus excipere de feriis. vide i. c. ex pre

j. col. scda ver. scdo infertur. nu. 6.

Fideiussor. Pendente appellatione cum fideiussore potest fieri innovatio vel executio contra rem principalem vel e contra. vide in c. cum teneatur col. iiij. in ver. et adde quod sit. nu. 18.
 Saluifconductus concessus reo principali an possit eius fideiussori vel e contra. vide ibi. nu. 20.
 Qui tenetur prestare fideiussorem non sufficit verbo offerre sed ducere presentem fideiussorem et offerre. vide in c. interposita ver. decimo quinto. limita. nu. 18.
 Fideiussor datus de parendo. mandatis ecclesie an teneat in causa appellationis. vide in c. ad hoc. in pn. nu. 2.
 Eresis scisma. An in causa scismatis possint preb cogi per principes seculares et eligi vniq; deciderat quod concilium non possit faciliter cogregari. vide in c. ad bec. el. ii. alio. el. iiij. in fine. nu. 3.
 Obediencia. Prelato non est subtrahenda obediencia antequam sit depositus et si sit criminofus. vide in c. j. in principio. nu. 1.
 Clericus tenet magis obedire suo prelo quam principi vel regi. vide in c. cum parati. ij. col. in fi. glo. nu. 6.
 Continenti statim. Qualiter be dictiones accipiantur. vide in c. an sit in. j. glo. col. iiij. nu. 5.
 Infamia. Cōdemnatus de crimine famoso pendente appellatione non est infamis vide in rubrica in ver. ij. suspendit. col. 4. nu. 27.
 Inimicitia. An inimicitia excuset vel proferat si pcedit ex propria culpa. vide in c. ex parte tua. col. vlt. nu. 21. plenius in c. cū speciali. in ver. xix. queritur. col. 7. nu. 39.
 Regularis. Irregularis venit puniendus obibus beneficiis et ab episcopatu et deponendo. et degradandus vide in c. ad presentiam. in pn. nu. 1. et vide. 8. in verbo excommunicatus.
 Excommunicatus possit appellationem legitimam non sit irregularis celebrando in diuinis et idem in omni casu quo excommunicatio nulla foret. vide in dicto. c. ad presentiam. nu. 1.
 Apprehensio. vide supra in verbo appellatio nis deservio. Vide. 8. in verbo compromissus. Vide. j. in verbo tempus et termini.
 Sex sunt impedimenta que possunt occurrere in tempore appellationis prosequende. vide in c. ex ratione. col. iiij. numero. 8.
 Anque excusant discrimina viarum quando itinerari potest per aliam viam licet magis longam. vide ibi col. iiij. in ver. sextu et vltimum. nu. 9.
 Nus probandi incumbit alleganti impedimentum vide ibi versu. circa secundum. col. 3. nu. 10.
 An impedimentum probet per iuramentum qualiter. vide ibi in versu. qualiter autem. vbi plenissime. col. 2. nu. 11.
 Ad hoc ut excuset impedimentum an sit necesse quod protestatio. pcederit in omnibus impedimentis ibi col. 4. ver. sed dubitat. nu. 13. et col. xj. in ver. ij. fuit opinio. in fi. nu. 39.
 An sufficiat vnica prelatio et requisitio et an coram successore regit nona requisitio. vide col. 10. ver. 2. querit. nu. 41.
 Impedimentum occurrens in primo fatali in persona appellantis cessat ipso iure sem fatali. vide ibi col. v. in versu. circa tertium principale. nu. 14.
 An impedimentum occurrat facto et dolo appellantis an currit tempus vel detur restitutio. ibi col. 7. in ver. circa tertium impedimentum. nu. 37.
 An impedimentum occurrat facto tertij an interim currat ipse vel detur restitutio ibi col. 8. in vlt. circa quatuor. nu. 33.
 Quando impedimentum occurrat ex facto vel dolo procuratoris. vide ibi in ver. quid autem si occurrat. col. 8. nu. 34.
 Et quid si est mixtum impedimentum procuratoris nuncij et casu fortuiti. vide in ver. circa sextum. col. xj. nu. 46.
 Si impedimentum occurrat ex facto iudicis an interi curret tempus vide col. 9. in ver. circa quintum. nu. 35.
 Quid si occurrat impedimentum in primo vel secundo fatali. vide ibi.
 An impedimentum occurrens ex facto iudicis excuset vel de Philip. fran. de appell.

beat addiri superioribus iudiciis. vide ibi col. xij. n. 52.
in off. sed vltius.
Impedimentum casus an faciat qd currant fatalia. vide ibi
col. xij. in vers. circa. vj. nu. 46.
Impedimentum occurrens ratione pestis in loco. vide ibi in
ver. quarto queritur. nu. 45.
Impedimentum tempore feriato vel quia non potuit habe
re testes vel instrumenta. vide sed circa hoc queritur. et
ver. ij. queritur. col. xj. nu. 47. nu. 48.
Quid si occurreret impedimentum in primo fatali an def. se.
cundus annus et quid si in secundo fatali an. detur triennium
vide ibi col. xij. ver. videndum est nunc de impedimento
ubi per tres col. de hoc. nu. 55.
An detur scdm fatale vlt. tertiu ipso iure vel ope restitutio
vide ibi col. xij. ver. scdo casu qm impedimentu. nu. 57.
An et quando excusetur quis ratione impedimenti et quibus
causibus sit necessaria protestatio. vide in c. fi. col. ij. in ver.
in eadem glo. in fine. nu. 14.
Interdictu. Persona pricularis pot subici iter
dicto vñ interdictu pot pferri tam in locuz qm in
psonas. ex excoicatio no pot pferri in loca. vide
in qua fronte. in tertio nota. col. a. nu. 7.
Sententia interdicti non suspendit per appellatione sub
sequentem. vide in c. ad hec quoniam. in pn. nu. 3.
In quibus differat excoicatio ab interdicto. vide in c. ad hec
quoniam. in prima et ij. col. nu. 5.
An episcopus possit suspendere interdictum latu a se vel a
superiore. vide ibi col. ij. in fi. in ver. in ea glo. nu. 7.
Si durante suspensione ab interdicto appellatur appella
tio suspendit affectum interdicti ibi. vide colum. ij. in fi.
ver. ij. questio est. nu. 8.
An suspensio vel interdictu latum in psona possit suspendi
ad tempus. vide ibi in ver. tertia qd est. nu. 9.
An episcopus possit dare alicui licentia celebrandi in eccle
sia vel in loco interdicto. vide in d. c. ad hec qm. in fi. in
ver. vlt. questio. nu. 12.
An papa possit dare licentia excoicatio vel interdicto celebra
di in diuinis. vide ibi in fi. nu. 13.
An inferior ab epso possit ponere interdictu in ecclesia cathe
drali. vid i. c. dilectis filijs decano. i. tertio no. col. ij. n. 3.
Interdictus potest proferri sub mo quo cessante suspendit
interdictus. vide ibi in vj. nota. col. ij. nu. 6.
Suspensio interdicto si interim appellat suspendit eff. etus
et executio interdicti ibi ver. vj. no. nu. 8. et in gl. in vbo
suspendendu. col. iij. nu. xij.
An prelati inferioribus episcopo possit competere iurisdi
ctio interdicendi ciuitate vel ecclesia cathedrali. vide in c.
dilectis filijs. col. ij. in prin. in glo. ij. nu. xij.
Sententia interdicti simplr lata pot suspendi ad tempus.
vide ibi in gl. in ver. suspendendum. nu. 14. col. 4.
Interpretatio. An qlibet iudex possit interpreta
ri iura et eius interpretatio faciat ius quo ad oes
vide in c. cum speciali col. ij. nu. 10.
Adex. Si pars no appellauit a snia iudicis an
possit agere contra iudicem ad interesse. vide in
c. sepe. in ver. extra glo. queritur. col. i. nu. 35.
Sententia nunq transit in rem iudicatam quo ad iudice qz
poterit semper agi contra eum ad interesse ibi.
Licet sit appellatum a sententia et appellatio sit deserta tñ
poterit agi contra iudicem ad interesse ibi. vide. nu. 36.
Si iudex non condemnauit in expensis quia non erant pe
tite an facit litem suam.
An iudex possit repetere ab ea parte que veniebat codenari
da vide ibi in fi. col. pe. nu. 54.
An esse iudices sit honor vel onus. vide in c. vt debitus. in
glo. in fine. in. 3. col. nu. 6.
Adex copetens. Quid sit iudex copetens in ca
nullitatis. vide in c. dilecto. in ver. xvj. pncipa
liter queritur. col. i. nu. 71.
Quid sit iudex competens in causa appellationis et qd qñ
appellatur a rectoribus vel officialibus ciuitatu. vide in
rubrica col. vj. et in ver. secundo queritur. nu. 32.
Quid appellat a rectore collegij alicuius artis vel vniuer

sitatis scholarium. vide ibi.
Quid sit iudex vt epus bz iurisdictione in teporalibus. vide
ibi in ver. tertio queritur. col. 7. nu. 31.
Si clericus est officialis vel rector alicuius castri vel terre
ad que appellet tñ. vide ibi in v. tertio inter. co. 8. n. 37.
Quid qñ primus superior no pot haberi ibi. vide in vers.
quarto queritur. col. 8. nu. 38.
Quid qñ superior et inferior cognoscunt simul de caus ad
quem appelletur tunc. vide ibi in versiculo quinto que
ritur numero. 39.
Et quid qñ rex bz comitatum ad que appelletur ibi in ver.
secundo inferitur. col. 7. nu. 36.
Quando episcopus vel clericus cognoscit tñq delegatus
iudicis secularis ad que appelletur. vide ibi in versicu.
ij. inferitur. col. 8. nu. 37.
Quid sit iudex ecclesiasticus et layc simul tulerit sniam
vide ibi in ver. sexto queritur. col. 8. nu. 40.
Quid sit iudex competens quando petitur reductio ad ar
bitriu boni viri in omnibus casibz et iter clericu et laycu
vide plene ibi in ver. vltimo. col. xvj. n. xj. et xlij. et xlij.
Si est factum copromissum in laycu et clericum bz peti re
ductio coraz iudice ecclesiastico. vide ibi i v. 6. queritur
col. 8. numero. 40.
Que sit ratio differentie q iudex recusatus no cognoscit d
sua suspensione et tñ cognoscit an sit iudex competens.
vide in c. scdo requiritur in gl. in vbo cogi. in. 2. col. nu. 9.
An iudex cognoscat de qualitate sue persone puta an sit ex
coicatus seruus infamis. vide ibi col. 2. nu. 10.
De appellationibz interpositis ad papa an cognoscat audi
tor contradictoriu in vrb. vide in c. personas. col. iij. in v.
vltimo quantum. nu. 7.
Quid si quis tenetur se presentare apostolico cōspectui et
de quibus appellationis sit iudex competens auditor co
tradictorum. vide ibi col. 4. nu. 8.
Quando iudex pñciat se copetentem contra contumace
tam in ordinario qm in delegato an et quando v3 pcessus.
vide plene in c. si duobus. col. vj. in vers. ij. querit. n. 19.
Quid si rescriptum erat falsum aut no erat facta delegatio
aut no erat appellatu seu erat renunciatum appellationi
et iudex pñciat se copetentem ibi col. ij. versicu. ij.
queritur. nu. 21.
Quid sit iudex competens in dando restitutione est pp im
pedimenta in causa appellationis. vide in c. ex rōne co. xj.
in ver. circa quantum membru pncipale. nu. 49. et nu. 50.
An iudex a quo vel ad quem debeat pñciare super deser
tione appellationis. vide plene in c. ex rōne. in ver. quo ad
primum. et in ver. sequenti. col. xvj. nu. 61.
Quilibet iudex contra eius subditum pot pcedere in vrb
romana et pot pcedi et ad capturas persone. vide in c.
meminimus. in fine. nu. 5.
Si pender ca cōuentionis et reconuentionis et appellat in
ca cōuentionis no deuoluitur pp hoc ca reconuentionis
et isto casu causa cōuentionis et reconuentionis agitat
coraz diuersis iudicibz. vid i. c. sup eo. el. j. i. fi. col. pe. n. 9.
Iudex appellationis solu bz iurisdictione inter appellat
et pellatum no aut cora tertiu vide in c. cu teneamur. col.
ij. in ver. in eadē gl. ibi reformare. nu. 16.
An iudex a quo vel ad que possit cognoscere an appellatio
sit legitime admittenda vel non. vide in c. cōstituit. el. ij.
col. ij. in glo. in verbo delegauit.
Cora quo iudice sit pueniendus abbas. vide i. c. ij. i. pn. n. 2.
Eo ipso q iudex sit requisitus de iusticia et de expeditione
cause si nihil responderit aut nihil facit ad ppositu dicit
iusticia denegare. vide i. c. ex ratio. col. x. ver. secundo
queritur. in fine. nu. 42.
An roma sit cois patria vt quilibet possit conueniri ibi non
solu cora papa sed etiam coraz quocunq ordinario ibi
repto. vide in c. meminimus. in fine. nu. 2.
An ides sit in curia imperatoris ibi in fine.
An hodie. l. roma. ff. ad mñ. i. c. sit correcte ex q no est i offio
imperatoris. et an hodie ibi sit cois pria et generalis for?
quo ad laycos. vide ibi in fine. nu. 4.
An et quando iudex potest cognoscere an sua sit iurisdicio et
quid

quid si ipse habeat ex hoc comodum. vide in c. ad audie
tiam. col. ij. in ver. in ea. glo. in fi.
An prelati contra subditu allegantem se exemptu sit iu
dex competens ibi. col. pe. nu. 3.
An et qñ appellas potest remitti ad iudicem a quo appel
lauit. vide in c. accepta. nu. 1.
An iudex appellationis de consensu solius appellati. pos
sit cognoscere de causa principali omisso appellationis
articulo. vide in c. sepe. col. v. ver. vj. et vltima conclusio.
An in oi casu appellationis interposita ad papam sic ipsa
ea deuoluta ad curiam et tractanda ibi vide in versicu. ij.
queritur. col. 7. nu. 23.
Quod causa sit tractanda in curia vel non est exceptio di
latoria et bz apponi ante litem contest. ibi in versicu. quin
to queritur. col. 8. nu. 24.
An archiepiscopus possit cognoscere de iniusticia appel
lationis et excommunicationis interposita ad papaz. vide
in c. sollicitudinem. in ver. ij. querit. col. 3. nu. 7.
An iudex appellationi possit cognoscere an sua sit iurisdi
ctio et condemnare partem in expensis bz appellatio no
sit legitima. vide in c. vt debitus. in. vj. not. col. 3. nu. 5.
Quid sit iudex copetens in causa nullitatis et an inferior iu
dex possit cognoscere de ca maioris iudicis. vide in c.
dilecto ver. xvj. querit. et ver. xvj. col. xj. et xvj. n. 7.
Si appellans semel eligit iudice appellationis et declara
uit an possit postea variare vide in c. sua nobis in. 5. col.
nume. 18.
Iudex appellationis tenetur eodem modo pcedere et alia
facere sicut debeat fieri per ipsum iudicem a quo. vide
in c. vt debitus. in sexto. nota. in. ij. col. nu. 4.
Adex delegatus. An causa appellationis possit
delegari ipsi iudici a quo. vide in c. ad hec el. j.
ver. vltimo queritur. col. vltima. nu. 8.
An desertio appellationis possit delegari iudici a quo. vi
de in ver. ij. queritur. in fi. nu. 3. col. nu. 6.
An delegatus in causa principali cognoscat de ca desertio
nis. vide in c. rōne. col. i. ver. quo ad fin. oicas. nu. 67.
An post desertam appellatione possit impetrari delegatus
super articulo appellationis. vide ibi in col. 18. in versicu.
xj. amplius et vltim. 3. mo. nu. 65.
Iurisdicio delegati non acquirit nisi scienti et post presen
tatione litterarum. vide no. in c. super eo. el. ij. ver. vltio
tenementi. et ibi an processus sit nullus ante pñtatio
ne litterarum et qd in excoicatore apostolico. iij. col. n. vj.
An si partes non apponant vel consentiant valeat proces
sus noduz presentato rescripto. vide ibi. nu. 10.
Si aliquid madatur iudici ordinario cum cla appellatio
ne remota an dicatur alterata iurisdicio et fieri delega
tus. vide in c. pastoralis in vers. vj. operatur. 3. col. n. 6.
Delegatus a principe non potest subdelegare cum cla ap
pellatione remota. nec tenetur collega admittere subde
legatum quando causa est delegata pluribus cum ipsa
clausula appellatione remota. vide ibi in ver. xj. operat
numero. 10.
Nullus delegatus potest subdelegare cum cla appellatio
ne remota. vide ibi in ver. scdo queritur. in fi. et in vers.
sexto. querit. in fine. vj. et 8. col. nu. xv. et nu. 22.
An iurisdicio delegati possit pueniri ab ordinario vel eco
tra. vide in c. vt debitus. in. v. nota. col. ij. nu. iij.
Iudex delegatus in causa appellationis ab interlocutoria
iustificata appellatione an possit cognoscere de nego
cio principali absqz noua commissione. vide ibi col. xl. in
ver. in eadem glo. in fi. col. xx. nu. 43.
An delegatus principis vel pape possit cognoscere de ca
principali omisso appellationis articulo. vide in fi. in v.
sexto queritur. in vlt. col. nu. xlvj.
Iudex delegatus potest sententiam interlocutoriam reuo
care vide in c. cum cessante. col. j. ver. secundo tene men
ti. ij. col. nu. iij.
An delegatus recusatur suspectus possit comittere vices
suas volentibus vel contradicentibus partibus. vide in
c. cu speciali. col. ij. in glo. in verbo de recusatoris. qd
in ordinario. vide ibi. nu. 12. et nu. 14.

Quid si causa in iure erat manifesta ibi.
Quid si iam est lata sententia super suspitione ibi in ver.
secundo dubitatur. 3. col. nu. xv.
Delegatus an potest recusari ante presentationem litterarum
vide in ver. quinto queritur. iij. col. nu. xx.
Iudex delegatus ab ordinario an possit subdelegare ante
vel post lit. contesta. vide in c. cum causam
An ordinarius possit delegare cum potestate alteri subde
legadi ibi in ver. his premisis. querit primo. col. 3. n. 5.
An subdelegatus delegati principis potest delegare ibi in
ver. secundo queritur. col. 3. nu. 6.
An delegatus a principe potest subdelegando comittere
alteri platem subdelegandi ibi in versicu. tertio queritur.
col. 3. nume. vj.
An delegatus ab ordinario vel subdelegatus a delegato
pncipis possit alteri subdelegare vnum articulum cause
absqz iurisdictione. vide ibi in ver. quinto querit. col. iij.
nume. 9.
An delegatus a principe vel ab ordinario possit soli tabel
lioni pmittere receptione testiu ibi i v. vj. qñ. col. 5. nu. 10.
An tabellio vel alius cui est commissa receptio testiu possit
subdelegare alteri ibi in ver. vj. queritur. et ibi quid in de
legato ab alio delegato pape non de latere. col. v. nu. 11.
An delegatus ab inferiore a principe ad vniuersitatem ca
rum possit subdelegare vnam vel plures causas. vide in
c. cu cas. in v. ij. qñ. et in v. in ea. gl. i. fi. col. 6. n. 12. et n. 15.
An valeat cōsuetudo q qlibet delegatus vel subdelegat
possit subdelegare. vide ibi in v. x. et vltio qñ. col. 6. n. 13.
An delegatus ad vniuersitatem causarū possit petere spor
tulas. vide ibi col. vj. in ver. i. ea. gl. in fine. col. vj. nu. 16.
An plures delegati ad vniuersitatem carū dicant habē iuris
dictione solidu. vide ibi i v. alia et egparatio. col. 7. n. 22.
Delegatus ad vniuersitatem causarū lata snia nulla an pos
sit iterum in illa causa iudicare ibi. ea. col. vj. nume. xvj.
An iurisdicio delegata ad vniuersitatem causarū expiret re
integra per obitum delegatis. vide in ver. vltima equi
paratio. nu. xxij.
Quando cognoscatur an iurisdicio sit ordinaria vel dele
gata ad vniuersitatem causarum. vide ibi col. vj. nu. xv.
Delegatus ad vniuersitatem causarū non potest subdelega
re ad vniuersitatem sibi commissam et sic in totuz. vide ibi
in ver. vltimo dubitatur. col. vltima. nu. xxvj.
Ordinarius licite potest facere vicarium generale. no tñ
pot delegare omnes cas in totu vide ibi col. fi. nu. xvij.
An ca teporalis inter clericos et laycos possit delegari p
papa laycis vel alijs non constitutis in dignitate eccle
siastica de qua in c. statutu. in prin. de rescrip. in. vj. vide
in c. sua nobis. in vlt. nota. in. j. col. nu. iij.
An dispositio. d. c. statutu. habeat locu in inferioribus a pa
pa. vide ibi col. ij. nu. 6.
An ante litem contestatam iudex delegatus possit facere
sequestratione vel inbibere. vide in c. significante sup
j. glo. in fi. col. ij. nu. xj.
An ante litterarum presentatione possit iudex delegatus ab
soluere partes ab observatione iudicij ibi col. iij. nu. xij.
Quid sit in predictis dicēdu in delegato a principe ibi ea.
col. nume. xij.
Quid sit an litem contestata an possit delegatus ab ordina
rio mittere in possessione. vide ibi col. iij. nu. 13.
An delegatus an litem contest. possit reuocare attentata li
te pendente. ibi vide. col. iij. nu. xij.
Adicia recusatio et ca suspitionis. An exceptio
recusationis possit tolli p rescriptu pncipis in
rub. in col. v. in ver. scdo aduerte in pn. nu. 24.
Plures differentias inter recusatione et appellatione. vi
de in c. sup eo. el. ij. col. iij. ver. in gl. et vñ. sicut. nu. xij.
An remota appellatione intelligat recusatio et qd si iure ca
nonico et ciuili. vide i. c. postremo. in vlt. no. ij. col. nu. 12.
Iudex recusatus pot copellere partes ad eligendū iudice
qui de ca principali cognoscat vel causas ipsas delega
re. vide in c. ad hec. el. ij. in prin. in. ij. not. j. col. nume. ij.
Si est appellatum in vna ca an possit ordinarius vel dele
gatus recusari in alijs cais diuersis et qd de iur ciuili et
Philip. Fran. de appell. 16 ij

quid de iure canonico. vide in c. ad hec. el. j. col. j. nu. 2.
 et i. c. propositum. in. ij. nota.
 Quando iudex a quo succedit loco iudicis ad quem pot
 ipse de ea appellatiois cognoscere et recusari vide in c.
 ad hec. el. j. col. pe. in ver. quarto. queritur. nu. vij.
 Si iudex delegatus semel grauauit an potest recusari su
 spectus in omnibus alijs causis vide ibi in ver. 3. que
 rit pmo. ij. co. n. 3. Si iudex e notorie suspectus an debeat
 ea suspitiois allegari et excipi vide in c. ex parte tua. col.
 quinta. in ver. in glo. j. col. 4. nu. ii.
 Quando sit q in notorijs iudex possit suspectus recusari
 vide in c. propositum. col. ij. ver. ij. nu. 4.
 Quid si est pena arbitrarie vide ibi.
 Quid in notorijs facti irascutis vide ibi in ver. et ex his
 inferit Panoz. col. 3. nu. 5.
 An in delictis notorijs possit iudex ordinarius et iudex i
 causa ppaia vel eius familie. et an possit suspectus recu
 sari. vide ibi in vlti. col. in prin. nu. vj.
 An merus executor possit in notorijs recusari suspectus.
 vide ibi in fine. col. fi. nu. 6.
 An in penis determinatis vel arbitrarijs possit iudex
 spectus recusari vide ibi in fi. col. fi. nu. vij.
 An ex sola pendentia appellatiois in vna ca possit iudex re
 cusari suspectus in alijs cau. vide in c. ad hec. el. j. v. sed
 queritur primo. col. ij. in fi. nu. 3.
 Si iudex reuocat grauamen non potest ex hac ca appella
 ri vel suspectus in prosecutione cause allegari vide i. c.
 cum cessante in penul. carta. in ver. in ea. gl. ibi non pos
 set. col. 13. nu. 37.
 An ca recusationis debeat probari q grauamen pcesserit
 ex mente iudicis vide in d. c. ad hec. el. j. in ver. secundo
 queritur. ij. col. nu. iij.
 Quid si appellatio est deserta per lapsu termini iuris an
 possit iudex virtute appellatiois deserte recusari suspe
 ctus ibi. in. iij. queritur. col. ij. nu. v.
 An si subditus pponit ex emptum possit patus iudex re
 cusari suspectus vide in c. ad audietia. in fi. nu. 3.
 Si causa committat iudici notorie suspecto vide in c. po
 stremo. in prin. et in. iij. col. in ver. secundo concludit. nu. 3.
 Licet ca sit delegata appellatione remota non tñ intelli
 gitur recusat remota. vid i. c. postremo. in vlti. no. 3. co. n. 4.
 An princeps possit committere causam remota recusatione
 ibi col. 3. ver. ij. et vltimo nu. 4.
 An ratione affinitatis possit iudex suspectus recusari vi
 de in c. postremo. col. 4. ver. 3. p declaratioe. nu. 6.
 An actor possit recusare iudicem quem ipse elegit. vide i. ver.
 secundo queritur. nu. 7.
 An si actor impetravit in iudice aduocatū ipsius rei possit
 per ipsum reū recusari. vide ibi. col. 4. nu. 8.
 Quid si iudex est consanguineus inimici alicuius ex pti
 vide ibi col. 4. ver. ij. querit. nu. 9.
 Quid si iudex est consanguineus prelati impetrantis. vide
 ibi in ver. quarto queritur. col. 5. nu. 10.
 An prelatas iudex in ca ecclesie possit suspectus recusari.
 vide in ver. quinto querit. col. 5. nu. 11.
 Quando sit q consanguineus possit recusari suspectus. vi
 de ibi in ver. sexto queritur. col. 5. nu. 12.
 Quid in dñis cardinalibus. vide in vlti. vj. qrit. nume. 13.
 An concilium generale vel prouinciale possit recusari. vide
 ver. octauo et vltimo queritur. col. 5. nu. 14.
 An collegiū seu rectores collegiorū possint recusari. vide
 ibi nume. xij.
 Quando est par ca affinitatis seu suspitionis nō bz locum.
 recusatio. vide ibi col. vj. ver. in ea. gl. nu. 16.
 Quid si aliquis de familia iudicis est aduocatus alicuius
 ptis an possit recusari ibi i gl. vbo aduocari. co. n. 17.
 Quadraginta causas ex quibus iudex pot suspectus recusa
 ri vide distincte et particulariter ibi. col. 6. nu. 18.
 Practicam seruandam quādo iudex allegat suspectus vñ
 in c. scdo requirit in vlti. no. j. col. nu. 4.
 Arbitr in ca recusationis pot eligi de alio loco dñmō nō
 distet ultra dicta. vide ibi in col. j. nu. 6.
 An arbitri in ca suspitiois debeāt esse layci vel clerici vi.

de ibi. nu. 6.
 An iudex debeat recusari inscriptio. vide ibi in glo. col. ij.
 numero. 7.
 Nō est necesse q arbitri eligēdi sint duo vel plures potest
 esse solus vnus quādo partes d hoc cōcēnātur ibi col.
 ij. numero. 8.
 An arbitri expedita ca suspitionis possint cognoscere de
 ca pncipali vide ibi col. vlt. et qd d iure ciuili et ca. nu. 12.
 Iudex delegatus de iure canonico pronūciata suspitioe p
 arbitros nō potest compellere partes q eligāt arbitru q
 cognoscat d ca pncipali secus d iure ciuili. ibi i fi. nu. 14.
 An a iudice suspecto potest recedi immediate p via appella
 tiois. vide i. c. pōit. i. ij. no. et i. c. cū speciali. i. j. gl. nu. 7.
 colum. ij.
 An mer executor vñ opūat ad certū articulū possit recu
 sari de suspitione vide in c. ponit. colum. ij. nu. 34. 2. 5.
 An executor in literis beneficiatibus possit recusari suspe
 ctus. vide ibi in versiculo sed dubitat. ij. col. numero. 6.
 Tres casus in quibus si iudex recusat nō debeat eligi arbi
 ter. vide in c. cum speciali. in principio. col. i. numero. 7.
 Electio arbitrorū spectat ad partes. vide ibi i principio. nec
 statur sententia tertij. arbitri. colum. j.
 Quando causa suspitionis dicatur legitima vel non relin
 quitur arbitrio arbitrorū. vide ibi colum. ij. nume. 8.
 Arbitri possunt cogi per iudicem ad eligendum tertiu ibi
 in glo. in verbo aduocent. ij. colum. numero. 11.
 Exceptio recusationis est proponenda i scriptis ibi in ver
 siculo. extra gl. col. iij. numero. 16.
 An recusatio possit iustificari ex alia causa q expressa ibi
 in versiculo. secundo queritur. colum. iij. numero. j.
 Quid si causa recusationis est manifeste frivola vel mani
 feste legitima ibi i versiculo tertio querit. col. iij. nu. 18.
 An in notorijs heat locū recusatio ibi in ver. iij. queritur.
 colum. iij. numero. 19.
 Delegatus an possit recusari suspectus ante presentatio
 nez litterarum ibi in versiculo quito qrit. col. iij. nu. 20.
 Si iudex vel arbiter pñciatū cas suspitiois nō fore legit
 timā qrit et i legitima an snia sit nulla ibi i v. vj. queritur
 colum. iij. numero. 21.
 An iudex possit recusari post cōclusū in ca ibi in v. vj. q
 ritur. colum. v. numero. 22.
 An iudex ipse possit interrogari cum iuramento an causa
 suspitionis sit vera vide ibi. colum. v. numero. 23.
 An ordinarius vel delegat habēs collegas possit recusari
 suspectus ibi in versiculo octauo querit. col. v. nu. xxiij.
 Concilium generale vel prouinciale an possit recusari ibi in
 ver. nono querit. col. 5. nu. 25.
 Collegiū vel tota ciuitas an possit recusari ibi vide in ver.
 decimo queritur. col. v. nu. 26.
 Papa vel princeps an possit recusari. vide ibi in ver. xj. que
 ritur. col. v. nu. 27.
 Cardinalis seu legatus de latere an possit recusari ibi i v.
 duodecimo queritur. col. 6. nu. 28.
 An iudex pcedēs p inquisitionē possit recusari ibi in ver.
 tertio decimo queritur. col. 6. nu. 29.
 An der executor an possit recusari vbi i v. 14. qrit. co. n. 30.
 Arbitr vel arbitrator an possit recusari suspectus ibi in v.
 quinto decimo querit. col. 6. nu. 31.
 Assessor an possit recusari suspectus. vid ibi in vlti. 16. qrit.
 col. 6. nu. 32.
 An iudex in electione assessoris vel cōsultoris teneat seq
 pcedia pñti et excuset in iudicatu. vide ibi. col. 6. nu. 33.
 An artef iudex ad eligēdu cōsultorē vel assessorē de pñda
 tia vñ fati sic q si eligat d suspecti. vide ibi singl. n. 34.
 Doctor vel cōsultor pot suspectus recusari ibi in ver. xvj.
 queritur. nu. xxxv.
 Iudex non bz facere cōmissionē cōsultori nisi citatis parti
 bus ad dandum suspectos et confidentes ibi. nu. xxxvj.
 Tabellio electus a iudice potest recusari suspectus ibi in
 ver. decimo octauo queritur. col. vj. nu. 37.
 Si tabellio recusetur suspectus an sit necesse p bare cam
 suspitionis ibi in ver. secundo dubitatur. 7. col. nu. 38.
 An iudex recuset ratiōe inimicitie qñ procedit ex prop. ia
 culpa

culpa ibi i ver. decimo nono querit. j. col. 7. nu. 39.
 Tertius comparens p iuoluntate an possit recusare iudi
 cem ibi i ver. vigesimo. querit col. 7. nu. 40.
 Que sit differentia in mō recusadi iudicē interi^o canonici
 et ius ciuile plen^o qñ alibi ibi i ver. xx. qrit col. 7. n. 41.
 An pcessus habitus possit legitimā recusationē 3 sit nullus
 vide plenius qñ alibi ibi in ver. vltio querit. co. vij. n. 4.
 An quo ad recusationē censet idē tribunal vicarij et epi si
 recusat vicarius an possit pbari ca recusatiois corā epo
 vel e. vide in c. dilecti. el. ij. in v. xiiij. querit. col. ij. n. 46.
 An si i suspect^o eps cēseat suspect^o ei vicari^o. vid ibi. n. 47.
 Eo ipso q e pposita legitima exceptio recusatiois et nō ad
 mittit si ex hoc appelletur iustificata est ca appellationis
 dato q al^o nō pbeat de veritate cāe ipsi^o recusatiois. vide
 in c. iterposita. in glo. ij. ij. col. nu. 2. et in c. cum spali. in fi.
 pnci pñ. ij. colum. nume. 6.
 Ara incorporealia. An ius negatiuū possit queri
 cōsuetudine vel pscriptioe vi q nō possit alibi
 vendi victualia nisi in certo loco. vide in c. signi
 ficatē. in principio. j. col. nu. ij. et nu. 3.
 An possit qriti vs vi nō possit ire nisi ad certū molē dñū aut
 q vnus solus habeat molē dñū et nō ali^o vide ibi nu. 2.
 Quomodo huiusmodi iura negatiua queri possunt cōsue
 dine vel quasi possessioe queri possit ibi. nu. 3.
 Ius negatiuū alius tollēdi domum vel non edificandi ibi
 vide. col. ij. numero. 17.
 Pro iuribus incorporealibus datur interdictū pibito iū
 vi possidetis ibi scdo tenementi. col. ij. nu. 5.
 Aramēti. An et qñ periuri sit deserēdu iūm
 honozis vel oneris. vide i. c. qñti. i. ij. col. nu. 8.
 An pbatio p iuramētū dicat legitima pbatio
 vide in c. ex rōne. col. iij. v. nec pdictis obstat. nu. 12.
 Aridictio. Quomodo cognoscat an iuridicti
 o cōmittat foridaria vel delegata ad vniuersi
 tatē causarū vide in c. cū cāz in. col. pe. ideo pro
 declaratione. huius glo. nu. 25.
 Aridictionis progiatio. An et qñ cōtūmax cē
 seat progare iurisdictionem. vide plene in c. si
 duobus col. vj. ver. extra glo. nu. 18.
 Si papa cōmittit cāz applonis vna cūz negocio pncipali
 an iūc cōferat iuridictio in negocio pncipali dato q ca
 appellatiois nō sit aliter iustificata. vide in c. vt debet.
 in penul. car. in glo. pe. in prin. glo. col. 19. nu. 40.
 An papa possit cognoscere de ca pncipali omisso appella
 tionis articulo inuito appellare. vide ibi in vltima car. in
 ver. secundo querit. col. 21. nu. 44.
 An legatus pape possit cognoscere de pncipali negocio
 omisso applonis articulo ibi in v. iij. qrit col. 21. nu. 45.
 Quid in archiepo seu alio iudice qui nō pōt pncipaliter
 adiri p via qrele. vide ibi in v. iij. querit. col. 22. nu. 46.
 An sit q iudex appellatiois possit cognoscere de negocio
 pncipali omisso appellationis articulo. vide in oibus ca
 sibus ibi circa fi. col. vltima nu. 47 et nu. 48.
 Aridictiois suspēsiō et recusatio. An p appel
 lationē suspēdat iuridictio solū in illa ca in qua
 est appellatū vel in oibus alijs causis vide in c.
 ad hec si in vna el. j. nu. j. in prin. et in c. pterea. el. ij. nu. 1.
 An iterposita appllone sup articulo vniū cāe suspēdat iu
 risdictionē in totū in illa ca vide ibi et in c. bone. in v. xij. du
 bitat. 8. col. nu. 35. et ibi et. qd in appllone et iudiciali et qd
 corā iudice ordinario et qd corā iudice delegato cui sunt
 cōmissē plures cāe applonis. vide in d. c. ad hec. in vlti.
 no. pe. col. numero. 2.
 Si obicit exceptio criminis 3 testē et a repulsiōe est appella
 tū an debeat iterum suspēderi in cā pncipali. vide in c.
 bone. 8. col. nu. 37. et in c. sup eo. el. j. circa pncipiū. col.
 pe. numero. 2.
 Si appellat in vno articulo cāe an ad iudicē deuoluat iu
 risdictionē super tota ca siue articulus eēt cōnexus siue se
 paratus a ca pncipali. vide ibi col. ij. v. sed aduerte et est
 no. limitat. ad c. cū applonibus frivolis. nu. 4.
 Pendente appllatiōe in articulo nō cōnexo a ca pncipali
 an suspendat iuridictio in tota ipsa ca pncipali. vide ibi
 col. ij. v. tertia casus est. nu. 5.

Acta inhibitiōe iudici a quo an sit stenda inhibitiō et sup
 sedendū in tota ca pncipali siue sit appellatū ab articulo
 cōnexo siue separato. vide ibi col. ij. in ver. lra casus est.
 numero. iij.
 Si appellat ab intellucutoria nō tenet iudex supercedere in
 ca pncipali an inhibitiōe. vide ibi col. ij. v. v. aduerte nu. 6.
 An articulus e pñexus in ca pncipali pēdētia applonis
 in ipso articulo an suspēdat ipsaz cām plene ibi col. iij. et
 4. numero. 2. nu. 8.
 An pntationē litterarū nō pferit iudici neqz aufert iurif
 dictio. vide plene in c. sup eo. el. ij. col. iij. circa mediū v.
 vltimo tene menti. nu. vj.
 Si appellat in ca cōue hūis an appellatio suspēdat vel de
 uoluat cāz recouentiois vel e. vide i. c. pterea. el. i. nu. 1.
 Applo et iudicialis nō suspēdit pterita nec futura pscuti
 ua ad actū de pterito pua traditionē possessionis. vel si
 gilli. vide no. in c. bone. v. v. pclusio sit col. 9. nu. 45. et qd
 sit in appllone iudiciali. vide i. c. pastoralis. §. v. et in pn.
 nu. j. ad nostrā. col. ij. v. bi plene. in gl. in vbo reuocamus.
 Applo eximit appellante a iurisdictione iudicis a quo et de
 uoluit ad iudicē ad quē. vide in c. pastoralis. §. v. et in no.
 primo. nu. j. et in c. directe. vbi de h in prin. nu. j.
 Applo nō suspēdit sniam cēsure. vide in rub. col. vi. ij. nu.
 xliij. ver. sed aduerte. nu. xlij. et in c. pastoralis. §. verum.
 in vlti. columna. et 4.
 Pendente. termino assignato p iudicē a quo interim ē su
 spensa eius iurisdictionē et nō valēt gesta p eū vide in c. p.
 lonas in colum. pe. nu. xix.
 An applo suspendat vel extinguat iudicatu quo ad effect^o
 iuris vel infamie. vide in rubrica col. vj. in v. v. est pmit
 tendum et in c. pastoralis. §. verū. in fi. nu. xxiij.
 Per applonē non suspendit iurisdictionē iudicis a quo in
 reuocatiōe antepatoriū vel in bi oque reddūt in faciliore
 expeditionē cāe applonis. vide in c. cū teneamur. in pn.
 prime col. nu. ij.
 Sentētia depolitionis ab ordine vel a bñficio suspēdit p
 applonē subsequētē sicut alia sententia. vide in c. sepe.
 ver. in ea glo. in fi. col. x. nu. 30.
 An et qñ snia suspitiois suspēdat p applonē subsequētē ibi
 Quando superior aduocat cāz ad se. vide in c. ad nostrā in
 tertio nota. in j. col. nu. iij.
 In dubio nō censet supior cām ad se aduocare nisi sit exp^o.
 suz vide ibi in vlti. nota. p. col. nu. v.
 An pendente appllone pot impediri q qd nō vñt sua pos
 sessione. vide ibi v. in ea. glo. in fi. nu. 7.
 Si papa cām pendente ordinario aduocat ad se an videat
 remotaiurisdictionē an qñ sit iudex certificatus de hoc p p
 sentationē litterarū vel aliter vide plene ibi in omnibus
 casibus in v. ex glo. querit pmo. iij. col. nu. vj. et circa fi.
 in v. et adde de his que dicta sunt. iij. pe. col. nu. xij.
 Si papa nō aduocet cām ad se sed incipit cognoscē de cā
 pendēte corā inferiore in illa ca. vide ibi in v. ij. qrit. iij.
 columna numero. ix.
 Si papa delegauit cām sub nomine ppro postea delegat^o
 est mortu^o vtrū ordinarius possit decetero amplius de
 illa ca cognoscē vide plene ibi in fine. iij. col. nu. xliij.
 Terū iterato. Vide d hac in c. sua nobis. in glo.
 i prima. vbi notabiliter de hoc in. ij. col. nu. vj.
 Legatus. An legatus possit conferre beneficia
 vide supra in verbo. beneficia.
 An legat^o de latē possit cognoscē d applonib^o
 ad papā interpositis. vide in c. cōstitutus. el. ij. in vltima
 columna. numero. 23.
 An legatus cardinali aliquid referent credat in p iudicij
 alterius. vide ibi in fine. nu. xxiij.
 Legatus de latē nō pōt apponē cā appllone remota sicut
 nō pōt cōmittere cām summarie de plano et. vide in c.
 pastoralis. col. vj. v. secundo qrit. nu. xvj.
 Si papa cōmittit legationē cum cāa of appllone remota non
 poterit pp h ipse cōmittē cās appellatione remota vide
 ibi numero. xvij.
 Si papa cōmittit legato de latē vel alteri vniuersitatē cen
 sarū cū plena et cōmoda pte nō poterit subdelegare cū
 cāa appellatione remota vide ibi. nu. xvij.
 Philip. fran. de appel. 111

Tabula

Quid qñ statutu constitutio vel lex loquit. pditione nullita-
tis penitus vel pñus vel nullo mō. vide in qua fronte.
col. pe. nu. 43.

An ab iniquitate statutu sit necessaria appella. vel sit ipō iure
nullu z nō trāseat i rē iudic. vide i. c. pñus. el. ij. i. fin. 6.
Statutu qd debeat fieri cōpromissu d3 intelligi qñ est qd.
facti si qñ ē qd iuris. vide in. c. sepe. in. vj. no. 4. ibi q dicitur
qñ iuris z qñ facti z que dicat mixta. col. 3. nume. 9.
Statutu qd bñitus nō deat audiri de crimine tñ audir de
bāno si dicit nō valere qñ nō fuit pñus. in. c. sepe. in. vj.
no. col. iij. nu. xiiij.

Statutu loquens de lib^o includit et extrajudiciales pños
uerfias. vide in. c. sepe. in. ver. xij. z vlti. nota. col. 4. n. 15.
Statutu qd iudex teneat seq cōsiliu sapientia an a snia la
ra fm cōsiliu possit appellari. vide in. c. intimasti. in. ver.
iij. z vltimus actus. 3. col. nu. 6.

An valeant statuta artificum qd victualia nō vēdant nisi in
certo loco aut qd alius nō possit exercere artē suā aut qd
de opemius artificis alter non se intromittit. vide in. c.
significante. in. prin. j. col. nu. j. z nu. ij.

An valeant ordinamēta imponētia pñus sup victualib^o
vel fructibus. vide ibi plenissime. col. pe. nu. xxiij.

Uide ibi sing. ad intellectum. l. j. C. de monopolio. nu. xxiij.
Statutu imponens penā iudici appellationis si causaz nō
offinierit. j. duos menses non incidit in penā si appella-
tio est deferta. vide in. c. ex rōne in. fin. col. h. nu. 95.

Si statutu ariet iudicē ad causam expēdiendam vel ferēdā
sniaz vel qd aliud faciendū d3 intelligi si iudex ad id fue-
rit requisitus. z alias in penā nō incidit vide ibi in. fin. 95.

Licet statutu ariet iudicē ad iudicandū vel pñus pñus
sniam vel ad cām finiedā tñ si pñus inter se componunt
vel trāsgunt iudex nō teneat pñus. vide ibi in. fin. 96.

Quid si partes cōponūt. vide ibi. vj. col. v. vj. querit. z in
ver. vj. queritur. nu. 22. z nu. 25.

Ubi d^o. An supior possit agē pñus iuria z mo-
lestia illata subdito z ipsum repēre a quocūq;
detinēti vide in. c. dilectio fil. deca. in. iij. z in
vj. no. in. ij. col. nu. 6.

Uspēio. An suspēio ab offō debeat obserua-
ri aliq tñalia ne mēdicent. vide in. c. pñus. el. ij. i. fin. 6.
S. verum. col. ij. in. v. ex pñus infer. nu. 12.

Suspensio ab offō siue irrogē infamia siue nō in omni lo-
co cēset suspensio extra territoriu vide ibi col. ij. in
ver. in. ea. glo. ibi sed pñus. col. 3. nu. 16.

Suspensio a bñicio an intelligit de alijs bñicijs extra terri-
toriu in alia ecclesia vide ibi in. v. in. ea. gl. ibi in alio. n. 17.

An suspēio possit fieri ab hoie nō pñus a monitione.
vide in. c. reprehensibilis. in. prin. j. z ij. col. nu. 1.

An sentētia suspensiois suspendatur per appellationē vi-
de in. c. ad hec quoniam. col. j. nu. 3. z nu. 4.

An qd^o egparent suspēio excoicatio z interdictu. vide ibi.
Uspitio. Uide d^o h. s. in. v. iudicia reculatio.

Ubellio. Uellio d3 eligi expēis cōb^o. vi-
de in. c. cū speciali. in. ver. xviij. queritur.

An pñus recusari suspectus. vide plene ibi. in
ver. ij. dubitatur.

Empus z terminus. Uide s. in verbo cōpro-
missu. z in verbo restitutio. z in verbo impe-
dimentu. z in verbo appellationis deferitio.

Appellās pñus sibi pñus z terminu ad pñus dñu appel-
lationē. vide plene in. c. personas. col. 4. z nu. 9.

Iudex a quo non teneat nec potest cogi assignare aliquem
terminu. vide ibi in. prin. i. u. io.

Terminus potest assignari appellati. tam a delegato qñ ab
ordinario. ibi in. v. nota. j. col. nu. ij.

Monē modis pñus iudex a quo assignare terminu appellati
z sit appellatio deferta. vide ibi col. ij. in. fin. in. ver. circa
primu scias. nu. 3.

Quo dicat appellās satisfacere terminis. sic assignatis per
iudicē a quo vide ibi col. ij. in. ver. circa bz pñus. n. v.

Quid si iudex ad quē nō esset in curia vel in alio loco. vide
ibi col. 3. in. ver. sed limita pñus. nu. 6.

Si est assignatus terminus ad se pñus iudicē in appellationē
interposita ad papā an sufficiat pñus corā gñali auditoze
cōradictu. vide ibi in. ver. v. qñ ad pñus. col. 3. n. 7.

Si iudex stultu apploni an possit icōtinēti ex intervallo assi-
gnare terminu appellati. vide ibi i. v. circa. ij. z v. co. 4. n. 9.

Si iudex a quo reiecit z nō admittit appellationem an possit
postea assignare terminu appellati. vide ibi col. v. in. v. si.
sed dubitatur de iudice. col. 4. nu. 10.

An iudex assignando terminu dicatur deferre appellationi
ibi in. ver. i. aduerte. nu. 11.

An in termino assignato possit cōparere appellatus z cogē
appellatē ad pñus dñu vide ibi i. v. s. qñ pñus. co. 4. n. 14.

An iudex ad quē possit abbreviare terminu appellanti. vide
ibi col. pe. ver. si. ij. querit. col. pe. nu. 16. z in. c. cū sit roma-
na. col. nu. 6.

Appellatus nō pñus pñus terminu appellati. vide in. c.
pñus. col. ij. in. v. in. eadem gl. ibi. nu. 12.

An iudex a q possit progare terminu appellanti an vel post
lapsu terminu. vide ibi in. col. pe. ver. ij. querit. nu. 17.

Si iudex a quo assignauit terminu appellanti ad audien-
dū rñsum nō pñus pendēte termino pñus. vide ibi. col.
pe. in. v. sed dubitatur. nu. 19.

Quid si iudex dicit assigno tibi terminu. x. dieru ad accipiē-
dū apostolos vel ad audiendū rñsum z postea qñcumq;
vide ibi col. pe. in. d. v. sed dubitatur. per quez. tex. alias
in hoc singu. ibi. Val. nu. 19.

Singularis limitatio ad. c. nō solū. de app. in. vj. q; pñus
te termino assignato appellati ab iterlocutoria teneat sup
federe. vide ibi col. pe. ver. sed dubitatur. nu. 20.

Utiā si lapsu est tñ tñ in quo appellans nō pñus pñus
in termino. i. si pendente termino nō pñus iudex a quo pñus
cedē in cā. vide ibi in. ver. ij. dubitat. col. h. nu. 22.

Si nō potuit hñ pñus iudicis an currat tñs ad appellan-
dū vel in alijs actibus si potuit appellari vel act^o fieri in
pñus bonestozum virozum. vide in. c. h. in. ver. x. que-
ritur. col. 6. nu. 30.

Lapso termino hois poterit iudex a quo pñus pñus
cutione snie vel in ipsa cā pñus abfz citatōe appellā-
tis. vide ibi in. fin. c. pñus. nu. 25.

An iudex a quo pñus pñus terminu appellati qñ redeat corā
eo vel cū literis impetratis. vide ibi col. ij. ver. vj. aliqñ
ij. col. nu. 4. z in. c. ex insinuatione. in. prin.

Idem terminus est ad pñus dñu appellatōe iudiciales
z extrajudiciales. vide in. c. cū sit in. prin. j. col. nu. 5.

Tps. x. dieru ad appellandū nō pñus progari pñus. vide ibi
col. ij. z in. c. ex rōne. col. vj. z in. v. ij. queritur. nu. 19.

Id tñs. x. dieru ad appellandū progari pñus vel pñus
iudicē. vide in. c. cū sit. col. ij. i. v. in. eadē gl. ibi tñs. nu. 5.

An iudex possit ex cā diminuerē vel progare tñs. x. die-
rum ad appellandū. vide ibi col. ij. in. ver. sed quantū ad
materiam. ij. col. nu. 6.

Limitatio ad. c. venietes. de iure iu. q; ciuitas recognoscēs
supior si pñus pñus artare tñs dñu ad appelladū z pñus
bē applonē. vide ibi co. ij. in. v. ex hñ et infer. nu. 7.

An z qñ iudex possit imuare dilatioēs a iure statutas vide
ibi col. ij. nu. 9. z nu. 10.

In mutatione termini legalis requirit cāe cognitio alias
posset appellari ibi. nu. 10. z nu. 11.

In appellationibus extrajudicialibus an pñus lapsu terminu ho-
minis grauamen transeat in rē iudi. vide ibi. in. fin. i. v.
aduerte cum hic. col. 3. nu. 12.

Terminus iuris in causis bñicialib^o nō pñus pñus a quo
imutari ibi col. ij. in. ver. sed dubitat quid sit. nu. 14.

Tempus qd dat iudicis currit a die pñus iudicis snie vide
in. c. ex rōne. in. aspe. carra v. tertio querit. col. 20. nu. 78

Tempus. x. dieru ad appellandū currit de momento ad mo-
mentu ad horā snie late vide ibi in. pñus. c. j. col. nu. 4.

Tempus appellationis pñus de momento
ad momentu. vide ibi. nu. 4.

Quid si est assignatu tempus ab homine an annus incipiat
currē a die finiti termini datu ab hoie an vō a die appel-
lationis interposite. vide ibi. j. col. nu. 6.

Si grauamen bz cām successuā seu cōtinuā qñ incipiat cur-
rere tempus. x. dieru ad appellandū. vide in. c. ex pñus. L.
col. ij. in. ver. quinto z vlti. in. fin. col. 3. nu. 9.

Quando incipit currere tñs. x. dieru dñu ad appelladū.
si iudex grauauit in dimittendo z negligendo. vide in. c.
ex rōne. col. xv. ver. z aduerte qñ Val. in. d. j. col. 12. n. 13.

An tempus

Tabula

An tēpus qñ credendum sit nuncio portanti signum vel
signu onī vide in. c. significauit. in. ij. col. nu. 7.

An z qñ debitor remittēs vel restitues nuncio an sit libera-
tus. vide plenius qñ alibi ibi. col. ij. no. hac vltima. nu. 7.

Si nuncios ecclesie aufugit cū pecunia mutata an dñu
eccle vñ creditoris. vide col. ij. vñ ad dñu. ij. co. n. 8.

Cuius sit periculum si nuncios vñ dñu dicebat equum
emptori q in itinere decessit. vide ibi in. ver. vlt. vide. n. 9.

Ulatio. An deat ēē realis oblatio vel sufficiat
verbalis. vide in. c. interposita. in. prin. in. ver.
pñus. limita. col. 6. nu. 18.

Uficialis. Nō pñus officialia reformari in offō
nisi oēs cōsentiant z vnus cōtradictio suffi-
cit. vide in. c. constitutus. el. ij. in. ver. si. in. glo.
i vbo oñz. ibi z ex his dñu Danoz. col. ij. n. 13.

Ratores. An oratozi aliqd sit ipñadu qñ nō
excessit madatu. vide in. c. ponit in. ij. no. nu. 1.

Artonus. Pñus patronus astringit ad eligēdū
presbyteru magis idoneu vinculo iuramēti vi-
de in. c. cōstitut. el. ij. in. prin. j. col. pñus. no. n. j.

Ad patronu spectat custodia vacantis ecclesie vt possit p-
cipere fructus. vide in. c. bōe. in. pñus. j. col. nu. j.

Supertas. An paupertas excuset a pena. vide
in. c. reprehensibilis. col. ij. in. glo. h. nu. 9. z 10.

An qui nō pñus soluere luat in corpus habeat locū in cāis
ciuilibus. vide ibi col. ij. in. ver. in. ea. glo. nu. 11.

An ibi foro pñus qñ nō pñus soluere sit liberat^o. vide ibi. n. 12.

An q substituit penas corporales sit liberat^o si postea de-
uenerit ad pñus iudicem fortunā. vide ibi sing. nume. 13.

Qui nō pñus soluere multas liberat ipso iure rōne inopie.
nec oz cauere si ad pñus iudicem fortunā pñus. vide ibi
in. ver. in. multa vero. col. ij. nu. 14.

Ena. Quia pena pñus calūniolē appellās d^o
iure ciuili z qd de iure canonico. vide in. c. ij.
circa. h. nu. 3. z in. c. sup. eo. el. ij. col. 4. sup. gl.

U. nu. 12. z in. c. reprehensibilis. in. ij. no. ij. col. nu. 5.

Pena legis. eos. s. ne tñ. de ap. nō bz locū de iure canonico.
vide in. c. reprehensibilis. in. ij. no. ij. col. nu. 6.

Ac inopia excuset a pena legis vel cōtractus ibi vide col.
ij. in. prin. in. ver. in. glo. h. nu. 11.

An illaregula qui nō pñus soluere luat in corpus heat locū
in cāis ciuilibus. vide ibi col. ij. in. ver. in. ea. glo. ibi bz
arbitrium. nu. 11.

An in foro cōsciētie excuset quis rōne inopie. vide ibi. n. 12.

Qui substituit penas corporales liberat in totum lz postea
pñus ad pñus iudicem fortunā. vide ibi. nu. 13.

Rōne inopie sit liberatio z remissio a multa. vide ibi. col.
ij. nume. 14.

Qua pena pñus iudex qui non defert iuste vel qñ defert
vbi nō erat deferendum. vide in. c. de pñus. in. fin. nu. 4.

Ussessio. Possessio. Uide s. in vbo iura in.
corporalia.

Possessio pñus acqri monasterio p monachū
imo p quēcūq; amicu z cñeu. vide i. c. bone. ij. no. nu. 3.

An z qñ possessor pendente lite nō debeat turbari in sua
possessioe. vide in. c. cū teneamur. in. pñus. in. i. col. nu. j.

Appellatioe z lite pendente nō oz possidēs turbari in pos-
sessione sua ēt si pñus facie appellatio z possessio appeat
contra ius ibi col. ij. sup. j. glo. nu. 7.

An intelligat. l. j. C. si pñus vel alio mō. vide ibi singu. n. 6.

Quando possessor est suspectus pñus lite pñus z appella-
tione sequestrari possessio ibi vñ. s. limita. 3. col. nu. 9.

An per solutionem pensionis vel fructu probet possessio
vide in. c. bone. in. glo. in. verbo. vna. in. ij. col. nu. 7.

Plura vero remedia recuperadi possessionē contra tertiū
possessorē cū possessore ēt cū tñ. z bonafide. vide ibi col.
ij. in. ver. amplius ēt aduerte. cū seq. nu. 13.

Possessor cōdēnatus pñus appellatione nō desinit dici
possessor. vide in. rub. col. 6. sup. vñ. ij. ēt pñus dñu. n. 8.

Pactū de intrando possessionē pñus auctoritate nō bz lo-
cū cōtra tertiū possessorē nisi prius eo citato. vide in. c.
ex rōne. in. pe. car. i. v. z adde alias limitatioēs. notabiles.
col. 22. nu. 84.

Nō oz possessor turbari ēt si q possessio ēt ius vide nō
ta. in. c. significante. in. glo. j. in. ij. col. n. 9. Cōtra tertiū

possessorē rei affecte vñus lñglosi an pñus fieri executio. vñ
de. j. in verbo snie executio.

Si lite pñus trāseratur possessio in tertiū sit renuocatio p
viā attēti. vide in. c. ex rōne i. v. car. post pñus
col. 21. nu. 80. z 81.

Relatus. Uide d^o hoc s. in verbo obediētia.

Rescriptio. An litis cōtestatio inualida z ci-
tatio vel libellus interrumpat pñus. vide
in. c. vñ debitus. in. vñ. in. glo. ij. in. fin. z ibi plene
z de interruptione rescriptio. col. 4. nu. 7.

Rinceps. Princeps ēt nō recognoscēs su-
pñus in his que pñus decore z bonestate
pñus religiois subest sumo pñus. vide i. c.
consuluit. el. ij. plene de hoc. nu. 3.

Robatio. Qui incumbat onus pñus nullita-
tē ex defectu iurisdictionis vel pñus iudicis
vñ arbitri. vide i. c. dilecto. vñ. l. qñ. co. 34. n. 124

Iuramētū dicat legitima pñus. vide in. c. ex rōne. co.
An quarta in. ver. nec pñus obstat. nu. 12.

An possit cōsuetudine introduci qd pñus imperfecta facta
habeat pñus plena probatione. vide in. c. j. col. ij. nu. 6. z 7.

Quam pñus faciat fama z vñus testis. vide in. c. j. col.
scda in. glo. in. verbo fama. nu. 8.

Probationes diuersi generis cōfiguntur ibi vide.
Probati oz cōfessio absente parte pñus duos testes. vide ibi
in. ver. z intellige. ij. col. nu. 8.

Probati oz indicij per duos testes z indicij est minus
qñ semiplena probatio. vide ibi. ij. col. nu. 8.

Fama oz probati ad minus pñus duos testes. vide ibi. nu. 8.

Testis probans de fama oz reddere rōne sui dicti ēt nō in
terrogatus. vide ibi. col. 3. nu. 9.

Qua pñus faciat fama in ciuilibus vel criminalibus ciui-
liter vel criminaliter. vide ibi col. ij. in. vñ. ij. limita. z in
ver. scias. nu. 11. z 12.

Appellās teneat pñus se appellasse. z. j. x. dies qñ pñus
tur appellati. j. x. dies. vide ibi in. vñ. extra glo. 3. col. n. 13.

An probadū appellationē an sit dāda dilatio extra curiaz
ibi in. ver. qd si opponit. col. pe. nu. 14.

An appellatio sit pñus a lñe cōtestata vel post vide. ibi
col. 8. in. ver. dubitat. tamen. nu. 15.

Quid asit si opponit sigilla non ēt auc. an def dilatio extra
curiam ibi in. fin. nu. 16.

Data dilatioe pñus testibus poterit pñus et instrumēta vi-
de ibi in. fin. nu. 17.

Allegationes indigeat pñus pñus pñus dñu cā. vide
in. c. sepe. in. ij. nota. ij. col. nu. 5.

Utrum statuta loci z cōsuetudines debeāt pñus coraz iu-
dice vel teneat iudex supplē ex offō ibi vñ. i. f. i. co. n. 6.

Qui offert se icōtinēti pñus z pñus pñus an sit pñus ex-
clusus. vide in. c. interposita in. fin. col. h. nu. 10.

Quos effect^o opet offert pñus icōtinēti. vide plene pñus
Rocurator. Si pñus dolo vel negligētia
nō ēt pñus appellatioe an pñus dñu. vñ
de i. c. ex rōne. 8. col. in. vñ. qñ asit si occurrerit

impedimentum. nu. 34.

Si procurator nō appellauit aut est cōmuni an pñus iudice
dñu vide in. c. cū speciali. s. porro. in. fin. vñ. queritur.
pe. col. n. 16. z in. c. nicolao. i. h. in. c. rōne. col. 8. n. 20. i

ij. impedimēto. vñ. qd asit si occurrat impedimētū. nu. 34.

In actis collegialibus nō pñus qñ pñus pñus iudicis inuitis
alijs. vide in. c. cōstitut. el. ij. col. ij. in. vñ. no. nume. 5.

Utrum madatu probet. pñus literas cōstituens. vide
plene in. c. significauit in. prin. nu. 1.

Utrum abbas vel alius clericus pñus ēt pñus pñus pñus
in curia seculari. vide no. in. c. cōstitutus el. j. in. pñus. nu. 1.

Utrumq vadit in peregrinatione teneat dimittere pñus
toze vel possit cōtra ēt procedi ad pñus vel ad scdm de
cretis. vide in. c. meminimus. in. prin. nu. 1.

An z qñ citatus coram papa possit cōparere pñus pñus
vide in. c. cū parati. in. vñ. nota. j. col. nu. 3.

Utrum ex cōtumacia pñus potest dominus cōdēnari
in expensis. vide in. c. sepe. in. j. no. j. col. nu. i.

Quid in causis beneficialibus matrimonialibus vel in cā
statutis an dolo vel malitia pñus iudicet dñu ibi.

Philipp. Fran. de appel. B iij

h. col. nu. 2.
Quid reuocet mittere pcuratorem sine sufficienti mandato vide in c. nicolao in vlt. no. in j. col. nu. 3.
Quilibet pcurator oicif habere sufficienti mandato ad op ponendum et descendendum qd ca non sit tractanda in curia vide ibi in vlt. quarto queritur. ij. col. nu. 8.
Procurator ad impetrandum an intelligat datus ad extra iudicialia ibi in vlt. v. queritur. col. ij. nu. 9.
An procurator debeat hre mandato ad articulu apponnis vel et ad cam principalē ibi in v. vj. querit. ij. col. nu. 10.
Si dñs nō appellauit an sufficiat appellatio procuratoris vel ecōtra ibi vide. ij. col. nu. 13.
Procurator an pōt expōse renunciare appōnē ibi in v. 7. queritur. 3. col. nu. 11. et in c. interposita. §. ille deniq. col. 3. nu. 10. in ver. 6. queritur.
Procurator constitutus ad audiendū audientia nō poterit ab illa appellare. ibi in ver. vij. querit. col. 4. nu. 13.
Procurator constitutus ad litē cōtestandā an poterit ap pellare. ibi in ver. nono queritur. col. 4. nu. 15.
An negotiorū gestor possit appellare. ibi in fi.
Restitutio. **A**n sufficiat vnica ptestatio ad psti tuendū iudicē vel pte in mora. vide in c. ex rōne. col. 9. vlt. sed queritur in hoc. nu. 39.
An ptestatio scā iudici pdecessor in officio pstit corā suc cessore. vide ibi in ver. ij. queritur col. 10. nu. 41.
An et qñ valeat ptestatio contrario facto in iudicialibus et extra iudicialibus. vide in c. sollicitudinē col. vlt. in v. in glo. fi. ibi in eadē glo. in fine. nu. 18.
Valeat ptestatio a faciente actū cōtrariū pziuelegio vsi sic non renunciet pziuelegio vide ibi in fi. nu. 19.
Protestatio qñ occurat impedimentum an sit necessaria vide in c. fi. col. ij. in vlt. in eadē gl. in fine. nu. 13.
Quid debeat cōtinere ptestatio qñ appellat in absentia iudicis. ibi in ver. et aquerte primo. col. 3. nu. 14.
Si post appellationē timor esset an sit iterato appellandū. vide in c. fi. in ver. ij. aduerte. col. 3. nu. 15.
Si emptor est ptestatus q nō pōt denunciare venditori litē motā qz ignorat vbi degit si postea exhibet se. et neces sario denunciandū. vide ibi. nu. 16.
Si aliquis pmetū nō audet ptestari. vide ibi in fi. col. fi. nu. 5.
An sit necessario ptestandū coram honestis viris. vide ibi in fi. et in vlt. sexto queritur. col. 4. nu. 22.
An ptestatio possit fieri de nocte. vide ibi in v. 8. qñ col. 5.
Rescriptū. **N**ō valet rescriptū si nō fiat mētio de appellatione et extra iudiciali. vide in c. x. bone. in vlt. xij. dubitatur. col. 8. nu. 31.
An in rescripto est cā appōne remota nō sufficiat facere mentiones de appōne nisi fiat in specie mentio de ipsa cā et alias rescriptū est surrepticiū. vide singu. in c. pa storalis col. iij. in v. vlt. operatur. nu. 8.
An in primo rescripto est cā appellatione remota vel alia notabilis clausula nunq per scōm rescriptum faciens mentionē de primo tollitur primū nisi in specie sit facta mētio de illa clausula. vide in c. pastoralis. col. ij. in prin. in ver. secundo operatur. nu. 5.
Qui impetravit rescriptū cā clausula appellatione remota nō potest inuita parte renunciare dicte clausule. vide in dicto. c. pastoralis. col. iij. ver. xij. operatur. nu. 11.
Quando sit q exceptio pzonionis possit opponi contra rescriptū post litem contestatā et post sententiam vide in c. super eo el. j. in vltima columna in versicu. in gl. fi. et in c. dilecto in j. not. prima col. nu. 10.
Si appellatur a correptione non valet rescriptum nisi in eo ex primatur causa ipsius condemnationis vide in c. iij. in fi. prima col. numero. 4.
An ptestationem litterarum iudex delegatus non dñ habere iurisdictionē nec potest in causa procedere vide in c. super el. ij. in ver. vlt. tene menti. col. ij. in fi. nu. 7.
An ptestationē secundā litterarū valeat processus factus. virtute pmi rescripti. vide notabiliter ibi. nu. 7. et nu. 8.
Quando sit q valeat processus per delegatū ante ptesta tionem rescripti de expōso vel tacito consensu partiu vide ibi nota. numero. 9. et nu. 10.
An impetratione rescripti super appellatione non est ne cessario facere mentionem de nomine iudicis qui tulit sen.

tentiam sed iudex ad quem bene debet esse certus et no minatus. vide in c. oblate. in primo no. prima col. nu. 1.
An valeat rescriptū ipetratum lite pendente et qd de iure civili et qd de iure canonico. vide plene in c. vt debitus in v. in ea dem glo. ibi iaz cepta est. col. 13. nu. 32.
An delegatus de latere vel inferiora principe pōt cōcedere rescriptum lite pendente. vide ibi. co. nu.
Rescriptū cōcedens tertiā appellationē an valeat vide in c. sua nobis. in ver. secundo querit. col. 3. nu. 12.
Quid si in rescripto est clausula nō obstante snia vel tertiā appōne an valeat vide ibi in ver. ij. querit. nu. 13.
An rescriptus sit impetrandū p pupillū vel et contra eius tutores. vide in c. ex parte el. ij. in prin. nu. 1.
An ipetrās pōt renunciare suo rescripto post ptestationē vid in c. interposita. i. v. vj. qñ. §. ille deniq. col. 3. nu. 11.
An valeat rescriptū si nō fiat mētio de appōne sua vel ad uersarij siue sit iudicialis siue ex iudicialis appō. vide in c. ad nram in v. in gl. fi. in principio et in c. ablate in vlt. in glo. fi. in principio col. 6. nu. 4.
An valeat rescriptū super appellatione a diffinitua si non fiat mentio de cā grauaminis ipsius appōnis et quid in appellatione ab in terlocutoria. vide ibi plene in vlt. se cundo limita in fine. col. 6. nu. 6.
Descriptū impetratū sup appōne est surrepticiū nisi fiat mētio de termino assignato ab homine in appōne. vide plene ibi in ver. vltimo limita. col. 6. nu. 8.
An appeat et ipetrat iudex in curia ad quē ē appellatū v3 rescriptū et ipetratio et qñ terminū et nulla scā mētio de termino vide singulariter ibi in fine. vi. col. nu. 17.
An hodie in rescripto attēdat ipsa date litterarū vel ipsa p sententiā vide. c. vt debet in qñto no. 2. col. nu. 2. et plene ibi sup. iij. gl. et sup. v. in ver. in eadē gl. in fi. col. xj. et xij. et numero. 29. et 31. et col. 13. nu. 32. et 33.
An hodie valeat rescripta pmo ptestata nō faciētia mētio nem de primis litteris nō ptestatis. vide ibi in vlt. alia et secunda. conclusio pncipalis col. 14. nu. 34.
Cōtumax nō pōt opponere q rescriptū sit impetratū non facta mētio de pmiis litteris. vide ibi in v. scias tamen columna. 15. numero. 35.
Quid qñ cōcurrunt duo rescripta quorū vnū est generale et alterū speciale an attēdat. itē terminus ptestationis vide ibi in ver. vltimo dubitat. col. 17. nu.
An sufficiat sola ptestatio rescripti absq citatione partis. vide ibi in glo. in verbo. assignate. col. 17. nu. 36.
Estitutio in integrū. **E**cclasticus et iudex ppetō in cā rēsonis si clericus in bonis patri et onia bus eam petat. vide in rub. in fi. col. fi. nu. 44.
An lesione in iudicio foris possit peti restitutio in integrū rōne mioris etatis vel enozmis lesionis. vide i rub. col. 3. i. v. et adde pdictis et p eadē rōne dicebat et in col. 3. in ver. sed dubitat an rōne minoris etatis. nu. 8.
Quis sit iudex cōpetens in banda restitutōe in cā appō nis rōne impedimenti. vide in c. ex ratione. in vlt. circa primū breuiter dic col. xj. nu. 50.
Qualis ordo iuris sit seruandus in restitutione cōcedēda vide in vlt. secundo aut dicas. col. 11. nu. 51.
Ad quantū tempus detur restitutio ratione impedimēti oc currētis in termino hominis. vide ibi in v. circa quintū membrum principale. colum. 13. nu. 54.
Et quid si impedimentū occurat in termino iuris ad quā tum tempus detur restitutio. vide ibi in vlt. videndum est nunc de impedimento. col. 13. nu. 55.
Quando impedimentum occurrit in primo fatali ad quā tum tempus fiat restitutio et qd de impedimēto in toto anno et quando in principio vel in fine anni. vide ibi in vlt. circa primū. videtur. col. 13. nu. 56.
Quid de impedimento in secundo vel tertio fatali ad quā tum tempus detur restitutio vide ibi in vlt. secundo casu quādo impedimentū colū. 15. nu. 57.
An si ipedimētū occurat i tertio fatali an vlti? p dari re stitutio. vid ibi i v. circa scōas dubitationē co. 15. nu. 57.
An sit necessaria declaratio iudicis sup impedimento vel potest deduci incidenter vide ibi in vlt. sed dubitat in pdictis. col. 16. numero. 59.
An quilibet iudex potest restituere aduersus suā sententiā episcopi

epi ibi in ver. decimo querit. in c. dilecti. el. i. co. 8. n. 4. et. **A**nycari? pōt restituere aduersus sniaz epi ibi i v. qñ. **A**n legatus de latē pōt restituere aduersus sententiā pape. **C**ontra sententiā vicarij vel delegati principis solus prin cepe restituit. vide ibi. nu. xij.
Delegatus principis an possit ipse principaliter et inciden ter restituere aduersus suam sniam ibi. nu. xij.
Aliqua cōductus. **Q**ui ibi iudex possit pcedē saluū pductū. vide in c. ex parte circa prin. in fi. in vlt. col. nu. 23.
An et qñ quis pparre sub saluo conductu. ibi.
Ententia diffinitua et interlocutoria. **A**n a snia sup desertiōe sit diffinitua vel interlocutoria. et possit reuocari. vide in c. ex rōne. col. 19. in ver. 13. qñ pmo an bec snia. et in v. scō. qñ. n. 74. et n. 75.
Si ordinarius vel delegatus pronūciat se cōpetētē vel in cōpetētē an possit reuocare. vide ibi in v. ij. qñ. nu. 75.
An et bñ sententiā suspēdatur per appellationē. vide in c. ad bec qñ. in prin. j. col. nu. j.
Sententia lata sup iuris dispositiōe trāsit in rē iudicatā si cut qñ fēf sup dubio facti. vide i. c. sepe. i. v. no. co. n. 8.
An interlocutoria possit reuocari per iudicē inuitis partib? vide in c. cū cessante. in prin. in ver. vj. no. in. ij. col. n. 4.
Quid si ab interlocutoria sit appellatū an possit reuocari ibi numero. 5.
Causa notabilis in qb? snia pōt reuocari. vide ibi plene in c. cū cessante. col. ij. in v. i. c. gl. ibi nō tñ qd iudicē. n. 8.
Qñ sit q snia interlocutoria possit reuocari per iudicē. vi de ibi in ver. si vero queritur col. 4. nu. 10.
Quid sit interlocutoria habeat vim diffinitue an possit re uocari. vide ibi in ver. 13. iij. limita primo. col. 4. nu. 11.
An et qñ pceptū iudicis potest reuocari. vide plene in v. et ex his inferur. col. 4. nu. 12.
An si iudex absoluat ptes obseruatōe iudicij? pñūciat se nō ē iudicē. cōpetētē vel nō ē pcedēdū oblatib? ex ceptionib? vlt appellationē desertā an pōt talē interlocu toria reuocare. vide ibi plene. in v. ij. limita. co. iij. num. 13.
Quid si ab interlocutoria sit bis appellatū et cōfirmata an possit reuocari. ibi in ver. iij. limita. col. 5. nu. xij.
Quid si interlocutoria sit lata consensu partiu ibi in ver. quarto limita. nu. 15.
Quid si iudex petuli appellationi pōt reuocare interlocu toria. vide ibi in v. v. limita. et qd in ordinario. et delega to. nume. 16.
An iudex a quo possit reuocare interlocutoria. p? ibi bito nē facta p iudicē ad quē. vide ibi in v. 6. limita. co. 6. n. 18.
Quid si interlocutoria erat nulla an possit reuocari post in bitionē. vide ibi in ver. amplius intellige. col. 7. nu. j.
An iudex a quo possit reuocare interlocutoria p? appella tionē admissam per iudicē ad quē et alteri delegat. vi de in c. cū cessante. in ver. vj. limita. nu. 20.
Quid si lis erat iā cōtestata corā iudice ad quem. vide ibi in ver. 8. limita. nu. xij.
An sententia interlocutoria esset iam mandata executio ni an posset postea reuocari maxime de consensu partiu vide ibi in v. nono. limita. nu. 22.
An sententia interlocutoria magni iudicij possit reuocari absq cause cognitiōe. vide ibi in v. et ex his alia conclusio col. 8. nu. xij.
An si fiat reuocatio absq cognitiōe cāe sit nulla. vide ibi in ver. q aut si reuocatio. col. 9. nu. xij.
Interlocutoria sup declaratione vbozū sentētie vel in qñtibus an possit reuocari. ibi in v. x. limita. col. 9. nu. 25.
Interlocutoria taxationis expēsarū pendēte iuramento. an possit reuocari. vide ibi in v. 11. limita. nu. 26.
An iudex possit reuocare interlocutoria si nō reficiant ex pte facte p appellatē. vide ibi in v. ij. limita. n. 27. el. ij.
Interlocutoria lata sup exceptiōe pemptoria puta pñūcia uit iudex exceptionē pacti trāsactiōis vel pscriptiōis nō obstat an possit reuocari. vide ibi vlt. xij. limita. n. 28.
Quid si iudex pñūciat rescriptū nō ē surrepticiū vel im petrātū ab excoicatio an possit reuocari. vide ibi v. scōo si iudex. col. x. nu. 29.
Quid si iudex pronūciat se esse vel non esse iudicē compe tentem. vide ibi v. ij. qd si iudex col. 10. nu. 30.

Quid si iudex pñūciat tutorē vlt curatorē esse legitimū vel nō an possit reuocari. vide ibi in vlt. iij. si iudex cum se quentibus. col. 10. nu. 31. et col. xj.
Alqz ad quantū tempus possit reuocari interlocutoria. vide ibi in vlt. xv. queritur. col. 12. nu. 32.
An iudex cogatur ad reuocandū interlocutoria vel sit ar bitrariū. vide ibi in ver. vltimo queritur. col. 12. nu. 33.
An iudex possit plures suaz interlocutoria reuocare. vide ibi in vlt. postremo. col. 13. nu. 36.
Que dicatur snia diffinitua et que interlocutoria. vide ibi in vlt. extra glo. vide ibi in fi. c. col. 13. nu. 38.
Quid de snia lata sup exceptionibus pemptorijs vel decli natorijs an sit interlocutoria ibi. nu. 39.
Quid de snia qua pronūciatur instantiam cause fore per emptam. vide. nu. 40.
Quid de sententia que fēf sup pcessibus. vide ibi. nu. 41.
Quid de sententia qua pñūciatur iudicē esse suspēctū. vide ibi in ver. iij. col. 14. nu. 42.
Quid de snia qua pñūciatur posse vel nō posse appellari. vide ibi in vlt. vj. nu. 44. et vide in c. sua nobis. in quarto notabili. j. col. nu. 3.
Quid de sententia qua pñūciat esse pbatum vel nō. vide in c. cū cessante. in v. v. col. 14. nu. 43.
Quid de sententia qua pronūciatur fuisse bñ vel male ap pellatū seu laudatū. vide ibi in v. vj. nu. 45. col. 14.
Quid de snia qua pñūciat appōne fore desertā. vide ibi i v. vj. 3. co. n. 14. et i. c. sua nobis. i qñto no. co. 14. n. 46.
Quid de snia que fertur super reuocatione attem ptiatorū? vide in ver. nono. col. 14. nu. 47. in d. c. cū cessante.
Quid d? ibi bitoria seu reuocatiōe ibi bitoria. vlt i v. n. 48.
Quid si pñūciat instrumentū vel sententiā exequendā. vel non. vide ibi in ver. xj. nu. 49.
Quid de sententia que fēf sup liquidatione sententie vel instrumenti. vide ibi in vlt. xij. nu. 50.
Quid de sententia qua iudex pñūciat pbatōes admittē dū vel nō seu cē pcedendū vel nō vide ibi in v. xij. nu. 51.
Quid de sententia qua pñūciat deueniendū esse vel nō ad primū vel scōm decretū. ibi in v. xij. nu. 52.
Quid in snia pmi vel scōi decreti ibi vide in vlt. xv. nu. 53.
Quid in sententia sup expensis seu taxatione expensarū et quid si fiat in sententia diffinitua. vide ibi in v. xv. n. 55.
Quid de sententiā que fēf sup vbi dubijs pziuelegiū. ibi in ver. 18. col. 15. nu. 56.
Quid de snia q fēf sup alimētis ibi in v. xviij. co. 15. nu. 57.
Quid d? snia q fēf sup excoicatiōe rez. vlt ibi i v. xj. n. 58.
Quid in snia q fēf sup iudicij possessorijs vide ibi in ver. xj. numero. lix.
Quid in sententia qua iudex pñūciat cām cōpromittendū vel non. vide ibi in v. xij. nu. 60.
Quid in sententia que fēf sup nullitate qctus vel sententie ibi in v. xij. nu. 61.
Quid de snia absolutoria ab obseruatōe iudicij ibi in vlt. xxiij. nu. 62.
Quid in sententia qua iudex absoluta cōtēntis in libello vide ibi. nu. 62.
Quid si iudex pronūciat tutorem vlt pcura torē legitimū vel ecōtra ibi in vlt. xv. col. vlt. nu. 63.
Sententia lata super articulo iuris ē interlocutoria. vide in c. sua nobis. in. 4. notabili. j. col. nu. xj.
Sententia lata sup tertia appellatione an sit nulla. vide in c. sua nobis. in. ij. col. 3. nu. xj.
Sententia que trāsit in rem iudicatā an possit tolli p pri cipē. vide in c. sua nobis. in ver. tertio querit. col. 3. n. 13.
Si duo vicarij cōstituti insolidū tulerūt duos snias pziuas pōt dominus vel eps cui velit adherere q est notandum ad. c. fi. de re iud. vide. c. dilecti. el. ij. v. xv. qñ. co. 9. n. 48
Quando sit q iudex intelligit pñūciasse sup exceptionib? vide in c. ex parte. col. 3. nu. 9. in ver. aliquando et tertio.
An sit q per pcessum adulteriorū iudex censet pñūciasse sup exceptionibus. vide ibi. col. 3. et seq. d. nu. 9.
Quando exceptio nō est opposita nō censet tunc sup eo p nūciatū ibi in v. aliquando et quarto. col. 5. nu. 11.
Snia lata cū vno an possit vel noceat alteri iaz in cā pncipali qñ in cā appellationis et quid si res ē corporalis diuidua vel non vel incorporalis. vide plene in c. p. p totum.

Sententia in ea nullitas lata p vno an noceat vel pfit alijs
cōtra quos nō est actū. vide ibi in fi. nu. 14. col. fi.
Quid si snia est lata sup nullitate et tunc an faciat p iudiciū
alijs qd nō ē actū ibi. vide i. c. dilecto. i. fi. co. fi. n. 200.
Quid aut de snia qua iudex pñciat aliqñ nō audiēdū an
sit interlocutoria. vide in. c. cū cessante vñ. xxiij. dubitatur
in fi. col. pe. nu. 62.

Sententia. Quasi debeat formari snia p iudice
appellatōis. vide in rubri. col. vj. in vñc. quinto
est premittendum. nu. 31.

An et qñ psumat p snia si est appellatū vel nō vide ibi colū.
vj. in vñ. suspendit sniam. nu. 26.

Appellatione snie in dubio intelligitur diffinitiva. vide i. c.
sup. co. el. ij. in pñcipio. vñ. scdo no. nu. 2.

Lz snia in beneficiis trāseat in rē iudicatā quo ad p-
iudiciū pñs nñqz est tñ i pñdiciū supioris. imo semp pñt
ex offiō iquirē. vide i. c. cōstitut. el. ij. co. scdo notabi. n. 2.

Lz in snia exprimat vna cā et addiciat cā gñalis. et ex alijs
pluribus cās tñ si cā expressa sit falsa pñmit qd alie sint
falsae. vide i. c. cōstitut. el. ij. co. iij. i vñ. tertia solutio. n. 14.

An cōfirmatio sit snia diffinitiva. vide ibi in versic. subdit
tamen do. Anto. nu. 16.

An snia ferri possit sub cōditione intrinseca vel extrinseca.
et qd in sententijs cēsure. vide i. c. j. in pñ. in. iij. nota. n. 3.

et in. c. pñtes. in pñmo no. nu. 1.
De snia lata ex cā falsa et qd si in snia sint expresse due cāe
quarū vna continet expresse iuris errorē. altera nō. vide
in. c. dilecto. in ver. lñ. queritur. col. 4. no. 155.

An et qñ in cā appellatōis possit snia reformari ex noua cā
vide ibi et in. c. cū in ecclesia. circa finem. ij. col. nu. 10. i

Si appellatō nō pñducit sniam an appellatō fiat deserta. et
an teneat pducere sniam et appellatōne vide de his i. c.

cū in ecclesia ibi in vñmo not. j. col. nu. 3. et in. c. ex rōne
col. xx. in ver. iij. querit. in fi. col. 20. nu. 78.

An pot' sit psumendū et iudicandum p snia lata qñ p ipsa
appellatōne vñ. vñ. i. c. d. pñte. co. ij. i vñ. aduerte tñ. n. 2.

Sententia et instrumenti executio. Lz sit notoriū
cām appellatōis nō posse expediri et modicū

reflet de tpe fataliū nō pñt pñ interim executio
snie. vñ. i. c. ex rōne. co. xx. i vñ. circa dñmū et vñmū. n. 76.

An lapsō anno possit statim sententia mandari executioni vi
de ibi in versiculo secundo queritur. numero. 77.

An deserta appellatōe possit statim fieri executio vel de rē
pus qd dñt iudicatis et quid si prima sententia fuit tertio

confirmata. vñ ibi in versic. tertio queritur. numero. 78.
Si pñtat appñone ēē deserta an possit fieri executio snie absqz

citatōe et alia cognitiōe cāe. vñ ibi i vñ. qñ co. 21. n. 79.
Si iudex fuit facilis exequendo debeat ēē facilis i reuocā-

do executionē. vide ibi co. 21. nu. 80. et nu. 81.
Si iudex pñcessit sine citatiōe et de facto. ita sine citatiōe et

de facto dñ reuocare. vide ibi notabilr. nu. 81.
Si snia nō est appellatū an possit fieri executio absqz alia

citatiōe. vide ibi in ver. v. queritur. col. 21. nu. 82.
Si snia ex executionem paratā ēē de iure cōi. vide ibi. nu. 83.

Cōtra tertiu possessorē vel aliū quēcūqz nō notatim in snia
nō pñt fieri executio sine citatiōe et cāe cognitiōe ēē si ter-

tius possideat rē affectā vicio litigiosi. vide ibi in pe. car.
in fi. et i vñ. et adde alias notabiles pñclūdes. co. 22. n. 84.

Snia vel instrumentū nō hz paratā executionē qñ tertiu nō
notatū in instrumento ēē si possideat rē obligatā et hñsi

fit heres. vide ibi in ver. ij. adde. col. 23. n. 86.
Contra heredes vñuersalē nō pñt fieri executio snie nisi eo

citato et cā cognita et liquidato qñ heres l3 qñ defunctū
fuisse paratā executio vide ibi in dicto vñ. n. 88.

Ad quē iudicē spectet executio snie deserta appñone. vide
ibi in vñima car. in vñ. querit. col. 23. nu. 89.

Quid si iudex appellatōis pñciat expñse appellatōne
desertā an tñc ad eū spectet executio et quid si cōfirmat

expresse primā sententiā. vide ibi. col. 24. nu. 90.
An executio possit pñ. ante qñ sit lata declaratoriā per iu-

dicē appellatōis super desertiōe. vide ibi in vñ. vñ. vñ.
mo queritur. nu. 93.

Cautela notabilis vñnunqz possit fieri. executio sententię

nisi sit primo p iudicē appellatōis pñciatū appella-

tiōne fore desertā. vide ibi in fine. nu. 94.

Si ex forma statuti tempora appellatōis finiende sunt vñ-
lia nunqz pñt prius pñt executio snie qñ sit p iudicē ap-

pellatōis pñciatū appellatōne fore desertā. vide ibi
in fi. sing. de hoc. vñ. col. nu. 95.

Qñ in rescripto ēē cā appellatōe remota pñt fieri executio
snie nō obstat qñ sit appellatū et pñdeat appellatio vide

in. c. pastoralis col. ij. in ver. quarto operatur. nu. 6.
An exceptio spoliatiōis ipediat executionē sententię. vide

in. c. pñtis. in fine. col. fi. nu. 7.
An delegatus ad vñuer sitatē cārū hēat executionē snie sue

vide in. c. cū cām. in vñima car. in vñ. alia pe. col. nu. 22.
Eruus potest inuito dñō ad baptisimū pñmoueri

i tñ nō sit liber. vide in. c. cōstitut. el. ij. in pñ. n. 2.
Seruus nō pñt inuito domino pñmoueri ad sa-

croz ordines nec sit liber. vide ibi. nu. 2.
Iudeus an possit habere seruū chñstianū vñ an chñstianus

possit habere seruū iudeū. vide ibi. nu. 2.
Equestratio pñt fieri lite et appñone pendēte qñ

possidēs ē suspectus de dilapidatiōe. vide in. c. cū
teneamur. col. ij. sup. j. gl. in vñ. l3. limita oia. n. 9.

Sequestratio h3 locū ēē in reb' imobilibus. vide ibi. n. 10.
An sequestratio debeat fieri p iudicē a quo vel p iudicē ap-

pellatōis. vide ibi. nu. 11.
Agillū. An sigillū deputatū ad certos actus p-

bet si opponat in alijs negocijs diuersis. vide in
c. significauit. in pñ. nu. 1.

An castellanus excuset si tradidit castri virtutē sigilli gñis
illis domini ibi. col. i. ver. ij. nota qñ caplm. j. col. n. 2.

An possit quis sigillare alieno sigillo ibi. nu. 4.
An vtens diuersis sigillis incidat i penā falsi ibi. j. col. in vñ.

in alijs tñ casibus. nu. 4.
An teneat qñ credē nuncio portanti sigillū vel aliud signū.

vide ibi plene i. j. et ij. col. in vñ. no. hac vñimā expñti o-
nem nume. 7.

An possit alicui interdici vsus sigilli et insigniorū. vide in. c.
ad nostrū el. ij. in pñ. j. col. nu. 1. nu. 2.

An pñmissio ad dignitatē vel bñficiū possit pñdente appel-
latiōe tradi sigillū. vide ibi. no. 2.

Statutū. Statutū qñ cā appñonis finiat. j. duos mē-
ses alias sit deserta respicit ordinaria. vide in. c.

si duob' qñ. in. j. notabili. in fi. ij. col. nu. 3.
An valeat statutū annullans actum gestū a collegio nisi ha-

beat oñm cōsensū. vide in. c. cōstitut. el. ij. col. ij. in
gl. in vño omniū in ver. et ex his dicit hic pa. co. ij. nu. 13.

Etia si statutū est cōfirmatū per papā pñt collegiū qñ statutū
dispensare ibi. nu. 15.

Statutum validans actū gestū a maiori pte cōparatiōe mī-
noris partis vñ. vide ibi. nu. 16.

Statutū tollens appñone an intelligit indefinitē et a diffini-
tiua et ab interlocutoria. vide in. c. pastoralis. col. vñ. vñ.

vñ. queritur. col. 8. nu. 22.
Statutū loquens de appellatōe a diffinitiva militat in ap-

pñone ab interlocutoria qñ i casu cē. eadē rō. vñ ibi. n. 24.
Statutū pñbens cōpromissū vel cōsiliū sapientis in cer-

ta cā intelligit in negotio pñcipali nō in emergentibus
vel incidentibus. vide ibi. nu. 23.

Statutū pñbens oñm appellatōne nō h3 locū qñ intus-
cia esset notoria ibi in vñ. et vñ. queritur. col. fi. n. 28.

Statutū requirens cōsensū vel pñsentā cō sanguineorū in-
telligit qñ pñcipalr intersint nec possunt cōmittere alteri

vices suas nec h3 locū ratibabitio. vide i. c. cū paratū. co.
in ver. amplius l3 ibi Bal. nu. 4.

Statutum tollēs oñm exceptiōne nullitatis nō h3 locū qñ
nullitas foret notoria ibi in. c. pastoralis in vñ. ij. et vñ.

queritur. nu. 28.
De statuto qñ credat nūcio et eius relatiōi. vide ibi. in. c. cū

paratū. nota. co. vñ. in ver. ij. querit qd. si in loco. n. 33.
Si statutū requirit citatiōne sufficit partis pñsentia. vide ibi

col. 8. i ver. secundo querit an de ipsa relatiōe ibi i fi. n. 38.
Statutū qñ iudex nullaten' aliqd facit importat act. nullitā

te. vide in. c. qua fronte. col. ij. in vñ. aliqñ vñ querit. n. 33.
Legato

Legato apostoli ce sedis est obediēdus. et honor pñstus
tāqz pape vide in. c. cū pati. col. ij. vñ. in gl. ij. nu. vñ.

An ad legatū possit appellari omñis medijs vide i. c. si ono-
bus. in secūdo no. col. 5. nu. 22. et in. c. dilecto. el. ij. i vñ. vñ.

limitatio.
An legatus de latē possit cām pendēte corā alio ordinario

aduocare ad sen. vide in. c. ad nñam el. ij. vñ. tertio qñtur.
et ibi quid in archiepiscopo et episcopo. col. iij. nu. xj.

An legatus de latere possit cognoscere cā pñcipali om'isso
appñonis articulo vide in. c. de bñtis in vñ. i. car. ver. fi. ij.

queritur. numero. 45.
An legatus de latere possit cognoscere de appñonibus ad

papā seu sedes apostolicā interpositis vide in. c. dilecto.
in versic. decima limitatio. col. 5. nu. 25.

Egittatio Scholaris nō legitime natus ēē si sit
de terris ecclesie pñt legitimi p impatore vide in

c. si duobus. qñ. deniqz col. ij. vñ. sed limita. nu. 5.
Thellus. An et qñ admittatur libelli directio cō-

trarij. vide in. c. pñonas col. vñ. sed certe hoc di-
ctum nō procedit nu. 15.

Quomodo et qualiter libellus sit declarādus si hoc petat
vide in. c. significantibus. circa pñ. nu. 1.

An et qñ valeat snia sup libello ierto et gñali vide ibi. nu. 1.
An in cā appñonis regat' necessario nouus libellus corā

ipso iudice ad quē et qd in appñone ab interlocutoria et
qd a diffinitiva et qd in sumarijs et qd i ordinaris causis

vide plene i. c. pñuas col. ij. vñ. i gl. d. in pñ. col. 7. nu. 4.
Qualiter sit cōcipiēdus libellus in cā appñonis vide ibi in

vñ. qualiter aut sit cōcipiēdus in. c. col. nu. 6.
An libellus possit mutari declarari vñ emēdari in cā appñ-

nis vide ibi et plenius in. c. cū in ecclesia. circa finē an pos-
sit ex noua cā addi et sententia ferri. nu. 7. col. 2.

1 3bere. De virtute huius vñ libere. vide in. c.
Si recte. in secundo notabili. nu. 2.

3ita cōtestatio. An et qñ in cā appñonis pos-
sunt opponi exceptiōes dilatorie et declatorie

in oñibus casibus et qd in causis bñficialibus et
spiritualibus. vide in. c. pñuas in pñ. col. j. nu. 1.

An et qñ in cā appñonis sit necessaria lit. cōte. ita interlocu-
toria qñ i diffinitiva et qd qñ ambe pñes sunt pñentes vel

nō plene vide ibi in ver. circa secundū pñcipale. cum
sequentib' in. 4. colū. nu. 10. et in. c. interposita. qñ. finali.

col. fi. numero. 3.
An in exceptionibus dilatorijs vel pemptorijs sit lis cōte-

stenda. vide in. c. per tuas. col. ij. nu. 2.
Qñ sit qñ p exceptionem pemptoriā inducat litis cōtesta-

ibi in pñma glo. ij. col. nu. 4.
Causa appñonis iudicatur fm nām cause pñcipalis et ita

erit ordinaria vel summaria sicut est cā ipsa pñcipalis
vide in. c. interposita qñ. circa medium. nu. 3.

1 3ris pñdētia. Litis pñdētia an i possessorio ob-
stet i pñtorio vñ cōtra i. c. cū teneamur. col. 4.

numero. 27.
An iurisdicctio pape possit pñueniri p solā citatiōne corā or-

dinario taz in bñficialibus qñ in alijs vide in ca. vt debi-
tus. in ver. in eadē gl. ibi iā cepta est col. 12. nu. 31.

1 3cus tuus. Locus dñ ēē tutus nō solū pñtib'
l3 ēē oñibus alijs habētib' interuenire. vide in

c. ex pñ. i. in pñcia. in. 7. col. nu. 1.
An sufficiat locū esse tutum pcuratoribus l3 nō sit totus

domino pñcipali. vide ibi. 2. col. nu. 2.
Qñ qñ citat ad locū nō tutū. toties pñt appellare quoties

citat l3 in prima vel fa citatiōe cōparuerit et nō appel-
lauerit. ibi vide in. iij. nota. ij. col. nu. iij.

1 Exceptio loci nō tñt potest opponi in quacūqz parte iudi-
cij. vide ibi. numero. 4.

1 Si aliqñ ē citatus vñtrā vñā dietā et a pñcipio nō opposuit
an pñt quicūqz opponē ibi i vñ pñdictis inferunt. nu. 5.

1 Si locus est notoriē nō tutus an notoriū excuset ab onere
allegadi et cōparēdi ibi in gl. j. in. iij. col. nu. 10.

1 An citatus ad locū nō tutū possit statim appellare et nō cō-
parere vel teneat excipē qñ est pñcipaliter citatus. vide

ibi col. 4. in vñ. sed vñterius queritur. nu. 13.
An pñcessus agitat' qñ citatū i loco nō tuto sit null' ipso iure:

vñ sit necessaria appño vide ibi i vñ. qñ. j. col. 5. nu. 14.

An exceptio loci tuti possit p quēcūqz pñoni absqz mādā-
to. ibi in ver. secundo. queritur. col. 5. nu. 15.

Qñ allegat locus nō tutus dñ expñm cā in pñcipali et non
sufficit in genere. vide ibi in. vñ. iij. queritur. col. 6. nu. 16.

Quot sunt in consideratiōe qñ locus dicat non tutus. ibi
in versiculo. iij. queritur numero. 17. col. 6.

Quid si allegatur locus non tutus ppter inimicitias pro-
prie ciuitatis vide ibi col. 6. nu. 18.

Quid qñ si possit. bñ accessus nisi p terras inimicorū. n. 19.
Quid qñ non h3 statutus in loco puta est gñelus et ibi re-

gnat gubellini ibi. col. 6. nu. 20. et nu. 21.
Pote si allegare locus non tutus ēē si procefferit hoc ex p-

pria culpa vide ibi nu. 21.
Quid si in loco est pestis et intēperies aeris ibi in versic.

ultimo queritur col. 6. nu. 22.
An teneatur qñ cōparere sub lictis de saluo conductu:

vide ibi nota in fine. col. 6. nu. 23.
Eius. An excuset qñ qñ ex sua culpa incidit in

m metū. vide in. c. fi. in pñcipio. prima col. nu. 2.
An metus pñbet p pñsentatiōne ibi in pñcipio.

An ad probandū metum sit necessaria. pñtestatio pñce-
dens vide ibi. ij. col. numero. 3.

Quot modis potest inferri iustus metus volenti appellare
ibi in prima glosa. prima col. nu. 4.

Quomodo pñbet iustus metus iudicis ibi in ver. secundo
queritur. 2. col. nu. 5.

An sufficiat pñbare qñ iudex semel male tractauerit vñū ap-
pellantem ibi in versic. 3. querit. ij. col. nu. 6.

1 Probatō metu in actu pñcedenti pñsumit durare idē metu
ibi in vñ. quarto queritur. ij. col. nu. 8.

1 Nō requirit qñ qñ expectauerit violentias in actu facti ius-
tici iustus timor ibi vide. nu. 9.

1 An sufficiat fama et an mine iudicis ibi vñ. qñ. nu. 7.
An ad pñbandū metum sufficiat sum maria pñatio vel per

iuramentum. vide ibi. nu. 11.
An met' sit iust' vñ i iudicis arbitrio reliquit vñ ibi. n. 2.

1 3les. An sit preferendus monacho vel clerico
m vñ cōtra clericos vel monachos militi. vide in

c. nicelao. in pñcia. col. primo. nu. 1.
1 3ra. An post terminū excoicatiōis l3 purgare

m morā. vide in. c. pñtes. ij. col. antepenul. in vñ.
sed dubitatio est. et ver. queritur. nu. 8.

An post terminū iuramenti liceat debitori purgare mo-
ram vt vñt pñrium ibi vide. nu. 19.

An soluendo post terminū emittitur pena. vide ibi.
An de equitate canonica vñ est dies et pena. semper sit lo-

tus purgatiōis more. vide ibi nu. 18. et nu. 19.
1 3fi. An dictio nisi. ipozet cōditionē in sentē-

n tijs. vide in. c. pñtes. regit' nu. ij. in. n. o. el. ij.
Qñ dictio nisi nō h3 pñcedentē ordinationē. vñ

de ibi in ver. quarto queritur col. vñ. nu. 14.
1 3torij. Vide. j. i vño testis. pñmo dñ cōstare ēē

n notoriū qñ multa allegant notoria qñ nō sunt vñs
notabilia dicta ad B. i. c. pñstitut. el. j. i pñ. nu. 2.

1 An notorijs negatione non sit res dubia. vide ibi in. ij. col.
circa medium.

1 An et qñ in notorijs admittatur appellatio ibi nu. 7.
Executiō et sententia resultat notozium iuris vide in. c. ex

insinuatiōe circa fi. nu. 2.
Ex notoria iudex supplet ex suo officio ad vñilitatem partis

vide ibi plene. nu. 3.
An zelus i3 cā nō dñ resultat notozū ex act'. vñ ibi. n. 4.

1 An in notorijs requiratur citatio ibi in fi. nu. 5.
An notorijs pñt reus puniri absqz alia snia declaratoriā

vide ibi in. c. pñuenit. in pñ. j. col. nu. iij.
1 3fia inter notozij et manifestū ibi col. ij. in

An ipſe prime inſtantie poſſit per cōpromiſſum prorogari
vel pactus. vide ibi col. vj. in ver. ſecundo querit. nu. 28.
An tempus ad recipiendū apoſtolos currat pendente par
tiū cōpromiſſo. vide in ver. v. queritur. col. 5. nu. 21.
An ipſa ex forma ſtatuti datum in cā appellatiōis currat
pendēte cōpromiſſo. vide ibi in ver. vj. qrit. col. 6. nu. 22.
An ipſe ſtatuti in cauſe appellatiōis vel reductionis ad
arbitriū boni viri poſſit p ptes prorogari qñ eſſet breue
tempus. vide in d. ver. vj. querit in fi.
Silitigat ſuper attemptatis vel libello vel mandato pcu
ratoris an inter currūt fatalia ⁊ ipſa i cauſa appellatiōis
vide ibi col. vj. in verſi. circa tertii impedimētum. nu. 32.
Ipsa datū iudici ad ſiniēdā cām nō a die reſcripti ſz a tpe
phatiōis ſz qz currē incipit ⁊ qualiter hoc intelligit. vi
de in c. ſuper eo. el. ij. col. iij. in pñ. nu. 7. ⁊ ibi plene ad. c.
de cauſa. de offi. dele.
In dubio de tēpis eſſetur continuū ⁊ currit de momen
to ad momētū. vide ibi col. pe. ſup glo. fi. nu. 15.
In dubio dies termini computat in termino niſi in caſib⁹
in iure expreſſis. vide ibi nu. 16.
Et qñ ſit p dies termini cōputat in termino. vide ibi. nu. 16.
Si cā eſt delegata de cōſenſu vtriuſqz partis an reus pſen
tado reſcriptū p iudicē actori ⁊ faciat ſibi currere tps
vide ibi in fi. col. fi. nu. 18.
An iudez poſſit cogere ptes ad progādū tps. vid ibi. nu. 19.
An ipſe datū ad cām diſiniēdā currat ſi iudez reperit eſſe
excōicatus. vide ibi in ver. ſz querit hoſtien. col. fi. nu. 17.
An reſcriptū imperatū eſt de cōſenſu vtriuſqz partis an
poſſit alter ſine altero pſtare reſcriptum ⁊ currat tēpus
ibi in fi. nu. 18.
An iudici a quo icūbat neceſſitas assignatū termini appel
lati vel ſit arbitrariū. vide in c. ad hec. el. iij. i pñ. nume. j.
An terminus datus deſolutate partiū poſſit reuocari p iu
dicē. altera pte inuita. vide in c. ſignificatē. in v. no. col.
ij. nu. 7. ⁊ col. iij. in ver. ſed querit. circa predicta. nu. 17.
Dilatiōe pēdētē an acta ſint nulla ⁊ an poſſint ratificari de
pſenſu partiū. vide ibi i gl. in vbo puenire. col. iij. nu. 15.
Iudez pōt reuocare dilatiōem. ⁊ tunc ceſſat regula dilatio
ne pendente. ibi vide. nu. 16.
Dilatio conſeſſa de conſenſu partium nō pōt per iudicem
prorogari. ibi col. iij. in ver. ⁊ voluit Bal. nu. 18.
An ſi p iudez poſſit reuocare dilatiōē ſemel dlatā. i. n. 19.
Elide ibi decē limitationes in qbus dilatiōe pēdētē non
conqueſcit offici iudiciā. 4. ⁊ 5. col.
An pēdētēna dilatiōe p̄t dari alia ibi i v. x. limi. v. co. n. 22.
An poſſit vna dilatiō assignari ad plures act⁹ ſucceſſiuos
ſeu diuerſos. in ver. vltimo limita. v. col. nu. 23. col. ij. n. 9.
An poſſit iudez belgatus assignare terminuz ad arripiedū
iter. vide in c. ad aures. in pñ. nu. 1.
An creditor progādū terminū obſitū obſitor ipſe euitet ex
cōicationis penā vel p̄iuriſ. vide in c. p̄terea. ij. colū. in
ver. in glo. j. in fi. ij. col. nu. v.
An ⁊ qñ terminuz ſtatutus a iudice vel a pte hēat vi perē
ptoriū ad totā cām. vide in c. ſepe. i. 7. no. col. iij. nume. ii.
An termin⁹ hois ad arripiedū vñ p̄ſeqndū ap̄lonez poſ
ſit p iudicē progari. ibi i v. i. ⁊ gl. ibi facē grāz. co. 8. n. 25.
An termin⁹ assignat⁹ de conſenſu partium poſſit p iudicē
prorogari. vide ibi. nu. 25.
An prorogatio termini impediāt cōmiſſionē pene vel per
iuri. ibi in ver. ſed cogita. col. 8. nu. 26.
An assignatio termini q bz vi p̄ptore citatiōis hēat lo
cū i ap̄lone a diſiniētiū ibi i v. i. ea. gl. ibi ſtati t3 col. 8.
numero. 23.
Sicut in termino iuris hētūr rō impedimēti. ita ⁊ in termino
hois. vide in c. ſepe. in gl. in verbo abſtem. col. 13. n. 34.
Si eſt ſtatut⁹ terminus ab hoie ad proſeqendū appellatio
nē ſi altera pars p̄uenit hunc terminū ⁊ impetrauit lit
teras an valeant. vide ibi in glo. fi. col. x. nu. 34.
An terminus ſtatutus ab hoie vel a iudice poſſit pueniri
per appellantē vel appellatū. vide ibi i. vj. no. 3. co. n. ii.
An ⁊ qñ iudez ad quē poſſit cōpellere appellatū ad proſe
quendū ⁊ ſiniēdū cām appellatiōis. ibi. colū. x. nu. 34.
An poſſit appellatus quēcuqz inuito ⁊ negligente appellatē
p̄ſequi r̄ appellatiōē. vide ibi.
An ⁊ qñ iudez ad quē poſſit arare tempus appellatiōis.

psequende inuito appellante. vide ibi plene. nu. 34.
 In sententijs cōditionalibus an sit appellandū infra decem
 dies a sententie vel a die cōditionis ⁊ quid in snia excōi-
 cationis. vide in. c. p̄terea. requisiti. col. ij. nu. 7.
 Quid operat assignatio termini facta appellanti ⁊ quot ef-
 fectus resultat. vide in. c. nicolao. in. ver. ij. q̄rif. col. ij. n. 5.
 Arbitrari vel iudex quot vicibus possit progare terminū vi-
 de in. c. sua nobis. in. j. glo. col. ij. nu. 7.
 Usq; ad q̄ntū tps possit fieri progiatio ⁊ an possit eē maiore
 termin' progari? q̄ ip̄a p̄ncipalis dilatio. vid. plene. n. 8.
 De clā q̄ possit progare semel ⁊ pluries ⁊ toties ⁊ quoties
 sibi videbit. ibi vide. nu. 9.
 In dubio semp̄ psumit appellatū infra. x. dies a die noticie
 nati p̄bet q̄ntū q̄ tempus. x. dies ē vtile ⁊ nō currit igno-
 ranti. vide in. c. bone in. ver. octavo d3. col. 6. n. 26.
 Quid in eo q̄ fuit citatus ad domū ibi. nu. 27.
 Quid in eo q̄ fuit citat' p̄ edictū an possit appellare post. x.
 dies ibi. nune. 27.
 Quid si snia est intimata ad domū an tempus incipiat cur-
 rere. a die intimationis. ibi. nu. 27.
 An cōfissia pcuratoris p̄iudicat dño. vi sibi currat tps ex
 negligētia pcuratoris seu oblo. et vlt' p̄sumacia siue pcur-
 ator sit factus dñs litis siue non. vide sing. in. c. nicolao
 in fin. pe. colum. nu. 18.
 Si pcur. fuit ver' cōfissia an tps. x. dies ad appellandū incipiat
 currē dño a die late snie vel a die noticie. viō i' nō. 2. n. 16.
 Si iudex pcedit ex offō pōt assignare terminū appellati i. c.
 cū spali. §. porro. in. tertio notabili. ij. col. nu. 3.
 An tēpus appellatiōis interponende currat h̄rdi ⁊ an cur-
 rat h̄rditate iactē ⁊ qd i tpe appellatiōis psequēdū. viō
 in. c. ex rōne. car. pe. col. an. pe. nu. 86. ⁊ nu. 87.
 Temp' assignatū a statuto in cā appellatiōis vlt' reductiōis
 ad arbitriū boni viri p̄t progari p̄tes. vide i. c. ex rōne
 col. vj. in. vñ. vj. queritur. nu. 33. ⁊ nu. 24.
 Estimētū. Lōdēnat' d' erie capitali. p̄t p̄dēte ap-
 plone p̄dē testmōiū i ru. col. vj. ij. v. i. suspēdit snia
 col. x. n. 28. ⁊ i. c. sepe. i. gl. ij. v. rata. i. fi. co. io. n. 33.
 Estis. vide. s. in. vñ. probatio.
 Testes ad ppetuā rei memoriā corā q̄ iudice de-
 beat exari viō in rub. col. pe. in. v. vlt. q̄rif. n. 42.
 Testes deponētes sup notorio tenent reddē cām sui dicti
 et nō interrogati. vide in. c. p̄suluit. el. j. in. vñ. n. 1. co. n. 2.
 Testes deponentes sup fama vel infamia tenent reddē cāz
 sui dicti et nō interrogati. vide in. c. j. circa. in. fin. in. vñ. intel-
 lige. ⁊ in. d. c. cōsuluit. el. j. in. vñ. no. j. co. n. 4.
 Si testis accusat de calup. eo. el. j. col. j. nu. ij.
 Aliquis fuit excōicatus sub cōditione qua pendēt ē addu-
 ct' i testē an valeat ei' testimoniū si postea cōfissio euenit
 vide in. c. p̄terea. in. vñ. ij. queritur. col. 5. nu. 12.
 An ille cui cōmittit receptio testij possit alteri subdelega-
 re. vide in. c. cū cā. ver. vñ. querit. nu. 1.
 Qñ sit q̄ attestatiōes inuvalide possint cōsensu p̄sū validari
 vide ibi in. vñ. ex p̄dictis oibus. col. ij. nu. 4.
 R. b. r. An iudex ecclesiastic' vel layc' possit eli-
 gē tribunal i ecclesia vlt' camera p̄p̄ia ⁊ ibi d' cāis
 cognoscē. vide in. c. qua fronte in. pñ. col. ij. n. 4.
 Eps ⁊ eius vicarius pōt eligere tribunal aut in ecclesia aut
 in palatio aut in eius camera. vide ibi. nu. 4.
 An cōfirmatio electiōis possit fieri in camera. vide ibi. n. 4.
 An cā appellatiōis interposita ad papā sit de necessitate tra-
 ctanda in curia. vide ibi in. vñ. nota. col. ij. nu. 6.
 Qñs. quotiens qd imponet. dicta clā ⁊ si p-
 misit representare aliquē toties quotiens opus
 erat. vide in. c. sua nobis in. j. gl. in. fi. ij. col. n. 7.
 Vicarius an episcop' possit ad libitū reuocare
 eius vicariū ⁊ sibi interdicere qd aliqua cā nō
 cog noscat. vide in. c. ad n̄ram. el. ij. in. ij. nu. no. 4.
 An ⁊ qñ in omnib' causis a snia vicarij possit appellari vel
 dici de nullitate corā epō vel ep̄. vide plene in. c. dilecti.
 el. ij. circa. fi. in. vñ. i. gl. ibi ⁊ in. vñ. xj. querit per multas
 questiones. col. 8. nu. 43.
 An eps possit reuocare iterlocutoria ab ei' vicario vel ep̄
 vide ibi in. ver. xij. queritur. col. 8. nu. xlv.
 Quo ad recusatiōē an censetur idē tribunal vicarij ⁊ ep̄
 ibi in. ver.

Tabula.

Ibi in ver. xiiij. queritur. col. 8. nu. xlvj.
 Si ep̄s p̄stituit duos vicarios i solidū q̄ tulerit p̄rias snias
 p̄tēps vni adhibere ibi in. v. xv. querit. nu. xlvij.
 Erba an ⁊ q̄n in rescriptis ⁊ statutis vba debeāt
 intelligi v̄t aliqd̄ operent vltra ius cōc. vide no-
 tabisr. in. c. pastoralis. i vltio notabi. ij. col. nu. 3.
 Circa vba debeāt intelligi s̄m in iētione p̄ferētis. vide in. c.
 scdo. requirit in p̄ncipio. j. col. nu. 1.
 P̄. In trāslatioē vocū p̄t apponi certa forma
 qua nō seruata nō v̄z ac̄. vide in. c. cōnitul. el
 ij. in gl. in vbo. omniū. in. ij. col. nu. 15.
 In actib⁹ capitalib⁹ an possit certa ps collegij trāsferre vo-
 ces i aliū q̄ s̄ sit d̄ collegio. vid̄ ibi i v. notabil. ij. co. n. 5.
 In electiōib⁹ ecclesiasticis q̄ nō ē iusto ipedimēto detent⁹
 nō p̄t cōmitti alteri vocē suā aut p̄curatorē ad h̄ cōstitutē
 snuitis alijs de. c. vide ibi v. ij. cōclude. ij. col. nu. 6.
 Etiā nō ipeditur p̄t cōmittere vocē suā volentib⁹ alijs de
 collegio. vide ibi. ij. col. nu. 7.
 P̄t p̄t cōmitti alicui q̄ nō sit de illo collegio. ibi vide in. v.
 tertio cōclude. ij. col. nu. 8.
 An in omni negotio possit ipeditus vel nō ipedit⁹ cōmit-
 tē alteri d̄ collegio vocē suā. ibi in v. iij. p̄clude. ij. co. n. 9.
 T. d̄ hac dicti. vt. vis̄ i. c. vt d̄bit⁹. i. j. no. ij. co. n. i.
 Altitas Straius tollēs nullitatē ex defectu iu-
 risdictiōis. vid̄ i. c. si duob⁹. co. vj. i. v. ex gl. n. i. 7.
 P̄n iudex h̄z noticiā de ipedimēto an valeat
 ei⁹ p̄cessus ⁊ qd̄ si ps sciuit ⁊ iudex ignorat. vide in. c. si
 duobus col. vj. in v. ij. queritur. nu. 22.
 Quot vicibus possit dici de nullitate ⁊ an sicut nō l̄z tertio
 puocare. ita nō liceat tertio de nullitate dicē. vide in. c. si
 recte. in. v. vj. cōclusio. ⁊ in v. ix. cōclusio. 3. ⁊. 4. co. n. 11.
 An snia lata sup̄ tertia appellatiōe sit ipso iurē nulla. vide
 ibi. c. nu. 12.
 An a snia ep̄i possit dici de nullitate corā vicario. vel ep̄. vid̄
 in. c. dilecti. el tertio. in v. xj. querit. col. 9. nu. 43.
 Si ē renūciat⁹ appellatiō an intelligat renūciat⁹ nullitati in
 appellatiōe incluse. vide in. c. interposita. 5. j. in. v̄ficu. iij.
 querit. col. ij. nu. 6.
 Si vn⁹ ex plurib⁹ ordinaris dixit de nullitate snie ⁊ obtinuit
 an p̄derit alijs p̄denariā eadē snia. vid̄ i. c. pe. i. fi. n. i. 4.
 Quid de snia lata sup̄ nullitate p̄ci⁹ an lata cū vno p̄iudicet
 alteri. ibi vide ⁊ in. c. dilecto. in fine. vlt. col. nu. 200.
 Appellans a snia nulla nō obtinet i cā appellatiōis nisi iu-
 stificet ip̄as appellatiōē p̄bādo legitime interpositam
 quo ad oīa solēnia appellatiōis. vide in. c. dilecto. col. ij.
 in fine. v. ex q̄bus. tene menti. nu. 4.
 L̄z cōstet de nullitate p̄ cōfessionē p̄tis. tñ nō obtinet appel-
 latus a snia nulla nisi p̄bet appellatiōē legitime it̄po-
 sitam. vide ibi col. ij. nu. 4.
 Quot modis possit dici de nullitate. ibi i. v. q̄rit. co. iij. n. 8.
 Quo iure agatur ⁊ dici possit de nullitate. ibi in. versicu. ij.
 queritur. 4. col. 7.
 P̄n ac̄. ē nullus p̄t ipso iure siue in p̄tibus siue in vltimis
 volūtariis q̄o possit dici p̄ncipalr nullus ibi in v̄fic.
 quarto querit. col. 4. nu. 9.
 Aq̄s ad q̄tū rempus possit dici de nullitate agēdo vel ex-
 cipiēdo. in v. q̄nto queritur. col. 5. nu. ic.
 An pendente cā nullitatis currāt fatalia i cā appellatiōis ⁊
 econtra. ibi in v̄fic. vj. queritur. col. 5. nu. 11.
 Quid est diu litigat⁹ sup̄ libello inepto vel sup̄ mādato p̄-
 curatoriē v̄t sup̄ p̄cessu an interim currāt tēpora i cā nul-
 litatis negotij p̄ncipalis. ibi vid̄. col. 5. ⁊. 6. n. 13. i. 4. ⁊. 15.
 An ab actu nullo vel snia si necesse appellare vel an possit
 appellari. vide plene in v. vj. queritur. col. 6. nu. 16.
 Quid si sententia. ē nulla ex defectu iurisdictionis possit ap-
 pellari. vide ibi in ver. scdo aduerte. col. 7.
 An appellādō ab actu nullo inducat cōfirmatiō illi⁹ actus.
 ibi in v̄fic. octauo. queritur. col. 7. nu. 20.
 Quales ⁊ quot effectus resultent q̄n deducit nullitas per
 viā appellatiōis. vide ibi in ver. nono q̄rit. col. 8. nu. 21.
 An operet effectū deuolutiui ipsius cause nullitatis ⁊ ne-
 gotij p̄ncipalis. vide in v̄fic. ij. opaf. col. 8. nu. 13.
 An opet p̄uilegiū attētaroz. ibi i v. tertia appellatio. n. 24.

An appo ab actu nullo impediatur executionē. ibi in vñ. iij.
operator. nu. 25.
Quid si deductū nullitas pñcipalr absq; appōne an opet
deuolutionē negocij pñcipalis et cāe nullitatis. vide ibi.
An ad h̄ vt iudex aditū sup nullitate pñcipalr possit cogno
scere de negotio pñcipali debeat prio expediri articul^o
nullitatis. ibi in v. vltius aduerte. col. 10. nu. 27.
An nullitas suspēdit executionē et opet effectū et pñlegiū
attentatoz. vide plene ibi in v. circa fm. et plenius. in v.
circa tertium. col. 10. nu. 28.
Ubi sunt late tres snie conformes an audiat excipiens. de
nullitate. vide ibi in vñ. adde et limita. col. xj. nu. 29.
Qñ executio esset irretractabilis semp exceptio nullitatis
impedit executionē. ibi in v. ij. limita. nu. 30.
Qñ sit q nullitas dicat posse incontinenti pbari. vide ibi
in ver. sed circa pñdicta. nu. 31.
An valeat pcessus si iudex nō admittit exceptionem nulli
tatis. ibi in ver. ij. dubitatur. 1. 4. 11. nu. 32.
An pēdicta litis sup nullitate pñcipalr ipediatur executionē
et inducat pñlegiū attentatoz. vide ibi plene in v. circa ter
tium. et pleni^o ibi i. xij. co. iij. 13 aduerte. co. xj. n. 33. et n. 34.
Declarata snia nulla oia inde sequētia restitunt et res cū
fructibus. vide ibi in v. ex qb^o oibus. col. 12. nu. 35.
Titulus sententie nulle nō cā bonā fidē et quo ad fructus.
ibi vide. col. nu. 36. et nu. 37.
An offiū iudicis sup nullitate spectat reformare et restōnē
bare et p̄ cōneos possēdores. ibi in v. adde et. col. 12. n. 38.
Processus et snia et alia scripturavirtute statuti invalidi sunt
nulla et reuocāda nūq; trāsēūt in rē iudicata. vide ibi in
ver. inter adde pñdictis. col. 12. nu. 39.
Iudex sup nullitate p̄ci^o declarato actu nullo oia inde se
quentia reponit in pñstū statū et cogit p̄tē ad restituendū
p̄ciū. vide ibi in ver. amplius et. col. 12. nu. 40.
Qñ p iudicē aditū pñcipalr sup nullitate ē facta inhibiti
o an habeat locū reuocatio attentatoz. vide ibi in v. tertio
limitanda. col. 13. nu. 42.
Lite pendente sup nullitate an possit fieri sequestratio
rerū vel fructuū. vide ibi in v. vltimo. 13. col. xij. nu. 45.
An in cā nullitatis requiratur necessariū libellus. ibi in versi
xj. pñcipalr querit. col. 14. nu. 46.
An requiratur necessariū litis cōiect. qñ deducitur pñcipalr
absq; appellatiōe plene ibi in v. xij. querit. col. 14. n. 48.
Quid si in cā nullitatis pcedit p̄ absentē ibi in v. sed dubi
tatio est. col. 15. nu. 40.
An in libello nullitatis requiratur expressio cāe in specie ple
ne ibi in v. xij. queritur. col. 15. nu. 50.
An act^o possit dici nullus ex plurib^o cāis ibi in v. ij. pñtate.
col. 15. nume. 51.
An pcedat libellus gñalis sine cā nullitatis si nō opponit
exceptio ibi in v. xij. queritur. col. 16. nu. 52.
Si ē actū ex libello gñali v. exp̄ssa certa cā nullitatis in snia
p̄eat exceptio rei iudicate i oib^o alijs cāis vñ plene. n. 53.
Quid i reductioe laudi ad arbitriū hōi viri an si iudex repe
rit laudū nullū possit pñciare sup nullitate ibi in ver. x.
queritur. col. 17. nu. 55.
An sicut pōt peti actū declarari nullū ita possit pñcipalr pe
ti eius cōfirmatio ibi in v. xij. queritur. col. 18. nu. 57.
Si dat^o ē libell^o petēdo sniam p̄firmari an poterit iudex ex
co libello et iudicio sniaz nulla dēclarare. ibi in v. xij. qñt
An in nullitate procedant libelli directo p̄z. si actioz peti
sniaz cōfirmari possit reus pñcipalr offerre libellū et pe
tere sniaz annuallari vide ibi in v. xij. qñt. col. 8. nu. 58.
An in appellatiōe ab interlocutoria cā nullitatis veniat iei
denter ibi in ver. xix. queritur. col. 19. nu. lix.
An interlocutoria deuoluat cām nullitatis. ibi vide nu. 60.
An appellatiōe ab interlocutoria an pcedat libell^o dico sniaz
nullā et si qua est appello ibi in v. xx. queritur. co. 19. nu. 61.
An nullitas et appello possit simul cumulari et pcedat libel
lus dico sniam nullam et si qua est appello ibi in vñ. xj.
queritur. col. 20. nu. 62.
Libellus dico arbitramentum nullum et si quid est peto cū
reduci ibi vide. nu. 63.
Libellus in quo d^o p̄ctus nullus et in qñtū sit aliquis peto